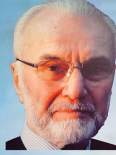
GÖNÜLDEN
ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER

(KİTAP - 155-23)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (155-23)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
"İZ-TERZİ BABA"

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(KİTAP-155-23)

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(155-23)

NECDET ARDIÇ

TERZİ BABA

Adres

Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin

Pehlivan Caddesi No: 29/5

Servet Apt. 59 100

Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi

Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.

Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84

(0533) 7743937

www.terzibaba13.com

terzibaba13@gmail.com

İçindekilr.. (3)
Ön söz... (4)
11: Ö..Em.... Er...Terzi Baba ile istişare................................. (5)
Terzi Baba, yaşanmış bitmiş hatıralar devam....................... (8)
12: Em... Er.. hatıralar devam..(17)
Bir zuhuratın anlatımı... (22)
Dünya işleri.. (29)
13: Em... Er.. hatıralarına devam... (32)
İslâmi guruplar... (32)
Tasavvuf ve felsefe... (34)
Azimet ve ruhsat... (38)
14: Em..Er.. Hatıralar devam.. (49)
İttika malı elden çıkarmak değil gönülden çıkarmaktır.... (52)
Bana bakan Hakk-ı görür... (55)
Ne getirdin bana.. (59)
Kişi bildiğinin öğretmeni, bilmediğinin talebesidir............. (60)
Bir saatlik tefekkür... (62)
15: Ahad, diğer sorular, vahidiyet mertebeleri.................. (64)
Vahidiyet çokluğun üretildiği, saha ve kaynağıdır............ (68)
Dünya mescid-il Aksa, kalbimizde Kâ'be'dir...................... (73)
16: Tarık beyde... (81)
Allah Ağacı aşılaması... (81)
Acaba sen bu alemde ne ağacısın?............................. (84)
17: Tarık beyde devam.. (98)
İsa a.s. ahmaklardan dağa doğru kaçması......................... (98)
Ayanı sabite mahkuk değildir.. (11)
18: Berzah.. (116)
Berzah vakti mevt... (116)
İrcii ilâ rabbiki.. (120)
Maymunlar olunuz.. (121)
Teklifatı ilâhiye üzerine.. (125)
Terzi Baba kitapları sıra listesi.. (132)

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRHMANİRRAHÎM:

Muhterem okuyucularım her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu ve devamı olan (30) kitap, uzun senelerden beri yapmaya çalıştığımız konulu sohbetlerimiz aralarında, verdiğimiz çay molalarında, ayrıca herhangi bir yerde sorulan sorular üzerine ve daha bir çok vesile ile her hangi bir seyir takib etmeden, bu konuşmaların kayda alınmış seslerinin sonradan yazıya dönüştürülmesi yoluyla oluşmuştur.

Gerçekten oldukça uzun bir çalışma süresinden sonra kayda alınan bu kitapların oluşumu adeta bir ekip çalışması ile meydana gelmiştir.

Kardeş ve evlâtlarımızdan hangisinin işleri ve durumu uygun ise kendilerine verdiğim ses kayıtlarını bilgisayarda dinleyerek kayda almışlardı. Bende bunları tarih sıraları itibari ile (30) bölüme bölüp bu kadar kitap meydana gelmiş oldu.

Bu kitapların sayfa ve yazı düzenleme ve kontrollarını yapıp okunacak hale getirdikten sonra kitaplarımızın arasında yerlerini almış oldular. Bunların içinde bazı mevzuların tekerrürü olabilir. Çünkü bu sohbetler değişik mahallerde ve değişik kimselere yapılmış olduğundan ve aynı mevzuun başka kimselere de aktarılması gerektiğinden, kitapların hepsini okuyanlar bazı tekrarları görebilirler.

Aslında bunlar tekrar değil eğitim gereği başkalarına da aktarılması gereken bilgilerdir. Ancak aynı mevzu değişik zamanlarda değişik mertebeleri itibari ile yine de aynı sohbet değildir, her sohbetin kendine ait özelliği olduğundan, yine onların hepsi ayrı sohbetlerdir. Bu vesile ile ses kayıtlarını yazı kayıtlarına döndüren bütün kardeş ve evlâtlarımıza emekleri yönü ile teşekkür eder, Cenâb-ı Hakk'tan dünya ahret saadeti ve ilâh-i idrakler dilerim. Sayın okuyucularımızın da azami istifade etmelerini niyaz ederim, Cenâb-ı Hakk idrak ve anlayışlarımızı arttırsın inşeallah. "İz-Terzi Baba" Necdet Ardıç Tekirdağ

11. Öm. Em. Er. Terzi Baba ile istişare.

02.01.2012 Öm…. Em… Er…. Efendi Babacığım eğer bu konuştuklarımda nefsani birşey varsa şimdiden zatıalinizden huzurunuzda özür dilerim.

Terzi Baba: Estağfurullah

Fakir işte elimden geldiğince size açıklamam ilham olmak birçok şey tamamen işte unutturuluyor, birtakım şeyler hiç aklımda olmıyanlar birdenbire işte açığa çıkıyor. Fakir şimdi genel olarak fakir 14 şubat 1975 doğumlu Saferin 2'si 1395'e denk geliyor. Cerrahpaşa hastanesi'nde doğmuşuz. bizim ailemiz anneciğim rehber öğretmendi. pedagoji mezunu babam ise avukattı fakat işte ben on yaşındayken kardeşim 5 yaşında iken bizimkiler sonuçta ayrıldı bunun bize bir etkisi olmadı gerçi bir şeyin de hissetmedik. bir kardeşim var erkek o ismi korkut emrah anneciğimin ismi betül babacığımın ismi Çetindi.

şuan fakir sonuçta evli eşim Rus Ali…. bir yavrumuz var 7 ocakta doğdu bu sene 1 yaşına girecek ismi Nu… Ke…. Şimdi fakirin ailesi baba yanımızı çok bilmiyorum kütükleri Siirt diye geçiyor fakat Bursa'da oturuyorlar, çok fazla aramızda ilişki olmadığı için bilmiyorum fakat anne tarafım dedeler Kırım'dan gelme o Rus harpleri sırasında çok az yani bir iki tanesi buraya gelebilmiş. Annanemler Erzurum'lu o bölgede sürekli. Anneciğimin ailesindeki büyüklerde derviş olduğu söyleniyor nakşi özellikle. annaneciğim ve annem birtakım şeyler anlatıyorlar dervişlikten de anlatıyorlar sadece. O dönemler dedemle anneciğim işte sonuçta erzurum'da başlıyorlar. Dedem bir metbaha açıyor biraz çalışıyor para kazanıyor sonra istanbul'a geliyorlar fakat annecimin söylediği dedem fırsat buldukça Alvarlı Efe Hazretlerinin sohbetine yani vaazına gidiyormuş sultanahmete geldiklerinde de Gönen Mehmet Efendi Hazretlerinin o dönemlerde heralde İmam olduğu zamanda o dönemlerde onların vaazlarına gidiyorlar bi o kadarını biliyorum. Bizim yetişme tarzımız da görünüşte müslüman bir ailedeydik ama

ev içinde tasavvuf şeriatla alakalı sohbetler ya da görünen bir şey fakir çok hatırlamıyor ama bir hatırladığım ananem bir çok küçükken işte sürekli birtakım menkıbeler anlatırdı özellikle şeylerle alakalı kutuplarla alakalı. hiçbir şey bilmezken onların varlığını ananeciğimin anladığından bilirdik. Dedemin daha sonradan birtakım şeylerini buldum kitaplarını buldum 3 seri. önce şeyler almış notlar almış Nefis Mertebeleri kalp ruh

Terzi Babası: Sır hafi ahfa nefis diye.

Em….: Nefis terbiyeleriyle alakalı birtakım şeylerini gördüm kendi el yazısıyla kendi notlarını gördüm ama yani bizlere verdiği herhangi bir ders sohbet olmadı hatırlamıyorum. şimdi fakir de doğuştan gelen bir yetenek var. Biz normalde el yeteneği çizim resim sanat bizde öyle bir yetenek var hem dede tarafından geliyor, hem anne tarafından, hem de baba tarafından geliyor. o yetenek bize çok küçük yaşlılarda sürekli işte kendimiz resim yapardık böyle farklı şeyler o yüzden fakirin elinde olan malzeme tabiki şey kültür olduğu için batı kültür olduğu için oradaki fantastık malzemeyi çok cezbederdi o yüzden İslamiyetin o estetik yönü o yaşlarda şey yapamadık farkında değildik biz hep diğerleri cezbettiği için biz oraya kadar yani 30 yaşına kadar batı'nın o tarzı sürekli şey yaptı bizi cezbetti.

Bunun sıkıntılarını işte o yaşa kadar yani 3 ,4 sene işte öncesine kadar bizim hayatımız biraz böyle şeyli geçti sorunlu geçti sürekli, fakirin bir şeyler üretmek isteği var birşeyler yapmak birşeyler ortaya çıkarmak fakat çok fazla hem bu ülkede çıkaracak yer yok ben yapmaya çalışıyorum fakat piyasa karşılayamıyor. Iş insanlar çalışmaya başlarken biz evde bir resim ortaya bir şeyler çıkarıyoruz fakat karşılığında para gelcek bilmiyoruz makam yok. O dönemler üniversite bitti tabi o dönemlerde şey var şimdi müslümanlığımızda yaşıyorduk yani fakir oruçlarını eksiksiz şey yaptı tuttu cuma namazlarına gitti 5 vakit namazı yoktur fakat anneciğimin ben doğduktan sonra 5 vakite başlamış çünkü bizim doğumumuz biraz sorunlu olmuş hastanede

soğuk elektrik yok çok sıkıntılar yaşarken tam cuma gününe denk gelmiş bizim doğumumuz sela vakti olunca. Annecimde tamam demiş 5 vakit namaza söz başlıyacağım deyince biz doğmuşuz arkasından da annem namazlarını aksatmadı ama ailemizde bizede dine karşı herhangi bir ne zorlayıcılık vardı ne de ama tabi cumaya gitmemiz konusunda olsun uyarırlardı, beş vakte birşey söylemezlerdi. Şimdi tabi din bu sefer yaşamımızda ikinci planda olmaya başladı daha çok gördüklerimiz bizim için şey olmaya başladı, gerçek hayat olmaya başladı. şimdi gördüklerimiz işte fakir Mimar Sinan mezunu olduğu için Mimar Sinan Üniversitesi onun verdiği eğitim tabi nefsani bir eğitim oluyor özellikle de öğrencilere birer birey olmaları gerektiğini herkesten farklı olduğunu biz işte toplumun üst sınıflarından birtakım şeyler sonuçta söylüyorlar.

Onların bize tabi ters etkileri oldu ama o dönemlerde fakir sonuçta oruçlarını tutardı fakat müslümanlık konusundaki sohbetlerde fakir hiçbir şey söyleyemezdi çünkü çevremizde herkez şeydi işte müslümanlar pis, kaka bunlar işte oruç tutuyor fakat daha sonra yiyorlar böyle böyle, o dönemler şey sanki sürekli bizi belli bir yola itiyorlardı yani hiç Tasavvuf ehli yani kendimize örnek alabileceğimiz müslüman olarak hiç çıkmadı işte Efendim.

Velhasıl Üniversite sonrası fakültede nefsaniyet çok daha ağır basmaya başladı birtakım sonuçta ihtiyaçlarımız var onları işte şey diğer taraftan 1 sultani bir güç bize başka bir kapı açamadığı için tek gördüğümüz şey batı belli bir şekilde de yükseliyor fakir o anki şeylerin o anki hissiyatımla konuşuyorum. O potansiyele biz sahipken niye burada duruyoruz, hiçbir şey yapamıyoruz, gitgide eriyoruz. Bu nefsaniyyetde tabi herşeye yansımaya başladı, ailede Nefsani çatışmalar olmaya başladı, piyasada iş yapıp yapıp ekonomik bağımsızlığı da elde çünkü iş yapıyoruz paramızı vermiyorlar sürekli bir takım tıkanıklılık vardı o tabi bu olaylardan sonra fakir bir karar verip yurtdışına çıktı ailemiz sağolsun çokta niyetli değillerdi ama baktılar daha başka şeyleri yok çareleri yok bizde çok sonuçta ısrar ettik çünkü

öyle bir ana geldi ki, nefes sonuçta alamıyacak gibi onlar öylesi seviyorduk çünkü şey işte efendiciğim ondan sonra şey kanadaya bir gittik borda 5 ay kaldık orada da ingilizcemizi geliştirdiği ondan sonra şeye geçtik amerikaya geçtik ilgimiz olduğu dallarda hem iş bulalım hem orda bir takım arkadaşlarımız vardı onların yanında kalıyorluk fakat Kanada'ya geçiş sırası tam bir şeye denk geldi 11 Eylül zamanına denk geldi, benim bilet aldığım güne denk geldi. Biraz daha Kanada'da kaldık ama sonra fakir gene inatçılık yaptı herkes gitme amerika'ya dedi biz gittik ama şey oradaki uçak fiyatları epey bir indiğiden daha ucuz seyahat sonuçta bir avantaj oldu orada fakir biri üç ay falan kaldı tabi hiçbir şey sonuçta elde edemedi birtakım insanlarla tanıştı yabancılarla sohbet etti birtakım işte çalışmalarımızı gösterdik beğenildi fakat gene istediğimiz o hem iş ortamı o muhit çevreyi zannettiğiniz şeyleri hiçbir şekilde yapamadık, sonra da yasal bir takım sorunlardan dolayı tekrar geriye döndük, tabi bu arada bunların oluş sebebinde çevremizdeki arkadaşlarında şeyler vardı.

Çevremizdeki insanlar genelde kendi ecdadını, fakir o dönemler o halde idi başka bişey hangi suya bizi sonuçta atıyorlarsa o havayı soluyorduk, kendi halimize söven kendi kültürümüze söven bir şeyi vardı zamanımızca ihtiyaçlarımızı karşılamıyordı. Sonra fakir geri döndü sonuçta üzgündük fakat şey askerliği işte aradan çıkardık kısa dönem yaptık ankarada ankara dan sonra işte tekrar istanbul'a döndük, biraz gene çalışmaya çalıştık gene olmayınca bu sefer rusya'dan bize bir kapı açıldı. Rus bir mimari gurupla tanıştık o dönem mimarlık fuarı vardı istanbulda dünyanın her yerinden mimarlar geliyordu. işin tabi nefsani yönü de var fakir onu sonuçta itiraf ediyor bunu bu şekilde yaşadık.

Terzi Baba: Yaşanmış bitmiş. Hatıralar devam.

Eyvallah baba, oradaki rus arkadaşların da birtakım destekleri ve genelde yaklaşımlarıyla birtakım Türk arkadaşlarımızın orada olmasıyla bu sefer rusya'ya şey yaptık gittik. Tabi bu her bizim gidişimiz aile içindede bir

huzursuzlukda yaratıyordu ama bir yandan da gitmemide istiyorlardı çünkü şey onlar sonuçta açısından da biraz zordu çünkü bu ortamda fakir hakkaten yani hiçbir şekilde çok ilginç bir şekilde iş yapamıyordu. Neyse efendiciğim Rusyaya gittik biraz kaldık biraz ortamı inceledik. Rusça öğrenmemiz gerektiğine karar verdik. Moskova çok masraflı olduğundan Sibirya'ya şey yaptı fakir gitti bir buçuk yıl boyunca şeyde kaldık o dönemlerde fakir haliyle tabiri caizse esfeli safilini hak ettiğimiz zamanlardı. Daha sonra şu anki eşim olan Al…..la şey yaptık karşılaştık. Onunla karşılaşınca birtakım şeyler değişmeye başladı yani onun bir kere ne olursa olsun üstümüzde gene bir Müslümanlık kimliği var fakat tabi o kimlik şey bir kimlik ehliyet çok bir işe yaramıyor, kağıttan ibaret ama ne dense tabi aklımızın bir köşesinde şey yapmıyor bırakmıyor ne halt yersek yiyelim mutlaka bir yandan gelip o tövbesini yada duasını da bir şekilde ettirtiyordu yani bizlere.

Terzi Baba: Tabi iç bünyede o.

Eşimle birtakım sohbetler etmeye başlayınca tanışma manışma falan ondan sonra birtakım şeylerin baktım bu kız müslüman ağzıylan konuşuyor ama müslüman değil. Sonra farkettim ki ahlakı aslında bizim olmamız gereken ahlaka sahip. ondan sonra birtakım sorular sormaya başlarken fakir hala o dönemlerde kendi halinde değil derken çok ilginç bir olay oldu. Eşime daha önceden aklını takmış olan bir tip fakire geldi tehdit etti, işte bırak bu kızı seni öldürürüm gibisine.

Tehdit çok şey değildi ama oradaki o an birdenbire fakiri kendine getirdi yani ne haldeyiz ne yapıyoruz buralara geldik gibisinden sonra orda bir cami vardı işte oraya bir gittik orada bir zikir vardı o anda bir takım değişiklikler olmaya başladı. Fakirin bilgisayarında şeyler vardı sureler vardı Kuran Sûreleri onları bu sefer dinlemeye başladım fakat o dönemlerde işte İnternetten araştırmalarımı işte yapmaya başladım. Bir yanlışlık var hakikat bu değil işte gibi o dönemlerde çok dua ettim hakikat ne bu duayı çok ettim

tabi sonra işte Alina ile ilişkimiz gelişti fakir hem kendini biraz da adam etme yoluna girdi fakat internette araştırma henüz bir sonuç vermiyordu, tek örnek karşımda bizim hanım vardı. Onun yaptığı davranışları akıl bir yandan müslüman iyi yerlerine şey yapıyordu yerleştiriyordu. O böyle yapıyor mesela böyle yiyor, mesela en fakiri etkileyen doyduğu hissettiğinde bizim hanım yemeği bırakırdı, mesela fakir hiç öyle yapmazdı ya da şey yapardı mesela kendisi Tibetli bir Budist bir rahibin derviş gibi birşey ama tam da değil o. Onları sistemleri biraz farklı sohbetlerini dinliyor, terapilerini yapmaya çalışıyor.

Mesela fakire şeyi öğretti. Ettiğin duanın aklında canlandırmayı, o duanın nurunun içenlerini sarmasını, irtibatı, rabıtayı kendi diliyle anlattı ama fakir tabi ondan aklında o yerlere koydu, ha bunlar bizde buyrayla bağlantılı aslında bu çünkü şeyi çok ilginçti fakire bir takım kitaplar almaya başladım kendi insanın gelişimiyle alakalı fakat herkes her şeyden bahsediyor tüm batı dünya Hazreti İsa dan bahsediyor Hazreti Musayı da oraya koyuyor hazreti Muhammed yok. Ya kardeşim her şeyden bahsediyorsun ya onu şey yapmıyorsun oraya koymuyorsun o fakiri tabi çok rahatsız etmeye başladı, peki niye yok.

işte Efendiciğim dönemler birden bire bir takım şeyler değişmeye başladı. hem böyle bize bir ne halde olduğumuzu eziklik gelmeye başladı yaptıklarımızla işte pişmanlık hanımı biraz kendimize örnek alıp toparlamaya başladık o sıra Türkiyeden sürekli nasıl derler çok iğneleyici rahatsız edici şeyler emailler mektuplar başladı gelmeye iş çevremizden, arkadaş çevremizden. Fakir o dönemler sürekli hata üstüne hata yapıyordu bir şeyi yapmıyor diyordum bir daha yapıyordu. neyse bizim işimizde artık şey olmayan ciddiye binince işte Moskova'ya geçmeye karar verdik oradan işte istanbul'a geçecektik fakat çok zorlu bir takım aslında zorluk değil de fakir e göre o anki en büyük zorluklar yoksa sonuçta Allaha şükür zor olarak söylemekten sonuçta utanıyorumda. işte o dönemlerde gene oralarda bir takım işlerle harçlığımı çıkartmaya çalışıyordum. iş yaptığım yer

parayı vermedi 5 kuruşsuz Moskova'ya uçtuk yanımızda bir şey yoktu gene işte ailemizden, arkadaşlardan borç aldık. Tabi o sırada bir takım şeyler sürüyor yani iğnelemeler birtakım şeyler o dönemlerde fakir elinden geldiğince yurtdışı kaynaklı yabancı kaynaklı bireysel girişimler genelde okuduklarımda bu dönemde yabancıların yazdıkları 1900 lerden itibaren yazılmış olan özellikle şey tüm dünyanın sonuçta insan niçin yaratıldı. onların ağzıyla konuşmak gerekirse insan bu dünyadaki en değerli bu evrendeki en önemli varlık olduğu, onun işte enerjisinin potansiyelinin sonsuz olduğu, İlahi kuvvetin insanlar arasındaki bağlantı olduğu. Şimdi bunları böyle açık şükretmenin insanı ne kadar geliştirdiğini.

Tabi islami eserlere bakınca fakir bir şey anlamıyordu çünkü işinde sonunda cehenneme gidiyorduk o günah oluyordu bu günah oluyordu fakir onlardan o dönem birşey sonuçta anlayamıyordu. Kaynak olarak bir şey olarak bu sefer onları kendimize aldık fakat fakir şöyle bir şey yaptı onların yaptıklarını kendi aklımızdan Allah ve Resulünün oradaki boş yerlere sürekli Allah ve Resulünü şey yapmaya sonuçta eklemek sevdirildi. Onlar öyle öyle diyor ama buraya geliyorlar çıkamıyorlar Allahı Resulü var o anki gene cahil bilgilerimizle bile işte Efendimizin yaptığı davranış biçimleri hareketler onun sünnetini o bilgileri fakir kendi cahil sonuçta aklınca şey yapmayan çalışıyordu.

Mutlaka işte efendim böyle yapmıştır peygamber efendimiz böyle yapmıştır gibi bunlar bunu yazdığına göre peygamber efendimizde zaten bunlar vardır. bunu belki şuursuz olarak söylüyordum bilinçli olarak söylemiyordum ama fakir bir şekilde aklına böyle geliyordu. şimdi efendimciğim o dönemler burda daha net bilgi yazdım çünkü o dönemlerde biz istanbula gittik aile ile tanışıldı evlendik. Sonra moskova'ya geri gelmek zorunda kaldık. hanım tekrar Sibirya'ya geri döndü oradaki işlerini kapatacak bizim de orada eşyalarımız var onu alacaz. fakir malum olarak hiçbir şey sonuçta istemiyor o kadarcık adım bile fakire bir yön verdi mümkün olduğu kader namaz kılmaya çalışıyordum

bildiğim kadarıyla fakat ilk namaz kılmaya başlamam yani 5 vakite geçmem Moskova'da oldu. Bir gün şey dedim tamam dedim pes ettim dedim namaza durdum abdest aldım fakat her taraftan şeyler sönme gelmeye başladı kendi içimden dua etmeye çalışıyorum fakat zihnim dönmeler geliyo namaz kılmamı engelliyorlar ama fakir orada bir inat etti hadi bakalım dedi kendine kim kılacak kim kılmayacak çünkü o dönemde okuduğum yabancı eserlerde şeylerden bahsediyorlar ego süperego bilinç altındaki o bölüm sana yaptırdığı sende kendi hayalinde bunu canlandırdığın birtakım şeyler söylüyorlardı ama o dönem şimdi nefs olayı da yavaş yavaş hani karşında nefs olduğunu internetten öğrenmeye başlamıştım.

Böyle küçük küçük bilgiler geliyordu ama o küçük bilgiler fakir için yol buluşu bile olsa bir aydınlık sağlıyordu yabancılardan öğrendiğim tamamen müslümanlığa sonuçta uygulamaya başladım, başladık nasibimizmiş. işte efendicim o dönemler bizde hanımla gittik o bir takım eşyalarımızı topladık o dönemler bir fakirin şaşırdığı fakire o kadar çalıştırıp parasını vermeyen ofisine gitmek zorunda kaldım. işte eşyalarım vardı onları almak zorunda kaldım oraya bir gittiğimde ofisini tamamen böyle karasineklerle kaplanmış olduğunu. o kadar çok şey yapmışlar ki her tarafa sinek kovucu fakat üniversitede gidiyorum başka yerlerde gidiyorum var Sinek.

O dönemler sinekler biraz çoğaldı ama o kadar değil o tabiki şey bir sineki her tarafta sinek yerde ölü sinek hatta şunu sordum ne oldu neden bilmiyoruz diye söyledi çok fazla kalmadım zaten eşyaları aldım çıktım ama sövünmedim ondan sonra fakir oradaki bir drama tiyatrosuna bir iş yaptı hemen parasını hanım'a bıraktı o işlerini toparlarsın diye, bende tekrar Moskova'ya döndüm 1 ay o dönem şeyde kaldık Moskova'da fakir kaldı, hanım 1 ay sonra geldi o 1 ay boyunca o dönemler tasavvufun ilk halleri ile tanıştım elimden geldiğince tek oda tabi Peygamber Menkıbeleriydi. Fakir elinden geldiğince halimizi davranışlarımızı onlara benzetmeye çalışıyorduk özellikle

süleyman aleyhisselâmla hazreti ibrahim'in birtakım menkıbelerini elimden geldiğince uygulamaya çalışıyorduk kenan küçük cahilce aklınca. hz süleyman efendimizin bulunduğu sureyi bilgisayardan dinlerken fakir o sıra moskova'daki evde yalnız bilgisayarda o sureyi dinliyorum arapça olarak arkasından türkçesini söylüyor tekrar arapça olarak devam ediyor. birdenbire sadırda açılmalar olmaya başladı o çok müthiş bir ağlama geldi.

Terzi Baba: Hatırında mı neresiydi?

Tabi tam kalp

Terzi Baba: Yok yok hayatının neresiydi? Süleyman Aleyhisselam dan bahsederken hangi mevzu neresi? Hatırında değilse sorun değil.

Çok yani biraz çok yoğun bir an olduğu için yani o kıssalardan birinde. O an daha da ilginç şey oldu cep mesajı yolladı, aramızda bilmem kaç kilometre şey var. dedi ki ne oldu sana dedi, şu an kalbim şey oldu sıcak su dökülmüş gibi oldu bişeymi oldu sana bir de yok anladım öyle bir şey dinliyorum dedim kuran dinliyorum ama fakir şimdi aklına geliyor onu söylerken nefsaniyyet vardı. Sanki benim ona olan bana büyüklük geliyormuş gibi bir hissiyat vardı birtakım şeylerden belki kurtuluyorduk ama birtakım şeylerde gene üsten devam ediyordu.

Daha sonra fakir okuduklarını amel etmeye çalışırken. Bir gün bir şey okuyorum ertesi gün akşama onun imtihanını sokakta karşıma çıkıyor biri geliyor. mesela hazreti ibrahim'in herşeyini verdiğine dair sanki bişey okumuştum aynı gün İnternet kafede otururken tanımadığım bir adam geldi sırt çantama bir dil konuşuyor ama o dil türkçe değil Rusça değil İngilizce değil Türkçe değil Fransızcasıda var biraz o da değil ama söylemek istediğini anlıyorum tuhaf tabiri bir şey istedi para mı istiyorsun dedim. Hayır yok diye söyledim oysa yanımda vardı bende parasızım dedim, git başka yerden al. Peki dedi güldü gitti. Şimdi gidince tekrar evime döndüm sonra jeton farklı bir şekilde dank etti, fellik

fellik bu sefer başladım adam aramaya moskova sokaklarında cebimde olan tüm bir parayı verecektim sonra tabi bulamadım metroyla geri dönerken metroda sakat bir kız vardı para topluyordu. cebimdeki tüm parayı vermedin ama yarısını ya da belli bir kısmını o kıza verdim. O gün çok üzülmüştüm ondan sonra birtakım böyle şeyler oldu artık şeyi unutum artık ne yaparsak yapalım bir imtihan geliyorsa fakir sürekli o imtihandan şey oluyor nasıl derler?

Terzi Baba: Tesir alıyor düşüyor mu?

Yani imtihanı şey yapamıyorum.

Terzi Baba: veremiyorum?

Artık imtihandan geçtim, ay ne güzel diye söyleyemiyorum. Neyse Efendiciğim ondan sonra hanım işte nihayet geldi. Biz konuştuk işte İstanbula artık dönücez diye düşündük. İstanbul'a geri döndükten sonra ilk defa o dönemlerde yavaş yavaş Muratcığımın hazırladığı o web sayfayıda nihayet bulduk, çünkü web sayfalara bakıyorum fakat bir şekilde fakiri itiyor. Muratcığımın web sayfasına girince baktım herhangi iten bir şey yok, fakir belki diğer web sayfalarından nefsaniyetini görüyordu sanki fakirde de aynı nefsaniyet var.

Adam da oraya kendini yani sonuçta oraya öyle koymuş ama fakir onu ya da başkasını sonuçta aramıyor ki yani. O Muratcığımın sayfasına baktım herşey nefsani hiçbirşey fakirin o anki cahil aklıyla tabiki hiçbir şey göremedik. O sayfadan bu sefer beslenmeye başladık yani doğru bilgi kaynağı olarak o sayfayı aldık daha sonra Muzaffer Efendi Menkıbelerinin anlatıldığı bir kitap fakir e gene bir şekilde eline geçti. O andan itibaren muzaffer efendinin içimde bir muhabbet başladı. İnternetten araştırdım buldum sahaflara gittim Ziynet'ül Kulüb'ü onu aldıktan sonra Ziynetin Kulüp'te ne yazıyorsa elimden geldiğince hepsini uyguladım. Yani bi akşam orada şey yazıyordu galiba Hazreti İbrahim sofrada yemek yerken mutlaka biriyle yemek yer misafir almadan o gün akşam yemekteydik hay Allah dedim yapmak lazım o

sırada hanıma da bir numara yaptım gel dedim biraz yürüyüşe çıkalım. Olur dedi çıkarken eski harap evlerden bir hanım oğlum dedi bana biraz yiyecek alsana dedi hemen gittim bi yerden bir şeyler aldık hanıma verdik fakir biraz rahatladı öyle çünkü çok rahatsızdı mutlaka bir şey yapmam lazım gibisinden bir hissiyat vardı. Muzaffer Efendinin daha sonra günde, geceleri işte 50 rekat namaz kıldığını fakir öğrendi, fakir de aynısını yapmaya başladı ama çok şuursuzca yapıyorduk ve uykusuz kalıyorduk namaz kılmaya ellinci rekatlarda artık yalpalıyordum dengem kayboluyordu.

O yüzden evde bazı eşyaları kırdım düşünüyordum ama namaz kılmaya devam ettim o dönemlerde şimdi Efendiciğim birtakım rüyalar sıra sıra dikilmeye başladı, aynı zamanda da istanbul'a geldiğimiz zamandan itibaren rahmetli dedeciğim kitaplarını sordum, çünkü rusya'dayken dedeciğimi görmüştüm o son zamanlarda fakir e doğru yoldasın diye söylemişti bir de rusya'da hatırladığım en ilginç rüyayla Türkiye Haritası açıldı çok net olarak Sivas gösterildi. Sivas'ta çok önemli olaylar olacakğı gibisinden bir ses böyle bir şeyler söylenildi. Fakir daha sonra Sivas'a bir gitti Türkiye'de aklı Cirit festivali atlı okçuluk festival oldu ekiple Sivas'a bir gittik Murat'ın okuluna bir takım yorumları var.

Sonra dedeciğimin kütüphanesinen kitapları çıkarıp an ve an çıkardığım kitap fakirin aklımdaki bir soruya karşılık oluyordu bazen oluyordu ki soru olunca kütüphaneden aşağı bir kitap iniyordu yere küt diye böyle bir açıyordum sayfayı o sorunun cevabı çıkıyordu. Hem onunla hem de Muzaffer Efendimiz, Ziynet'ül Kulüp'le giderken ilk fakirin ciddi olarak üzerinde durduğu rüya böyle insan vücudunun parçası olan bir ayakkabı gibi birşey var fakat içdede kılcal damarlı organik sert biraz yapısı var bir insan ayağının içine giriyordu, topuk bölümülerinden saplanıyor gibi sanki bir parçasıymış gibi ama hiç giyilesi birşey değil insanı sonuçta iğrendiren bir görüntü onu tekrar çıkarttım, tekrar giymek zorunda kaldım fakat hemen akabinde de ayaklarım çimli bir ortamda, her taraf çim, makasla o çimleri bahçeyi daha

temiz bir hale sokuyordum, zaten yeterince iyiydi. Fakir bu rüyadan sonra kendi kendine yorumladı. Zatıaliniz istiyorsanız söyleyin çünkü

Terzi Baba: Söyle söyle tamam hayır olsun.

Em….: Fakir ondan şöyle bir yorum çıkarmıştı o dönemlerde, hala kendin Nefsaniyetine gittiğini ama çalışırsa kabrini Cennet bahçesine çevireceğini yada şu andan itibaren bir yoldayız kabrimizi bir şekilde çevirmeye başladık, gibisinden bir ilham gelindi. Daha sonraki bir zamanlar da fakir sol ayağının ayak tabanına yemek yedirdiğini gördü fakir ondan sonra.

Terzi Baba: Sol ayağının ayak tabanından yemek mi yedi?

Em….: Yok yemeği sağ eline alıp estağfurullah şöyle efendim oraya. Fakir bundan da hala nefsini beslediğini yanlış yaptığını gibisinden anlam çıkardı devam ederken bir gece anlamadığın bir dilde bir şeyler söyleyerek bir uyandım. Birtakım bir şey olmuş hiç hatırlayamıyorum birileri bir şeyler konuşuyordu, başka bir gece hiç daha önce başıma gelmeyen bir şey oldu çünkü normalde rüyalar bir şekilde bellidir nerede olduğunuzu anlarsınız fakat bu gerçekten daha gerçek bir halde, tuhaf bir ortamdaydık kapalı bir mekan her taraf karanlık

Terzi Baba: Rüyada gene ama dimi? Yoksa uykuyla uyanıklık arasında mı geçiyor?

Em…: Rüyada geçiyor. Rüyada ama rüya gibi de değil tuhaf bir şey fakir hiç önce şey yapmamışta öyle bir. Duvarlar biraz kahverengi beyazımsı grimsi fakat ortada karanlık toprak altı gibi ya da organik tuhaf malzeme gibi mekanın ortasında ahşap gri gibi masa var tam masa karanlıkta belli değil ama tavanda aşağı sarkan hafif puslu mavi ışık veren bir şey var. O mavi ışığın şualar biraz yayılıyor fakir de elinde tespih burası ne tuhaf bir yer nerdeydi diye incelemeye başladım, gezin diye söylediğim andan itibaren o anda herşey karardı ve koluma iki kişinin

girdiğini hissettim.

12. Em.... Er... Hatıralar devam.

Efendiciğim o esnada ortalık birden bire karardı ve görmedim iki kişi veya kolumun biri sağ tarafta biri sol tarafta girip hızlı bir şekilde aşağı doğru düşme hissi başladı, o epey bir sürdü fakir artık sıkılmaya başlayınca kendini bu sefer uyanmak için zorladım ama onlara karşı herhangi bir şey yapmadım dirençte yapmadık uyanmak için zorlayınca uyandık. Ondan sonraki dönemlerde en son Muzaffer Efendi rüyada geldi tam feyizli bir haldeydi tacı şerifiydi yanında tacı şerifli başka muhteremlerde vardı, fakir onların kim olduğunu tam çıkaramıyorum net bir şekilde Muzaffer Efendimi gördüm.

Fakirin elinden tuttu, fakirin diğer ellerinde hanımı vardı fakat hanımın suratında ne olduğunu anlamamış bir ifade vardı, fakir ile birlikte geliyor fakat Muzaffer Efendimizi taşlı bir yoldan epey hızlı bir şekilde ilerledik yolun kenarındaki ağaçlar çalılar fakirin yüzüne çarpıyordu, daha sonra büyük bir açıklığa çıktık vadinin açıkla gibi uçsuz bucaksız yer dağlar ta ufukta gözüküyor. Orada Muzaffer Efendimin elinden öptüm hanım da hala yanımdaydı, bir yandan elini tutuyordum bir yandan Muzaffer efendinin elini öptüm, ondan sonra sabah ezanıyla birlikte fakir uyandı.

Ondan sonra fakir araştırmalarını falan sürdürürken Ümreye annecimle birlikte gittik. Orada Bursalı nakşi şeyhi olan bir bey ve hanfendiyle karşılaştık, bu Hacı Osman Nuri Kepenekoğlu Hazretlerinden icazetlilermiş, fakirle biraz orda tabi biraz sohbetler oldu biraz ilgilendiler. Umrede orda bir rüyamız vardı. Beyaz sarıklı, beyaz sakallı, beyazlar içinde olan bir zatı muhterem namazdaki oturuşta duruyordu, fakir onu sırtını parmak uçlarıyla sıvazladı, sırtı Toprak gibi döküldü. Olan o toprağı göğsünü ön tarafına mesh edince. Altın zırh gibi birşey oluştu fakat Türk süslemelerine benziyordu, eski Türk maskeleri gibi çekik gözleri ince ağzı öyle bir şey bir oluştu. Oradaki bu rüyayı fakir orada çok merak etmişti. Ertesi gün o şeyh ve şeyhinede biraz

konuştuk, paylaştık acaba bunun şeyi ne olabilir ki? Onlar dediler ki: Herhalde dediler, senin ibadetlerin sevaba dönüşüyor, sana haber veriyorlar. Diye söyledi dediler onlar. Onlarla gene aralarda sohbet etmeye devam ettik. Fakire eğer dediler çok şirin olursa al bak bu dersleri yap. Fakir çokta ısınamadı ama birkaç kere yaptı. Daha sonra fakiri en etkileyen bir olay var fakirin tabi nefsaniyeti farklı yerlerden bize yaklaşıyordu bunun. Nefsaniyyeti bu sefer fakir kendisini toplumu herkesi farklı görmeye başladı, okuduğumuz o menkıbeler de böyle bir farklı bir etki vermeye başladı.

Sanki hazreti Hızır bize gelecek bize ders anlatacak gibi. Birgün Beşiktaş Camii'nde ikindi namazında o an ordaydım ikindi namazını eda ettim çıktım. Tam caminin ordaki kabirlere dua okurken tam arkamdan biri geldi Allah dostu diye öyle bir ses yaptı. Fakir tabi anlamadı, döndü siyahlar giymiş siyah sakallı, siyah bir surata asimetrik olan, şişmanca bir adamdı fakir anlamadı. İşte iltifatlar falan etti, fakir gene anlamadı ama tabi söylediği şeyler birtakım nefsin hoşuna sonuçta gitmeye başladı iyiden iyiye. Fakiri etkisi altına aldı, daha sonra fakir yavaş yavaş fakire şey zihninden sonuçta açıklandı, söylediği şeyler ayetlere muhalif onlar olmaya başlayınca, karşımdaki adam sırıtmaya başlayınca, bu sefer Euzü Besmeleyi çekip oradan sonuçta ayrıldım.

Daha sonra aynı tip adamı rüyamda birkaç kere gördüm, fakire sırıtıyordu hatta rüyada birkaç kere ona yumruk attım, yumruk attıktan sonra suratı değişti dayak yemiş gibi bir hale döndü. Sonra Tuğrul Efendimin o dönemki sohbetlerini bir yandan onlarıda dinliyorum artık. Tuğrul efendimin o dönemki şeyhimin Tuğrul efendim olduğunu öğrendim, fakire kardeşim söyledi. orada astianenin Nurettin daha önce gitmiş biatlı değil biliyor seviyor çok saygılı fakat biatlı değil gitmiş. Fakire söyledi bak dedi şuan şeyh bu istiyorsan dedi git tabi bunlar olurken bir yandan Muratcığımla da sürekli yazışıyoruz, işte okumamız gereken sorular soruyor Muratcığım cevaplıyor, biryandan sohbetimiz

muhabbetimiz gelişiyor. İşte sayfaya nasıl yardımcı olabilirim diye konuşuyoruz tabi bu olaylar fakiri sürekli üzüyordu, ne yaparsam yapayım herşeyde imtihanda birgün böyle giderken, nihayet Tuğrul efendimin bir Radyo sohbetinde önümüzdeki seneye sağ çıkamayacağını dair bir ifade söyledi. Öyle söyleyince fakirin tüm hayatı değişti, uyku uyuyamaz oldum ağlamaya başladım.

Terzi Baba: Ne zaman oldu?

Bu işte biat ettiğim senenin o başları o dönemler

Terzi Baba: Kaç sene önce?

3, 4 Sene önce, 4 sene önce Muratcığımada sordum zaten ne yapayım dedim. Bak Tuğrul Efendi böyle diyor, git dedi. ya git bak işte, konuş dedi. Neyse Üsküdardaki ofis numarası orayı aradık, sonra da arkadan Tuğrul Efendimin sesi geliyordu, söyle hemen buraya gelsin söyle buraya gelsin gibisinden, sekreter konuşuyor. Ben Telefonda sesim ağlar gibi. Ona gelemiycem dedim, çünkü maaşlı işteydim o zaman. Ben vakfa daha önceden gitmiştim. Hazreti pirden bir iş istemiştim, çünkü iş hiçbir şekilde açılmıyordu, yani çalışıyorum para gelmiyor hiçbir şey olmuyordu.

Hazreti pir de o dönem maaşlı bir iş verdi sağolsun bir mimarın yanında. Onların yanında olduğum için onun istediği zaman gidemedim ama ertesi gün akşama vakfa gittim. Hiç daha önce bu vakıflar içeriye girmemiştim. Evet asitanenin içi dergaha orada ilk defa Tuğrul efendimle görüştüm. Suratım işte iki çeşme ama Tuğrul efendimle ilk görüştüğüm sırada Tuğrul efendime şey dedim; İşte efendiciğim dedim. İşte zatıalinize karşı herhangi bir edepsizlik yapmak istemiyorum, eğer öyle birşey olursa bir zarf verin.

Tuğrul efendimde şöyle dikkatli bakıp şey dedi. Bak dedi ben her iki hem Anne hem Baba tarafından Kadiri ve Celveti sonuçta olarak Şeyhim diye söyledi. Sen dedi bak Hazreti Pir'e daha işte genç yaşında mısır kadısı diye söyledi. İlmihal

Fıkıh dedi biraz şey yap dedi oku, birtakım şeyler daha söyledi genel tavsiyeler verdi sağlıkla alakalı tabi orada sonra sohbet ettik. İşte Efendiciğim ne oluyor, ne bitiyor hiçbir şey anlamıyorum bu Nefis niye sürekli böyle falan fakir tabi o sırada dervişi olmak istiyordu, fakat niyese hemen kendi nefsimiz onu bize söylettirtmedi, sanki Tuğrul efendi mi bizi çağıracak gibi öyle bir olan bir hissiyat var gibi. Sonra efendimde bişey demedi tabi sen buraya git gel dedi bakarız zamanıyla dedi fakir işte eyvallah dedi ona sonra oraya gitmeye başladım.

Her gittiğimde Tuğrul efendime çok büyük şevk ve aşkla ordada sonuçta arıyordum. O dönemlerde Tuğrul efendim dergaha hiç gelmedi. Nerden baksananız epey 2, 3 ay çok az bir, yada iki kere geldi. Fakir sürekli gidiyordu, fakat hiç o yoktu. Az sonra o duygularımız dengelenme başlayınca Tuğrul efendim gelmeye başladı sonra ramazanda birgün nihayet biatımı işte alacağı işte bize haber verildi oradaki büyükler tarafından. İşte şeyde tarih 12 Ekim 2009, 23 Şevval 1430 da resmen biat ettik, evradımız verildi, tesbihimiz, takke/arakiyemiz bize verildi. O gece sabaha karşı bir muhabbetle takke ile birlikte uyumuştum hiç çıkarmamıştım, sabaha karşı baş ucumda ayak ucumda biri sanki vardı.

Hadi elimden şimdilik kurtuldun diye, fakire bir vurdu, fakirin canı acıdı kalktım tabi fakat ortada hiç kimse yoktu. Bundan sonra normal derviş dergaha gidip gelmemiz, ondan sonra işten çıkıp kendi işimizi yapmamız açmamız işte serbest meslek makbuzu yapıp ama nefsaniyetimiz sürekli vardı üzerimizde tembellik vardı, bir büyüklenme vardı, burnumuz kalkıklık vardı, şu anda mutlaka vardır fakirin anlamadığı seviyede ama o dönemlere göre şuan sonuçta öyle birşey. Murat o dönemlerde zatıalinizin aradan tabi bir sene geçti zatıalinize otobüs yolculuğu sohbetlerini koymaya başlamışt, ilk sizden o dönemde haberim oldu ondan sonrası tabi seyri sülükumuz devam etti. birtakım rüyalar zuhurat Tuğrul efendim hepsini yazıp verdim birtakım şeyleri Tuğrul efendim halletti, fakat bazı rüyalar Tuğrul efendim bir

sohbette rüya şeyhin namusudur diye söyledikten sonra birtakım rüyaları özellikle Tuğrul efendimle alakalı bizimle alakalı rüyaları artık onları tamamen sırladık sahibine verdim, fakat zatialinizle alakalı birtakım rüyalar var ve Peygamber efendimizle alakalı bir takım rüyalar var eğer izin verirseniz zatıalinize

Terzi Baba: Tabi tabi tabi.

Şimdi efendiciğim ilk istiyorsanız şeyden fakir tuğrul efendime gittiği günü aynı haftatası fakire rüyada Asitanei Nureddin türbesinden Peygamber efendimizin Kefeni şerifi çıktı. Dervişlerle birlikte zikir eşliğinde fakire verdiler, fakir tabi eline alınca fakir ağlamaya başladı, sonra uyandık. İlk defa Peygamber efendimle alakalı rüya oydu, daha sonraki zamanlarda o sene içinde Peygamber efendimi bir kere gördüm, yüzü örtülü beyaz peçeliydi her tarafı beyazdı kabe'nin tam önünde, kabede tavaf devam ederken fakir e doğru sağ eliyle işaret edip sünnetime doğru gel diye bize emir buyurdular, tabi fakir o cahilliği şu anda da devam ediyor yani.

Peygamber efendimizin sünnetine uymak kendimizi ona şey yapamıyoruz yani, o haddi bilemiyoruz ama kendi miktarımızca, algıladığımız kadarıyla onun gibi olmasak bile, onun gibi olmak için sürekli dua ediyoruz, rabbimizden güç kuvvet şuur sonuçta istiyoruz, çünkü birtakım şeyler varki nefsimizde tabi yenemediğimiz, yendiğimizi zannettiğiniz birtakım şeyler var hala tam şey yapamadığım. Ondan sonraki zamanlarda efendiciğim sizi ilk defa 3, 4 ay önce yani ramazandan önceydi bahar sonu gibi.

Fakir in üstünde Cerrahi derviş çeyizleri vardı. Karanlık bir yolda ilerliyorduk sokakta gece ilk başta Muratcığımı gördüm tam sağ tarafta bir cami minberinde minbere doğru diz çökmüş dua ediyordu. O dönem Muhammed Hikmet Efendinin artık 6 ay önce hakkın rahmetine yürüdüğünü niyaz ediyordu ve dua ediyordu, fakir muratcığıma bakıp biraz daha yürüdü ondan sonra karşıma zatıaliniz çıktınız.

Sizinde üstünüzde beyaz bir elbise ama günlük bir elbiseniz vardı, yani gömlek pantolon, fakire doğru bakıp sağ taraftan sol tarafa doğru önce başınızla sonrada vücudunuzla döndünüz takip et gibisinden sanki, fakirde arkanızdan yürümeye devam etti, daha sonra kendimizi odada bulduk. Fakir zatıalinizin tam sağ tarafında biraz daha bir uzaklıkta oturuyor sıkılmış bir vaziyette, siz direk karşı tarafa bakıyordunuz ve bir odanın içinde karşı tarafta bir insan güruhu vardı. Herkese bir ağızdan bir şeyler söylüyordu. Genelde söyledi şeyler Tuğrul efendimle alakalı eleştiri vardı yerme vardı birtakım şeyler fakir hepsine cevap verilecek şeyleri biliyor ama fakat nedense cevap vermektense sabrediyordu belki zatıaliniz olduğu için mi bir şey söylemiyorduk bilemiyorum fakat onları öyle gulu gulu şeklinde sürekli konuşmaya devam ediyorlardı.

Bu arada bu yani 3 sene içerisinde Tuğrul efendimin sohbetlerinde özellikle belli miktarlarda Tekirdağından çok bahsetti, kendisinin tekirdağ zamanında gittiğinden, gitmenin çok rahatda olduğundan şimdi arabayla, gidip gelmelerini çok rahat olduğundan bahsetti. İbrahim Fahreddin Efendimizin amcaları 16'cı postnişin galiba, fakir yanlış hatırlamıyorsa oda Tekirdağa gittiğini anlatan menkıbesini aralarda anlattı özellikle sizin sohbetlerde arada çünkü internette sizin sohbetlerinizi dinliyorum. Özellikle şu aralar Reşahat fakir şu aralar hep Reşahat'larda sizin kullandığınız aksanda tekirdağ'ın diye söylüyorsunuz galiba öyle bir farklı bır aksanda söylüyorsunuz. Tuğrul efendimde aynı aksanda onu söylüyordu, özellikle sohbetlerde özellikle fakirin kulağına ilginç bir şekilde o geldi.

Bir zuhurat anlatımı.

En son bundan 2 hafta falan önce fakir kendini şeyde gördü, bir iskele ya da bir limana doğru giriyoruz fakat mekan daha çok kumaştan gibi çadır sanki yapmışlar, bundan önce bize işte arkadaşlık falan birtakım insanlar masa üstünde fakir onlara hiç bakmadan geçiyor, daha sonra dergahımızdaki Naki Baba vardı, görevi Nakilik onu

görüyorum. O fakire karşı ve Tuğrul efendim bir bilet kabini gibi bir şeyin sonuçta içinde. Sondan fakir somun bir ekmeği normal pişmiş somun bir ekmeği ortasından koparıyorum içindeki beyazı Tuğrul efendime verdim, Tuğrul efendimde fakire 100 lira verdi kağıt, fakir onu alıp Naki babamız hemen solda bir koridorun sonunda bize işaret etti, koridorun sonu açık bir şey çıkıyor sahil deniz gibi bir yer, fakir oraya doğru koridordan çıktıktan sonra fakir bir mekana geldi. Tam arkamızda biri vardı tam anlamadım kim olduğun da sonradan döndüm baktım Hazreti Osman ama surat yani yüzü ve siması Hazreti Osman işte Efendimizin o güzelliği yakışıklılığı değil.

Fakir o anda rüyadada şöyle bir şey çıkardı. Hazreti Osman'sın sen sembolüde oluyorsun onun güzelliğini şuan fakir görmüyor ama onun sembolü olarak tabi olabilirsin, gibi bir şey sonuçta hissettirildi, bu açık bir şekilde hissettirildi. Fakir ilk bir kapıya geldi. kapıda çok uzun boylu bir zat çıktı Hazreti Ömer, fakir ona çok sevgiyle sarıldı, oda şey dedi sen ben Ömer değilimki niye sarılıyorsun diye söyledi, fakir de olsun diye söyledi sen onun sembolüsün diye cevap verdi, hatta inat etti yeniden sarıldı. Daha sonra daha rahat bir odaya geçtik o odada Peygamber efendimiz Gümüş bir divan üstünde oturuyordu.

Ayaklarını uzatmış, ayaklarında hiçbir şey yoktu sonuçta açıktı, elinde bir tesbih, üstünde beyaz bir elbise yüzü siması açıktı, karşısında tam Hazreti Ebubekir vardı. Hazreti Ebubekir efendimize bir şeyler işte anlatıyordu. Hazreti Ebubekir'e baktığımda o yakışıklılık o onur yoktu ama baktığımda tip olarak uzun zayıf ince, kara saçlı, kara sakallı fakat zayıfca ince Peygamber efendimize yakın uzunluğunda bir zat gibi, o an görüldü. Fakir direk Peygamber efendimizin çıplak olan ayaklarının altına gitti, kafasına tam ayaklarının üstüne koyduk o divanada sırtımızı Peygamber efendimize dönmeyecek şekilde şöyle yaslandık, orada sessiz sakin huzurlu bir şekilde orada oturduk rüyanın sonu oydu.

O günden sonra hep zatıalinizin bulunduğu rüyalar geldi

ya da zatıalinizi anlatan, fakir onları da yazdı, fakat ondan önce fakirin size söylemek istediği Peygamber efendimizle alakalı rüyalarda gördüğüm birkaç özellik aklımda kalan rüyalara oda şu fakiri etkileyen. Fakir Kabe'nin yanında kendiside siyah elbiseli tişört pantolon gibi zannedersem tam Hacerül Esvetin o noktası biraz önünde kabenin alt bölümlerinde sanki yalak gibi bir sistem var, Kabe'nin duvarından su akıyor oraya. Karşıdan da bakınca Peygamber efendimiz bize doğru geldiklerini müşahade ettik giydiği elbise Kabe örtüsüyle aynıydı, aynı siyahlık altın işlemeler. O sıra fakir tabi ne yapacağını şaşırdı o sırada bir ses geldi Resulallah geliyor su ver diye, fakir eline geçirdiği bir tası, gümüş renkli bir şeyi tası yani oradaki yalaktan su doldurup, iki elimle havaya kaldırıp kendim diz kırdım yere eğildim, başımıda öne eğip Peygamber efendimiz geldi ona suyu uzattım.

En sonunda da son anlattığım Hazreti Ömer, Hazreti Ebubekir, Hazreti Osmanla alakalı olan ama ondan bir öncede Peygamber efendimizle çok farklı özel bir ortamda birlikteydik çok rahat bir ortamdı her taraf beyazdı yumuşak da bir ortamdı sanki çok rahat bir yerdeyiz, aynı yatakta yatar gibi yada bir sohbet orda ediyoruz. Fakire gerçi sorma herhalde izni verilmiş yoksa sormak fakirin sonuçta haddi değil, öyle bir halde olmakda fakirin haddi değil ama bu Peygamber efendimiz fakire cevap veriyor evet diyor, Cehennemin tüm şeylerini gördüm biliyorum, diye söylüyor.

Fakat fakir bakıyor yedinci Mertebeyi hiç anlatmamış, en alt katı Sonra fakir şey diyor işte Efendiciğim, ya Resulallah siz yedinci şeyide görmüşsünüzdürde biz korkarız diye sonuçta anlatmıyorsunuzdur diye söyledim. Tabi Efendimiz biraz tebessüm etti, fakir dayanamadı sonra şeyi söyledi: Ya Resûlallah sizin gibi bir Erkek yok diye söyledim, orda Efendimiz daha da şey yaptı tebessüm etti, sonra fakire bir takım birşeyler söyledi, birtakım bilgiler verdi. Fakir onlar içinde bir yorum yapmaya çalıştı, peki öyleyse o da böylemidir, bu da böyle midir gibisinden kati bir sonuç çıkaran yorum yapınca, Efendimiz sakın öyle yapma diye

söyledi. Fakir de peki ya Resûlallah diye söyledim ondan sonra tövbe ederek, Estağfurullah Estağfurullah çeke çeke uyandım.

Zatıalinizle alakalı o günden sonra Tuğrul efendimden sonraki o anda, ondan sonraki günlerde hemen birkaç gün sonra vakıfta görevli olan bir arkadaşla bizim o taraflarda bir yerdeyiz fakat 3 rüya aynı anda sanki zuhur ediyor gibi bir onlan birlikteyiz, bir bizim hanımda birlikteyiz, birde fakir bir mekanda taş bir binanın içinde yatak mutfak hepsi bir arada ortalık çok pis birileride hatta gelmiş oraya fazla pislikler atmış. Fakir önce bir o ortama söyleniyor, buranın böyle olmaması gerektiğini buranın temiz olması gerektiğini oradaki birileri var onlara sonuçta açıklıyor. Hanımla birlikte o bölümdeki o yerdeki bir binanın işte üst katına hanım önden fakir arkasından çıkıyoruz.

Fakirin hatırladığı sanki hanımın bir arkadaşı yaşıyordu onu ziyarete gidiyoruz vakıfta görevli olan arkadaşımla aynı anda birlikte onlara bir yerlere girip çıkıyoruz. O sırada bir ses duyuluyor tüm İslam aleminin bir araya geldiğini, artık İslam aleminin toplandığını gibisinden bir ses duyuluyor. Bu esnada fakire bir sahne gösteriyorlar. Akşam karanlığı gibi bir gökyüzünde lacivert mavi gibi Dolunay var fakir İslam ordularını görüyor tek sırada alemde boşlukta ilerlerken, sağ taraftan sol tarafa doğru gidiyorlar, en önde sırada yaya bir asker var sancaktar da olabilir, arkasında deve ve üstünde biri var, arkasında biri daha fakat her kişinin üstünde bir harf var elifba dan bir harf var.

Öndeki deve üstündeki zatın üzerindeki harfle gökyüzünde olan Ay'ın zata doğru olan tarafında da bir harf var, 2 harf bir araya gelince bir harf oluşturuyor gibide havası var, daha sonra fakir ile birlikte olan o arkadaşım, vakıfta görevli arkadaşım yavaş yavaş kaybolup sesi yankılanma ya başlıyor Ömer cumaya git Ömer cumaya gel diye sesi yankılana yankılana kayboluyor. o dönem bu rüyayı

Terzi Baba: Ömer kim, kime?

Fakirin birinci adı ömer Emre vakıfta fakire sürekli Ömer diye söylüyorlardı. Bu rüyayı Tuğrul efendime vermek için çok yazmaya çalıştım. İlk başta yazamadım sonra nihayetinde yazdım, veremedim. Sonra gittim vermek istedim gene veremedim, en sonunda vakıfta o görevli olan arkadaşıma, rüyadaki arkadaşıma verdim. Sen merak etme ben hallederim dedi ama verdi mi vermedi mi bilmiyorum.

Terzi Baba: O askerlerin olduğu rüyamı?

Evet. Ondan sonraki birkaç gün sonra fakir bir salonda yattığı sıralarda, bu aralar çok fazla salonda yatıyor çünkü bazen sabah namazına kalkmak için biraz işte orda Murat bu son zamanlarda epey yapmam için birtakım işte ödevler veriyordu, işte bazen yapıyorum bazen yapmıyorum, onları yaparken uyuyakalmışım. kanepede yatarken tam üstten dik olarak Esma bir ses geldi, Esma indirmesi gibi bir tuhaf bir şey oldu. Esma'nın ne olduğunu hatırlamıyorum. Esma nın içindeki harflerin Vav, Elif, Kaf ya da Kef u yada ü veya Ra içinde var.

Terzi Baba: nasıldı?

Vav, Elif, Kaf veya Kef, U veya Ü ve Ra. Fakir zaten size

Terzi Baba: Vav Elif Kaf, ötrede hangisi okunuyor Elif'in ötresimi aynın ötresimi?

Üçüncü kişi: okunuşu mu o? hepsinde mi ötre vardı? Ötre hangisinin üzerinde Kaf'ınmı üzerinde?

Kaf'da Kef bilemiyorum.

Bu rüyadan, bunun olmasından ya birgün sonra ya da aynının devamı mı fakir onuda hatırlamıyorum ya çok ilginç anlardı. Ondan sonra havada sürüklenmeye başlamıştı, gece gibi bir ortamdı zemini daha çok pembemsi kırmızımsı bir haldeydi. O sırada kulağımıza sürekli her taraftan yankılanan çok net bir ses, arapça ya da eski türkçe, dediğimiz tarzda kelimeler yanlarında anlamları sürekli açıklanmaya başladı, sürekli sürekli gidiyor. Daha sonra bir tepenin bir üstünde

fakir artık kendini bıraktı ilk başta çok kontrol etmeye çalışıyordum, kontrol edemediğimi anlayınca bıraktım kendimi, bırakınca sürüklenmeye başladık havada, bir tepenin bi üstünde, o tepenin çevresinde sürekli dönmeye başladık. O tepenin üstünde siyah dallı beyaz yapraklı bir Ağaç, onu yanında küçük bir Ev, Bina dört köşeli Kabe değil ama bir Bina. Sonra içinden beyaz elbiseli, beyaz sarıklı genede beyaz sakallı bir adamın çıktığını gördüm, sonra o mekanda aşağıda dervişler bazı insanlar, Tuğrul efendimle ve bizim tanımış olduğum dervişleri gördüm, sonra bir şekilde yere indiğimizi hatırlıyorum zatıaliniz de oralarda bir yerde seçtim ya da seçemedim tam hatırlamıyorum.

Sonra yanımda biraz tombulca gözlüklü, takım elbiseli bir hanım vardı o geldi, fakir söylenmeye başladı, neler olup neler bittiği konusunda artık bir fikrinin olmadığını, Şeyhimle bile tam görüşemiyorum saymaya başladım tam tabiri caizse. O hanım nazikçe elini ağzıma koyduğu susturunca bizde sustuk. Ondan sonraki gün fakir zatıalinizi müşahede etti. Sizin mekanınıza geldim yada başka mekan burası gibi değildi ama elinizi öptük. Daha sonra zatıaliniz küçük bir Bebek gibi oldu, fakirin tam kucağına geldi. O esnada biz sohbet etmeye devam ediyorduk.

Bu olduktan sonra fakir zatıalinizin Bebek formuna çok sıkı bir şekilde sarıldı şöyle ve ondan sonrasını tam tarif etmem mümkün değil müthişti açık bulutlu gökyüzü, en tepede Dolunay ya da başka bir şey var, bulutlar çok büyük, o bulut kütleleri yada gökyüzü üst tarafa doğru müthiş hızla biz yükselmeye başladık, bulut kümelerini çok müthiş bir hızla sağımızda solumuzda geçiyordu, alan çok büyük bir alandı tabiri biraz zor, ama şiddetli bir hızdı zatıaliniz ile birlikte küçük bebek olarak böyleydik.

En son gelen bunda yani bir hafta önce, zatıalinizin rehberliği yada bir emri ile farklı bir şehir farklı bir köy farklı bir yerleşim birimi gibi bir yere geliyoruz Muratcım da orada. Siz öndesiniz Muratcım biraz arkasında fakir ilerliyor. İlk başta sanki Tren garı gibi bir gar, biz orda ya buluşuyoruz ya

çıkıyoruz, fakirin arkasında ve yanında ailesi de var fakat tam göremiyor onları ama galiba varlar, yeni bir eve yerleşiyoruz çift katlı bir yer, herşey yeni, binalar yeni mekan yeni buraları fakir bilmiyor daha sonra sanki anlatması biraz zor karışık sahneler ama sanki zatıaliniz.

Terzi Baba: kaldığı kadar.

Fakiri birtakım yerlere, birtakım sokakları gösteriyor, birtakım yolları gösteriyor, o sırada birtakım imtihanlardan bizi geçiriyorsunuz, bir ara fakirin elbiselerini fakirde elini değmeden çıkartıp başka bir yerde sonuçta oluşturuyorsunuz, fakir ne olduğunu anlamıyor, birdenbire burada olan bir şey daha sonra bir kaç metre ötede çıkıyor, buna benzer birtakım şeyler oluyor. Daha sonra fakir bir ara yalnız kalıyor sessiz aynı yerlerde tekrar gezmeye başlıyor buna benzer birtakım şeyler tam tabi böyle olmayadabilir ama dilimin yettiği kadar hafızamın elverdiği kadar bunlar.

Bunlar haricinde Muratcığım özellikle birtakım şeyler sormuştu küçükken müşahade ettim gördüm birtakım şeyler var mı diye. Bu ilk başta anlattığım bu ayağıma giydiğim bu organik tuhaf ayakkabının formunu çok küçük yaşlarda denizin dibi gibi öyle bir şey dokunmaya ve basmaya iğreniyorum fakat üstünden mümkün olduğunca sessiz geçmeye çalışıyorum, belli bir yaşa kadar da özellikle 25 li yaşlara kadarda belli aralıklarla sürekli gökyüzünde normal şuan ki gökyüzünde Gezegenlerin dünyaya çok yaklaşmış olduğu, bunları çok şey görülüyordu, Gezegenler çok büyük formdalar dünyaya yaklaşıyorlar, çok net bir şekilde açıkça hissediyorlar, dünyaya sonuçta etkileride hissediliyor, yerçekimi değişiyor.

Bu çok küçük yaşlarda da, genç yaşlarda da, sonrada oldu. Bir arada fakir kendini bilmiyorum çok gereklimi fakirin aklına şimdi verildi. Ay üstünde yürürken bir ara buldum, bu 25 li yaşlardaydı galiba, Ay üstünde ayın kumlar arasından bir kılıç çıktı fakir elini alıp işte inceledi sonrasını hatırlamıyorum.

Değerli Efendicim bunun haricinde şu an fakirin aklına herhangi bir şey şu an vermiyorlar. Zatıalinize bu dosyayı gene yollıyacam.

Terzi Baba: Gönderirsin, dosya olarak gönderirsin bende bizim arşive ilave ederim, bir bakarım artık vakit buldukça. Allah kolaylık versin güzellikler nasib etsin inşallah. Hassas bir hali olduğu gözüküyor Emre kardeşimizin. Şimdiki durumu nasıl? Yani işimiz var çalışıyoruz?

Fakirin şimdi kendine ait işi var. kendi müşterilerimiz var gene çalışmakta zorlandığımız şeyler oluyor, fakirin tabi kendisi ile alakalı sorunlar hani başkasıyla alakalı

Terzi Baba: Yeterli oluyormu maddi yönden?

Aslında yeterli oluyor fakat fakirin hataları haricinde piyasada hala bir işimizde yönelik tıkanıklık var, yaptığımız işin parasını İnsanlar vermemekte konusunda çok ısrarcı hatta bazı çevre, birara böyle birilerine gıpta eder gibi oldum sonradan vazgeçtim bazı gene aynı potansiyele sahip arkadaşlarımın sanatçı olanların yollarının işte açıldığını, şuan rahat olduklarını bazı telefonda konuşurken, Allah selamet versin, güzel. Allah daha hayırlı işler versin, diyor. Biryandan da bize niye olmuyor dedikten sonra da fakir tabi o an onu söylüyor ama sonradan da üzülüyor herşeyin bir zamanı var, dur bakalım Emre bakalım biraz bekle işte.

Dünya işleri.

Terzi Baba: Onların o devresidir de sonra onlara da bir sıkıntı gelir, Kabz gelir, çünkü dünyada istikrar olmaz. Ticarette mühim olan şu mesele var, bazı iş genelde. Yani bazı kimseler bunun farkında olmazlar, kaçırırlar o hadiseyi.

Şimdi bazı kişinin hayatımda kısa devrelerlede süratli işler olur, yani çok talep olur kişi zanneder ki artık bu hep böyle devam edecek, işi biraz nasıl olsa geliyor işte diye askıya alır ve kazancını da fazla harcar, yani o gelişe göre harcar ama o devre biter, o devre bittikten sonra hatasını anlar ama bir daha geri gelmez, zor olur.

Bu işte aynen Yusuf Aleyhisselamın siccinde olduğu devrede Melikin gördüğü rüya gibi, 7 sene bolluk olacak diyor.

Yani her insanın ömründe vakti belli olmayan bir devrede böyle bir bolluk olur, onun kıymetini bilmesi lazım ki, arkadan gelecektir zaten tarihi olarak bu belli. Dünyanın istikrarı olmadığı için. Mümkün olduğunda hep kişi kendisi istikrarlı olması lazım. Yani cebinde çok para var bugün var, bir şeye ihtiyacım yok, ihtiyacındanda fazlası var, bunu harcayabilirim demesi hata olur. O dursun, ihtiyacı kadarını harcasın, sonrası dursun. Şimdi sonradan gelecek seneler var. Boş başaklar, dolu başakları yiyecek. Zayıf inekler, büyük şişman inekleri yiyecek.

Onun içinde onlar, öyle işin farkında olmadığından. Bu günün, o devrenin içinde olmuş olabilirler zannederler ki, bu böyle devam edecek. Allah kolaylık versin tabi ama bunların istisnalarıda yok mu? Var tabi, Cenâb-ı Hak bazı kimselerin rızkını daha geniş açıyor ama bu rıskını geniş açması bir bakıma mutlak lütuf değildir. Şimdi ne kadar geniş olursa olsun o burada kalacak yine götüremeyecek bir tarafa. Burada mühim olan dünya ve ahiret ne varsa elimizde bunların kıymetini bilip, yerli yerince kullanmak. Nasıl ki bir serbest meslek erbabı kendi eliyle çalışıyorsa, o çalışmasında harcadığın zamanı da, çok güzel harcaması lazımdır.

Yani 1 saate yapacağı işi, 3 saate yayarsa. Onun için zarar olur. 1 saatlik işi, 1 saatte yapmalı ama gerektiğinde o 1 saatlik işi biraz daha sıkıştırsa, 45 dakikaya düşürebilir. Onu kullanabilir, yani o şekilde yapabilir. 15 dakka istifade etsin. 15 dakka çok büyük zamandır, insanın ömründe veya biz onu ömre yaymayalım. Gününde 15 dakika çok büyük zamandır. Bir vakit namaz kılabilir en azından, tabi yani rahat gevşek vaziyette yapacağı işini biraz daha ciddi olarak tutar, biraz daha süratlendirir, namaz vaktini kazanmış olur. Ayrıca buradaki zamanlarımız gerçekten çok değerli. Çünkü bir daha gelme imkanımız yok. Böyle bir husus böyle bir

lüks diyelim yok açık zaten bu. Gidenlerden gelmiş olsaydı bazları hadi bir ihtimal bizde geliriz eksiklerimizi tamamlarız diye düşünebilirdik ama kimsenin hiçbir kimsenin bakın değilmi? Özel olarak bazı kişilerin diriltilmeleri hariç. Yani mucizevi olarak İsa Aleyhisselamın gibi diriltilenler hariç ki, onlarda zaten fazla yaşamadılar, gene gittiler. Göründüler işte belirli bir süre yaşadılar, gittiler. Bazıları göründü, gitti Mûsâ Aleyhisselâmın ineğindeki o kişinin öldürülmesi gibi. Kalktı, beni öldüren şudur dedi, gene kendi âleminde çekildi. Burada buraya ikinci defa gelmenin bir tek yolu var ama oda bu dünyada gine. Bu dünyadan gitmeden bu dünyada, kişinin bu dünyada, bu dünyaya ikinci defa gelmesi vardır.

İki ölüm.

Birinci defada fizik olarak geldik, bu ızdırari zaruri bir geliş yani ihtiyarımız da olmayan bir geliş ama bir gelişimizde var ki, bu ihtiyarımızda olan bir geliş. Nasıl ki ölüşümüz var, ölümümüz var. Bir ihtiyari ölüm. Birde ızdırari, zaruri ölüm. Ha işte **"muti kable ente mut" "ölmeden evvel ölünüz"** diye buyurduğu Efendimizin, dirildikten sonra tekrar dirilin manasında o.

Ölmeden evvel ölünüz, **Nefsi manada ölünüz ama Hakiki mânada diriliniz** manasındadır. İşte bu diriliniz, buraya ikinci defa gelmek.

Birinci de bedenen geliyoruz, ikincide şuurlanmış bir varlık olarak dünyada yaşamaya başlıyoruz. Diğer gelişimiz fıtrî ve örfi ve şartlanılmış bir geliş birincisi, işte sancılarını çektiğim bu. Yani yaşadığın içinde bulunduğun hal bu.

İkinci defa dünyaya gelmeye çalışmak, tabi bu fizik olarak değil ama şuur ve düşüncede. Yani <u>birinci defada dış bünyemiz dünyaya gelmiş oluyor, ikinci de iç bünyemiz Ruhaniyetimiz dünyaya gelmiş oluyor.</u> Bunun da ilk şartı tabi bunların gördüklerin yaşadıkların hepsi işin teferruatları, hepsi teferruatları ama bu teferruatlar içerisine girmeden, teferruatlardan haberi olmadan kişinin aslı ayırması mümkün olmaz, net olanı ayırması mümkün olmaz. Elinde

bazı ölçüler olacak ki, kişinin ona göre ayırabilsin. Yani ne yapacağını bilebilsin veya istikameti ona göre çizebilsin veya ana hatlarıyla işin ne olduğunu idrak edebilirsin. Bunların hepsi birer Hayat tecrübesidir, Hayat zaten tecrübe demektir baştan sona. evet burada cihazın süresi doldu.

13.Em... Er.... Hatıralarına devam.

Euzubillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim.

Bugünkü mevzumuz Emre kardeşimizin mevzu idi, yine devam ediyor kendisi bundan evvelki dosyalarda halini anlatmıştı bizde dinledik. Cenabı Haktan kendisine kolaylıklar muhabbetler aşklar niyazlar irfaniyetler niyaz ederiz dileriz. İnşallah Cenâb-ı Hak gönlüne göre verir dünya ve ahiret işlerinide. Başından epey hallerin geçtiği gözüküyor yani iç bünyedede, yani dış dünyada çalışıyor iken iç bünyende bir hayli hareketli olduğu gözüküyor. Bu değişik yerlere gidip fikirler almak tecrübe sahibi olmak değişik haller içerisinde yaşamak insana faydalı olur yani kişinin kendisine faydalı olur.

Neden faydalı olur?

İslâmi guruplar.

Kıyas etme imkanı olur, tecrübesi artmış olur. Eğer bir kimse bir yere gidip orada hayatını sürdürmüş olsa, diğer gruplardan diğer bölgelerden haberi olmaz onların yaptığı işlerden malumatı olmaz, dolayısıyla kıyas yapma imkanı olmaz. Şimdi her bir grubun yani islâmi grupların, ehli sünnet gruplarının herbirinin İslâm binasını tutmakta bir görevleri vardır. Kendi mertebeleri itibariyle, ehli sünnet vel cemaat olmak suretiyle şartıyla. Bu İslâm bir büyük bina. Yani islâmi hakikatler, islâmi form, islamî yaşamı büyük bir binadır. Bu binayı tutanda her binada olduğu gibi, birçok direkleri vardır. Önde direkler, arkada direkler, ortada direkler, toprak içinde kalmış görünmeyen direkler ama bunların hepsi o blogları binanın yüklerini aynı güçte

çekiyorlar, yani birlikte çekiyorlar. İşte bu gruplara böyle bakmamız lazım. Her biri bulunduğu mertebesinde, mahallinde, makamında bir yük almış sırtına bunu götürüyor. Hiç bir islâmî, şer-i sünni gruplardan bir tanesi diyemez ki; Ben sizin hepinizden üstünüm, siz daha ikinci derecede görevdesiniz, gibilerde. Her bir grubun her bir cemiyetin, camianın, tarikatın neyse ne isim verilirse, hangi yöndeyse hepsinin birer faydası vardır, mutlaka bir yük tutmaktadırlar. Çünkü bir grup bütün bu islâmi faaliyetleri sırtlanamaz, çünkü mümkün değildir. İşte islâmi olarak kimisi Kur'ân öğretecek, kimisi hafızlık ezberlenecek, kimisi şeriat öğretecek, kimisi suret olarak islâmı yaşayacak, kimisi fıkıh bilgileri verecek, kimileri ilâhi okutacak, kimileri Kur'ân okutacak, kimileri vaaz verecek, kimileri tarikat düzeyinde değişik meşreplere göre insanlara en azından bir huzur verecek.

Yani bu yerler olmamış olsa insanların çoğu gidecekler kafelere, internet kafelere sağa sola, yahut gezmeye çıkacaklar boşta kalacaklar. İşte bu altyapının bu kadar insanı en azından imanlı abdestli namazlı tutmaya vesile oluyor ve o onlara bir mekan hazırlanmış oluyor. Bu mekanlar olmasa, tarikatların cemaatlerin mekanları olmasa ne olacak sağda solda gezecekler, yahut evde oturacaklar, yahut televizyon bilgisayar başında olacaklar, bütün gün gereksiz şeylerle meşgul olacaklardır.

Şimdi bunların içerisinde birde fiziki manada olanların dışında, bir de tefekküri manada olan gruplarda var. Yani İslam'ın içerisinde ne varsa bunların hepsi birer guruplar halinde varlıklarını sürdürüyorlar ki, böyle gerekiyor zaten. İşte bunların tamamı bir İslam ediyor. Bir gurup bir İslam etmiyor, çünkü bir gurup. Demin dediğimiz gibi islâmın tamamının hizmetlerini vermesi mümkün değil. Kimileri ev yapıyorlar, yurt yapıyorlar çocukların kalması için. Kimileri Okul açıyorlar, eğitimler için. Yani her grubun *ehl-i sünnet, vel cemaat* şartı içerisinde olması, tabi gerekiyor. Öyle olmazsa zaten İslâm dışında sayılır. Her grubun kendine göre bir hizmeti vardır, Allah hepsinden razı olsun, öyle

gidiyor zaten bu işler.

Bu grupların içerisinde ana olarak 4 grup var. Birisi Şeriat mertebesini yaşayan gruplar, birisi Tarikat mertebesine yaşayan gruplar, birisi Hakikat mertebesini, birisi de Marifet mertebesini yaşayan gruplar, ama bunlar yukarıya çıktıkça azalıyor, çokta azalıyor. Altyapı olarak Şeriat mertebesi zaten islamın olmazsa olmaz şartıdır. Onun üzerine çıkıldığı zaman tarikatlar sahaya çıkıyorlar. Yani kişi oraya geçme ihtiyacını hissediyor, çünkü Şeriat ana malzemeyi vermekle birlikte bâtını yönden daha fazla bir yere gidemiyor. Sahası o zaten, başka birşey gerekmiyor. 5 şartı yerine getirildiği zaman İslâm sınırları içerisine giriyor, bu da İslam-i Şeriat.

Eğer İslâm formlamasını 100 üzerinden beşe bölersek. Yüzde 20'si Şeriat mertebesine ait, yüzde 20'si Tarikat makamına ait, yüzde 20'si Hakikat, yüzde 20'isi Marifet, yüzde 20'side İnsân-ı Kâmil. Bütün bu mertebeleri kendisinde toplayan mertebeye ait olmakta ama bunlar yukarıya doğru çıktıkça üçüncü yüzde yirmiyi, dördüncü yüzde yirmiyi o sürenin içersinde olan bir kimsenin aşağıdaki yüzde yirmileri bırakması diye birşey söz konusu değildir. Yukarıya çıktıkça alttakiler terk edilmeden. Alttakilerin üzerine çıkacak ki, o zaman yüzde yüzü toparlayabilsin. Alttakilerini terk etmiş olursa o zaman gine yüzde 20 kalır, yüzde 40 kalır. Yani yukarıda da olduğu alttakiler bu sefer eksik kalır, oda yarım olur. Yani bir kimse evvela Şeriat ehli olacak, yani onun gereğini mutlaka yerine getirecek. Zaten o olmazsa, ötekiler bir işe yaramaz. Bir şeyler öğrendiğini zanneder kişi ama bu nefsi yönde olur, Rahmani yönde olmaz.

Tasavvuf ve felsefe.

Nefsi yönde olur ve Felsefe olur Tasavvuf olmaz. Felsefeyle tasavvufun arasındaki fark, tasavvuf ehlinin, *ibadet ehli* olmasıdır, yani ibadetiyle birlikte o *tefekküre* yönelmesidir ve felsefe, felasife felsefeciler diyorlar. Felsefe akl-ı cüz'ün ürettiği fikirlerdir, bunlar karıştırılıyor.

Tasavvuf ise **akl-ı külün bildirdiği.** Ürettiği değil, bildirdiği hükümlerdir.

Yani Cenâb-ı Hakk'ın insanlara bildirdiği bilgilerdir ki, ***asli bilgilerdir.***

Felsefe ise **akl-ı cüzün ürettiği.** Aşağıdan biraz yukarıya doğru tefekküre doğru. Düşünceye doğru ortaya koydukları, kendilerine göre sistemlerdir ki;

Bir şeyin aslı olursa ona göre bina edilir, Sistem denir. Aslı olmayan bir şeyin sistemi de olmaz zaten. Yani felsefecilerin hükümleri genelde bâtıl, geçersizdir. Ancak insanlara yarayacak içerisinde insani bölümler varsa onlar alınabilir, o ayrı konu. Hangileri aklı kül'e uygun olanlar alınabilir ama zaten onlar aklı küll'ün içinde mevcut, ihtiyaç bile kalmaz onlara. Şüpheye, tereddüde düşürmekten başka bir işe yaramaz beşeri felsefe, batının felsefesi insanların ürettiği felsefeler, buna ihtiyaç yok zaten.

Kur'ân-ı Kerim'de, Cenâb-ı Hak insanın ihtiyacı olan herşeyi bildirmiş bizlere. Biz **"ümmeti mergube"** diyorlar hani, ahir zaman ümmeti diyorlar bizlere, Hazreti Peygamberin ümmetine. Çok şanslı insanlarız gerçekten tahmin edilemeyecek kadar büyük lütuflar içerisindeyiz çünkü Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimiz gerek kendi kutsi ve şerefli hadisleri itibariyle olsun gerek Kur'ân-ı Kerim'i bize nakletmesi olsun. İlimlerin en kemallisi hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, yani insanın üreteceği bir düşünceye ihtiyacı olmadan gerek o yok. Çünkü hepsini vermiş Cenâb-ı Hak. Yani bizim en aklı az olan kimselerimizin bile anlayacağı ama aklı en üstün olan kimselerin bile anlayamayacağı. Yani o kadar büyük ilimler bize göndermiş Cenâb-ı Hak Peygamberimiz vasıtasıyla.

Bizden evvelki kavimlerin böyle bir ilimleri olmadığı için onlar akl-ı cüzlerinden üretmek zorunda idiler, yani kendilerinden bir şey üretmek zorunda idiler. Ancak kaynakları belirli seviyede olduğu için onun üstüne zaten geçemiyorlardı.

Yani **Mûsâ aleyhisselâm** geldiği zaman **"Tenzih"** bilgisini getirdi. Onun üstüne zaten çıkılması mümkün değil di yoktu. Dünya semâsına Akl-ı Kül daha o bilgileri indirmemişti. İşte onun için beşer araştırıyordu onları ve kendilerine göre bazı hükümler çıkartıyorlardı, beşeri hükümler çıkartıyorlardı. İsa aleyhisselâm geldi ondan sonra 500 küsür sene 571'de peygamberimiz geldi. 630 aşağı yukarı 70, 610, 620 senelerinde Peygamberimize Nübüvvet gelinceye kadar. İseviyyet hukuku geçerliydi yeryüzünde, Muhammediyet ve Kur'ân-ı Kerim nazil olmaya başlamadan. O süreye kadar **İseviyyet**, yani **"Teşbih"** hükümleri geçerliydi en üst idrak seviyesi olarak yeryüzünde, insanlık âleminde. İşte bu arada fıtrat devresi Peygamber gelmediği için o Aristolar, Sokratlar, onların işte büyük insanları dediği kimseler, o zaman fikir ürettiler. Neden?

Çünkü İsa aleyhisselâm gittikten sonra Hıristiyanlar bir sürü hallere bölündüler. Parça, parça gene de öyleler, ayrı konu. Fikir kargaşası içerisindeler, yani şu anda da öyle, daha evvelce de öyleydiler. O zaman onlar fikir üretmeleri gerekiyordu. İşte felsefe dedikleri şey ordan çıktı, onların düşüncelerinden çıktı. Ama İslamiyet geldikten sonra, her türlü Hakikat ortaya çıktıktan sonra artık onların fikirlerine ihtiyaç kalmadı ki. Karşılaştırıldığı zaman ne kadar şüpheli bir halde olduğu gözüküyor onların da, kendilerinin de.

Bir arkadaşımız vardı bizim arkadaşın arkadaşı daha doğrusu bende tanıyorum da uzaktan bir Öğretmen. bir gün görüşüyoruz o arkadaşla işte bir yerde oda ordaydı, felsefe öğretmeni olan, yani bugünün insanı yani 2010'da görüştüğümüz diyelim. Yani Dünya tarihinin en üst seviyesi olması lazım gelen bir devirde yaşıyoruz. Tefekkür yönünde de, felsefecilerin de öyle olması lazım.

Arkadaşa sordum; Kusura bakma sana bir şey sorabilirmiyim?

Tabi, dedi.

Kaç senedir Felsefe Öğretmeniydiniz? dedim.

25, 30 sene kadar yaptık, dedi.

Peki dedim neticede nereye ulaştınız, yani fikir olarak nereye ulaştınız?

Hiç, gene ben benim, diyor.

Bakın ne acı, ne acı bir cevap ve netice ve de nasıl hüsran bir netice ama kendisi işin farkında değildi. O gene dünyalık işini yaşıyordu, sanki hiç üzerinde herhangi bir boşa geçirilmiş seneleri yokmuş gibi gaflet içerisinde idi.

Bir kişi; Felsefede benliğinin zirvesine ulaşmış, öyle anlaşılıyor.

Terzi Baba: Ha işte felsefeyle kendini tanımamanın zirvesine, gafletin zirvesine ulaşmış, hayret edilecek bir şey gerçekten. İşte Tasavvufla ve Felsefe böyle.

İşte Ümmeti Muhammed olduğumuz için bizler çok şanslı insanlarız, çünkü elimizde gerçekten Adem aleyhisselamdan, Peygamberimize kadar gelmiş olan bir ilim, meratip sürecinin paket olarak tamamı elimizde. Nerde?

Kur'ân-ı Kerim'in içerisinde bunlar, Hadis-i Şerifler içerisinde. Peygamber Efendimizinde bizatihi yaşayarak bize örnek olduğu bilgiler. Mûsâ Aleyhisselâm devrindeki en büyük âlim oraya kadar bilgisi vardı, onu biliyordu. İsa Aleyhisselâm zaten garipdi zavallı 3 sene iki buçuk sene Peygamberlik yapmış ne olurki iki. İki buçuk, üç sene gibi bir peygamberlik devresinde ne verilebilir etrafa? O da öyle. Yani koskoca Ulül Azim Peygamber Mûsâ Aleyhisselâm, bugün Ümmeti Muhammedin bildiği şeylerden haberi yoktu. Mertebesi itibariyle yoktu, belki iç bünyesinde vardı. Yani Peygamber olması dolayısıyla ve zamanınında İnsân-ı Kâmil'i olması dolayısıyle vardı ama bâtınında idi. Bâtınında olması bir şeyin zuhura çıkmadıktan sonra kendine ait, sahaya çıkmadıktan sonra o ilim kendine ait bir ilim olmuş olur. Mühim olan ilmin sahaya çıkması, yani varlık âleminde görünüp, bilinip, tatbik edilen hale gelmesidir.

Şimdi Şeriat mertebesi, bir kişiye İslâmî bir kimlik verir,

yani bu İslâmî kimlik tavırlarında olur faaliyetlerinde olur, yani namazını kılar orucunu tutar hacca gider zekat yapar fiziki mânada bir kimlik verir, bak şuur manasına bir kimlik değil ama bunu şuurda islam zanneder bak, ben Müslümanım der. Şuurda da İslâm'dır. İslâm'ın niteliği niceliği nasıllığı hususunda bir bilgisi olmaz. Birey olarak ben müslümanım, ibadetimi yapmaktayım, haklıda olarak söyler. Allah kabul etsin. Herkesinkini, hepimizinkini, bu asgari müşterek. Bak asgari müşterek en ilk yapılması gelen acil İslam bu, bunu mutlaka tatbik edilmesi lazım.

Bunun bir **"azimet"** tarafı var, birde **"ruhsat"** tarafı vardır. Sıkıştığımız zaman ruhsata tâbi olabiliriz. Hükümdür çünkü namazımızı ikindi kılamadık, öğlen kılamadık. Olabilir yani çok kaskatıda durdurun bütün otobüsü, ben namaz kılıcam deyip. Yolda giderken bunu yapacak halimiz yok, başkasının hakkına haksızlık etmiş oluruz çünkü o zaman ama münferit hayatımızda kendi işimizde ise ona göre uyarlayabiliriz. Ama memursak cumaya gidemiyorsak, o kanunlar onun cevabını versin veya amirleri versin neyse gibi. İşte çaresiz oluyor nöbette olunuyor gidilemiyor, işte ruhsat var bu yönlerden. İslâmiyyet kaskatı mutlaka şu olucak diye vurmuyor, tamam kulum senin vicdanına bırakıyorum diyor bu işi, azimete yönelirsen karşılığı bu olur, ruhsatında var senin diyor bak savaşa gidenler için, işte az savaşın çocuklar için, her türlü kolaylıklar var yani kaskatılık yok İslamdada bu yönüyle.

Şimdi bu neremizin yani bizim hangi mertebemizin İslâmı? Vücut islâmı, et kemiğin islâmı, yani bu varlığımızın islâmı. Yani fiilin fiziki islâmı, hareket islâmı bu şart, bu olmadan olmaz zaten hiçbir şey olmaz. Daha sonraları kişi bunları tatbik ede ede, ede ede bakıyor ki; her gün aynı şey, yattık kalktık namazımızı kıldık. Tamam güzel, sevap kazandıkta ama tefekkürde ve gönülde yani muhabbette ve bilgide birşey yok ama islam ilmî mânada bir din. Hepsi dinlerin hepsi ilmi manada ama İslâm tefekkür dini, bütün dinlerin üstünde. Bütün dinler dediğimiz zaman bu yanlış ama bilinçli olarak söyledim. Yanlış, neden?

Genelde böyle kullanılıyor diye, dinler diye birşey yok zaten bu âlemde, tek din var o da İslâm dini ama ne yazık ki, bizim profesörlerimizde semavi dinler diye ciltler dolusu kitaplar yazıyorlar. Semavi dinler yok, semavi kitaplar var sadece. Burası da ayrı bir konu. Şimdi kişi fiziki manada islami çalışmalarını sürdürdü, faaliyetlerini sürdürdü, tatbikatlarını ama baktı baktı artık yavan gelmeye başladı, hoca efendi cami de vaazını vermekle ve şöyle ediniz böyle yapınız cehennem var cennet var. Baktı baktı, o kişi gördü ki, din 4 kelimenin içine sığdırıldı; bunun birisi **günah**, birisi **sevap**, birisi **cehennem**, birisi **cennet**. Din, yani fiziki din bunun içerisine sığdırıldı.

Eğer kişinin tefekkür yeteneği varsa bu sefer sade bunların yeterli olmadığını. Başka şeylerinde olması lazım geldiğini düşünerek araştırmaya başlamakta, araştırmaya başladığında da karşısına ilk çıkan saha tarikatler sahası olmakta. Tarikatlerle camiler arasında, yani Şeriat arasındaki fark sadece duygusal farktır.

Şeriatta katılık vardır, kuruluk vardır. Tarikatta biraz yaşlık vardır. Duygular, yani biraz gözyaşı biraz duygular vardır. Şimdi kişiye o saha, bu kuru sahadan daha hoş gelir ki öyledir zaten.

Nedir oranın hoşluğu, muhabbetinin olması?

İşte bir Şeyh efendi vardır, o'na yönelme vardır, ona muhabbet vardır. Camilerde yapılamayan yasak olduğu için yapılamayan zikir vardır dergahlarda, o zikrin verdiği muhabbet ve topluluğa ait olma aidiyet vardır ve bir kişinin aklında kendisine bir saha açılmış olur. Değişik bir saha açılmış olur, işte kişi bir müddetde bu sahada çalışır eğer duygusallığı ağır basan bir kimseyse orası yeter. Orası ona yeter ömrünün sonuna kadar o sahada güzel bir insan olarak, bir derviş olarak kalır ama burası da yetmiyorsa. Yani bir zaman gelir ki, bakar hep yapılan aynı şey, yapılan aynı şey, değişen gene bişey yok ortada ve duygusallık var ama ortada gene bir şey yok.

İşte bu sefer tekrar araştırmaya başlar kişi. Bu araştırma neticesinde tefekküri mânada ve mevzularda ki açılımlar manasında hakikata yöneliş manasında araştırmaya başlar. Buna evvela kitapları okuyarak başlar bakar ki tarikatında dışında bir başka ufuk daha var. Çünkü tarikatta doğurgan değildir, tarikatta yatağan'dır. Yani şeriata göre biraz aktif hali varsa da, yine yatağandır, aynı şeydir. Yani şakuli bir yükselme yoktur, bazılarında vardır ama onların dereceleri bellidir. Eğer bir yerde bir kisve varsa bir şekil varsa, orası o kisve ve şekille şartlanılmıştır bakın orda, kisve şekil ile sahne biz buna sahne ve kostüm kısaca Mizansen gibi oda onlan şartlanmıştır. O hal yeni gelene çok güzel gözükür, çevre, işte tabular, şunlar, bunlar falan, birazda zikir mikir varsa. Birazda işte çevre varsa, birazda kalabalık varsa o büyük bir avdır orası, orası avlar insanı. Yani orasının cazibesi ona hoş gelir, o cemiyet içerisinde hayatını sürdürmeye başlar, tabi alırlarsa kabul ederlerse.

Bir Kişi: Bir derviş arkadaş dedi; Benim amacım sadece bir yelek almaktı orda, onu aldım benim işim bitti.

Terzi Baba: İşte tamam sahne ve kostüm. Yani elbise, kıyafet. İşte taçlar şunlar bunlar, bunlar tarikatın gereğidir yapılır. Yani o mertebenin şartlarıdır ama orda bırakır, yani oraya bağlar. Oranın düzeyinde kalır kişi, daha fazla ileriye gidemez. Neden? İşte orada şartlandırırlar, şeyhin gönlünden düşersen parçan bulunmaz, sakınha yanlışlık yapmayasın, edepsizlik yapmayasın, şeyhe soru sorulmaz. Hatta bazı dergahlarda malum bilirsiniz gider oturur dizüstü böyle yapar başını kaldırıp şeyh efendinin yüzüne bakamaz, bakmaz çünkü kötü gözükür.

Bir kişi: Efendim şey sormuştu. Emre bize bir şeyler anlattı. Anlattım diye şeyh efendide peşine bir şey demiş: Şeyhim rüyasını söyleyen namusunu vermiş gibidir, böyle birşey varmı?

Terzi Bana: İşte demin onu not aldım. Şeyhine rüyası nı söyleyen mi?

Bir Kişi: Şeyhine değil, başka birine anlatan rüyasını, bir derviş başka birine.

Emre: Şeyhe verilmiş rüyayı, başka bir şeyhe, ya da başka birine anlatmak yolda.

Terzi Baba: Şimdi şeyhinin rüyası'nımı başkasına, yoksa?

Bir Kişi: Yani bir derviş rüyasını başkasına gidip anlatırsa diye ben anladım, mesela bize geldi anlattı böyle, o kendisine benim namusumu vermiş gibidir diye.

Terzi Baba: Ha şeyhinin namusunu vermiş gibidir, yani ona bağlı olduğu için.

Bir kişi: Tarikat mertebesi içinde doğrumudur bu?

Terzi Baba: Bazı yerlere göre doğru ama kesin bir hüküm değildir. Eğer bir kimse orada kalacaksa, artık orada kalır. Başkasına anlatmasına gerek kalmaz, kalmayacak sade araştırıcı ise ha, o zaman anlatabilir, ama bu hadiseyi şeyh efendiler zorluyorlar bir bakıma. Neden?

Şimdi gidiyor anlatıyor: Ben şu zuhuratı gördüm gördüm. E peki oğlum iyi tamam, iyi yapmışın görmüşün. Şimdi o kişi merak ediyor. Ondan birşeyler bakıyor alamayınca cevap, bu sefer araştırmaya gidiyor başka yerlere soruyor, sebep gene onlar oluyorlar.

Bir kişi: Emre de bir şeyi fark ettim; rüyasında tamir etme ihtiyacı, rüyada şunu gördüm şöyle şöyle olduğunu düşündüm. Bunda bunu böyle gördüm, şöyle şöyle bir tabiri var. Hep kendi tabiri ama

Terzi Baba: İşte o güzel araştırıcılığı var, yoksa anlatır, bırakır geçer. Birçok dervişler tabi öyledir genelde. Yani şartlanılmış Tarikat sisteminde anlatılır, bırakılır. Üzerinde durulmaz fazla ama biz gerekirse çok kısa kısa; Şu şunu ifade etmekte, bu bunu ifade etmekte, şuraya dikkat et, buraya dikkat et diye onu yapmaya çalışıyoruz. Gerçi fazla vaktimiz olmadığı için çok geniş manada bakılmıyor ama ilgili ise, eğer dersle ilgiliyse eğer zaten onun gereği

yapılıyor. Vakti gelmişse kendinde de o halleri varsa tabi. Kısa aralıklarla görmüşse biraz o bekletilmesinde yarar oluyor ki, hali olgunlaşsın diye.

Mesela gece karanlıkta bir şimşek çakmıştır, ilerde birisini görmüştür ama şimşeğin ışığa gittikten sonra gene karanlıktır orası ona, ha onu gördü diye, o onun tam hakkı değildir daha o ama. Ama nedir ki? Oraya gidecek işareti verilmiştir en azından. Öyle geliyor bize de dışardan, işte ben diyor, şu bir kişiye, şu yola mensubum, şöyle şöyle bir rüya gördüm bana bunu anlatır mısınız? diyor birde soru soruyor. Evladım sen git onu kendi şeyhine sor. Ben seni tanımıyorum ki, nasıl yorumunu yapabileyim yani.

Şimdi şuna benziyor. Doktorun hiç tanımadığı bir kimse, bir doktora gidiyor, telefon da efendim benim şöyle şöyle hastalığım var ne yapabilirim, e doktor ona ne desin ki, e gel bir muayene edelim diyecek ilk şartı o. E tabi yani o kişinin özel hususi halini bilmeden nasıl ilaç versin ona ha başım ağrıyor, arıyorda 100 türlü baş ağrısının sebebi var, bunun gibi işte oradan anlaşılıyor ki bunlarda sıkıntı var. Yani zuhuratlar anlatımında ve anlayışında sıkıntılar var. Yorumlasalar bile bu rüya tabiri yorumculuğu bambaşka bir hadisedir. Yusufiyyet mertebesiyle ilgili bir mesele. Kemâli ise Peygamberimiz ve Muhammediyyet Mertebesiyle ilgili bir hadisedir. Çünkü Peygamberimizin peygamberliğinin ilk 6 ayı zuhuratlarla geçti. Rüyalarla geçti, tabi ilk 6 ay. Hani diyorlar ya 23 sene Peygamberliği var, ilk 6 ayı 46 cüzünden biri. Yani yarıya bölerek, biri rüya tabirleridir diyor.

Bazı tarikatlarda öyle derler; rüyalarla amel edilmez, derler. Bir yönde doğrudur ama Hadis ve Ayetleri, Peygamberimizin hayatını bak inkar etme tehlikesi vardır bu sözle. Çünkü Efendimiz onlarla amel etmiş, Yusuf Aleyhisselâm. Yani tarihi seyirde amel edilmiş. Kur'ân-ı Kerim amel ediyor rüya ile, edileceğini en azından bildiriyor. Hangi rüyalarla amel edilmez? Nefsani olanlarla amel edilmez. Onlar hayale ve vehme dayanır ama rüyaların hepsi nefsani manada rüyalar değil Rahmani olan, birçoğu

Rahmani olan rüyalardır.

İşte kişi Tarikat düzeyi Mertebesi sahasında belirli bir süre yaşadıktan sonra bakar ki, orası da yetmemeye başlar. Ondan sonra işte esas islami çalışma başlar, bu iki devreden sonra. Buraya kadar gelen örfi islâm adeta, yani fıtrî tabileşmiş suri islam bu mertebeler.

Şimdi iki mertebe **Şeriatla, Tarikat** birbirinin devamı. Aynı, anlayışlar aynıdır.

Hakikatle, Marifet de birbirinin devamı ama tarikatla, hakikat arasında biraz mesafe var bak böyle, bunların mesafeleri birbirlerine yakın, anlayışlarıda yakındır.

Şeriattan, Tarikata geçmek kolay.

Hakikatten, Marifete geçmekte biraz kolay ama

Tarikattan, Hakikata geçmek zordur.

Neden? Çünkü genelde ehli tarik, tarikattan sonraki hakikaten haberleri yok, genelde yok olanları var ayrı. Neden? Çünkü buradan, buraya geçerken sistem değişiyor. Şeriattan, tarikata geçerken sistem birbirinin aynı devamı. Neye göre?

Tenzihe göre Allah yukarda; Şeriatte de Allah yukarda, Tarikatta da Allah yukarda ama Hakikatte Allah aşağıda. Yukarıda olan Allah'a şartlanmış olan bir kimse indirebilir mi kolay kolay Allah'ı yeryüzüne? İşte esas beceri veya sıkıntı burada. Ara mesafe burası, atlamak gerekiyor. Bak buradan, buraya kolay geçilebiliyor. Neden? Aynı anlayış, ikili anlayış ama buraya geldiğin zaman tekli. Burada ki, 2'nin birisinin kalkması gerekiyor.

Allah birse **"La İlahe İllallah"** deniyor ise, o zaman biz ne oluyoruz? Allah yukarıda, biz aşağıda. Al sana, şirkin ta kendisi.

Soru: E şeyh efendi de kendini kaldıramadıysa?

Terzi Baba: Kaldıramadıysa, e kişi şeyhinide kaldıramadıysa? Oldu 3 İman.

3 kişi: O zaman; Hıristiyan teslis oldu.

Terzi Baba: Ee zaten öyle, konuşulmayan bir teslis. İşte gerçek manada eğer tarikat sistem içersinde, hakikatte devam ediyorsa; O zaman şeyhinin kafasını kesmesi lazım geliyor dervişin. Ya Allah var, ya Allah var. Ha bu zor bir mesele işte, onun için şimdi sizin yaşadığınız hayat bir bakıma ilk araştırma hayatları. Namaza başlanılan devreler, şeriat mertebesi devreleri. Orada yaşayanlar düzeyide tarikat mertebesi yaşantısı ama bunların bilinmesi lazımdır. Bazen biraz şeriatı olan kimse derviş olmaya geliyor. Yani hakikati yönünden geliyor, o biraz zorlanıyor. Neden? Çünkü bu arayı görmemiş, bu arayla tecrübesi yok.

Onun için biz diyoruz: Gidin, diğer gruplara seyirci olarak gidin, misafir olarak gidin görün. Yani oraların hallerini veya araştırın hepsini. Ondan sonra bir karar verin, ondan sonra ne olacaksa yapın sonradan pişman olmayın.

3 kişi: Normalde geleninde yarısı geri dönüyor, gidiyor.

Terzi Baba: Olsun, ha işte onun için dönen dönsün, uğraştırmasın bizi hiç olmazsa.

İşte onun için bir şeriat tecrübesi olacak kişinin, bir tarikat tecrübesi olacak, belirli bir yerlere gelmiş olacak, tefekkürü olacak, düşünce kabiliyeti olacak, gönlü çalışır olacak. Sadece beden yani abdest, namaz, hac, oruç yani fiziki çalışma değil gönül. Gönül çalışmış olacak, kafa çalışmış olacak, araştırıcı olacak, ondan sonra ancak. Yani bu teçhizatla o yola gidilebiliyor, aksi halde sade fiziği çalışan kimse, fiziğin çalışmasında kalıyor.

Hakikat mertebesine gelindiği zaman, esas İslamiyet orda başlıyor zaten işte, esas eğitimde. Bakın şeriatta, tarikatta, hakikatte esas şeriat, esas tarikat ancak orada başlıyor. Diğerleri hep surii, şekli. Ne diyorlar? Onlara seramoni nin başka suter görüntüsü, bir arkadaş var öyle diyor Neyzen var, Sencer öyle diyor;

Biz tiyatro yapıyoruz kardeşim, burada Tiyatro yapıyoruz.

15 seneden fazla mesnevihanların içerisinde, mevlevilerin içerisinde o gurupta Ney üfledi Konya'da Mevlana ihtifallerinde. Yani törenlerinde ama grubun içerisindeydi. Sonra resmileşince, işte malum kimselere geçti oraları. O da yaşlandı zaten bıraktı. Giderdik oraya, orada görüşürdük onunlan. O arada bizim oğlan da orda okuyordu. Beş sene Konya'da Selçuk Üniversitesi Fen fakültesinde okudu, Fizik Mühendisliğinde. İşte hem onu bahane ediyorduk. Hemde, ihtifale gidiyorduk o günlerde. Aralık ayında oradada görüşüyorduk:

Biz kardeşim tiyatro yapıyoruz burada, diyordu. Tabi yeni seyredenler için çok güzel ama devamlı aynı şeyi yapanlar için artık nasıl insanın kendi işi var, her gün aynı işini yapıyor, aynı şekilde. Onun için hiç bir İlahi, Ulvi hâli kalmıyor, tabii olan bir görev hali oluyor. İşte bunların hepsinin aşılması lazım ki, kişi sıyrılsın bunlardan. Yani zahiri bağlardan, şartlanmalardan sıyrılsın. Terk etsin değil bak, düşüncesinde sıyrılsın ve o namazın, suri olarak kılınan namazın hakikatina doğru geçmeye başlasın. İşte namaz, o zaman namaz oluyor. Yoksa diğeri fizik namazı oluyor, sevap namazı oluyor.

Yüz rekat namaz kıldın gecede, 100 bin sevap kazandın. Bu, başka birşey kazanmazki insan, Tefekkürde bir şey kazandırmaz. Bunun yerine 1000 rekat namaz kılsın kişi ki, zaten bir ömür boyu bakın kıldığımız, kılmaya çalıştığımız namazların aslı iki rekattır. 2 rekat namaz kılmak için bunlar hep tecrübi tekrarıdır bunların. **2 rekat namazını da biri Fenâfillah, biri Bakâbillah'tır.** Zaten bunun dışında da başka namaz yok. Bir ömür boyu kıldığımız binlerce, onbinlerce yapabildiğimiz kadar, neyse; 2 rekat namazdır tamamı bunun. Onun için namazın suri olarak sayısının arttırılması değil, niteliğinin niceliğinin ne olduğudur.

Ayakta durduğumuz zaman neyi temsil ediyoruz?

Oturduğumuz zaman neyi temsil ediyoruz?

Rükûda neyi temsil ediyoruz?

Secde hangi makamdır?

O makamı bilmedikten sonra kişi binler, onbinler defa secdeye koysun başını. Ne olacak? Et kemiğin secdeye varmasıdır ama et kemik secdeye varır. Nefis arkada ayakta durur bakın böyle, hiç kılını bile kıpırdatmaz. Yani başını bile eğmez bir parça. Ceset eğer, nefis gene ayaktadır. Işte mühim olan nefsi secdeye yatırmak, bedeni değil.

Emre: O Reşahat sohbetinde de bir örnek vermiştiniz, kabe fotoğrafında silüet kalmış.

Terzi Baba: Bak çok güzel dinlemişsin bende şimdi ondan bahsedecektim zaten bak dikkatli dinlemişsin. Bir Resim vardı; Kâbe-i Muazzama'yı gösteren bütün insanlar secde halindeyken fotoğrafa almışlar. Çok müthiş güzel bir fotoğraftı, büyük büyütmüşlerdi. Orada gerçekten de dediği gibi işte arkadaşın belli oluyor. Yani bir silüet var ayakta duruyor. Yani secde eden bir kişinin arkasında ayakta duruyor, aynı kişinin bâtın iç hali, Nefs hali, Emmâre hali ayakta duruyor.

Nefsinin işte, kendi Şeytanının, nefsinin şeytanı fotoğrafta ayakta duruyor. Ne kadar yoğunmuş ki, bakın fotoğraf bile alabilmiş. Yani nefsaniyetinin yoğunluğunu zahir cihaz bile tespit edebilmiş, yoksa onlar latif, zahir cihazlar pek tespit edemezler onları.

İşte bütün bunların içerisinde yapılacak şey, yani Hakikat Mertebesinde yolculuk yapmak istiyorsa kişi, yelken açmak istiyorsa evvela ilk baştan kendine tanıyacak. Ben neyim? Ben kimim? Sorusunun cevabını bulacak.

Onun üzerine de kendi kimliğini inşa edecek, yukarı doğru çıkacak.

Kur'ân-ı Kerim nasıl başlıyor evvela, insanlık tarihi nasıl başlıyor? Adem aleyhisselâmın hakikatlerini bize bildirerek ve oradaki olan hadiseyle, ne kadar büyük bir hadise var orada.

Bakın orada Rab var, Adem aleyhisselam var, Melekler var ve İblis var. 4 makam var o hadisenin içerisinde olumlu, olumsuz yönleriyle.

İşte ilk yapmamız gereken şey bu; Adem-i Hakikatleri idrak etmemiz. Nasıl ki, insanlık tarihi Adem aleyhisselâmın cennetten yeryüzüne ayak basmasıyla başlıyor. Bizim hak tarihimizde de, hakkani yaşam tarihimiz bize ait olan. Bizim tarihimizde de **Adem aleyhisselâmın hayal ve vehim cennetinden; Adem-i mânanın yeryüzü arzına. Yani bizim beden arzımıza Adem-i mânanın inmesi gerekiyor. Bu inmedikçe, bizim ikinci doğum dediğimiz durum olmaz.** Biz sadece fiziksel bir varlık olarak yaşar gideriz bu âlemden. Ruhumuzdaki tüm bu hakikatlerde batınında kalmış ve kaybedilmiş hazine olarak gider. Gene biz kendimizi cennet ehli bile olsa kişi, cennette gene bu beşeriyyetiyle yaşar.

Kişi: Yani o 2'lik veya 3'lük içinde tekliğe ulaşamadan?

Terzi Baba: İçinde yaşar, ulaşamaz mümkün değil. Ona ulaşabilmenin tek şartı Kur'ân-ı Kerim ne sistemle veya insanlık tarihi bize hangi sistemle gelmiş ise, bizde o sistemden geçmek suretiyle ancak kendi hakiki safiyetemize ulaşabiliriz. Aksi halde sevap ve günah insanı olarak burdan geçer gideriz. Ne Ademliğimizden haberimiz olur, ne Ruhaniyetimizden, ne bizdeki **Venefahtü**'den haberimiz olur.

"İnne Rabbeke ehate binâsi" o kadar açık Âyeti Kerime ki, **"muhakkak ki, rabbın bütün insanları ihata etmiştir, bak sarmıştır diyor içten ve dıştan."** Nerde şimdi, Allah yukarda mı? Burda mı? Sarsa burda olmaz, sarmasa bu ayeti söylemez.

Bir Kişi: Peki efendim sarıyorda arkadaki niye böyle?

Terzi Baba: İşte onuda öyle sarmış. Şimdi o arkada kalan Hakk'ın onuda sarması. Çünkü o da gene Hakk'ın içinde, hakkın dışında bişey değil. Onuda sarmış ama kişinin aklında

ki, ayakta sı o kişiye ait olan ayaktalık. Yani kişinin Nefsi Emmâresi'nin Kıyam etmemesi. Yoksa o da bu dünya içerisinde olduğundan, onuda ihata etmiş vaziyette.

"vesiya kürsiyyuhus semâvati vel arz" demiyormu ayrıca?

"O'nun Kürsisi bütün semâvat ve arzda ne varsa hepsini sarmıştır, ihata etmiştir içten ve dıştan ayrıca."

Adem-i mânanın oluşması için, o mevzularla ilgili bölümleri çok iyi okumak lazımdır. Evvela Peygamber Hazeratını. Peygamber Hazeratının hayat hikayelerini çok fazla olmasada, ana hatlarıyla bilmemiz lazımdır. Çünkü seyir, insanlık seyri böyle gelmiş. Bizde İnsan şekliyle vasfedilmiş olduğumuzdan, bunlar bir insanın meratipleri. Yani mertebeler olduğundan ve bir insandada bütün bu Seyr-i Süluk Mertebeleri, Peygamberan Hazeratının tecelli ve zuhurları ve hakikatleri olduğundan vede bu Hakikatlerden geçerek Muhammediyyete ulaşılmış olduğundan.

Bizde ancak o Peygamberler süresinden geçerek Hakikati Muhammediyeye, yani bize verilmiş olan o ilâhi emanete ulaşmamız, ancak o yoldan mümkündür. Yani şeritta bu sistem bilinmez. Biz Muhammediyiz diye zirveden koşmaya başlarız. Zannederiz kendimizi zirvedeyiz. Sûret olarak böyle ama sîret olarak böyle değil. **İşte bu sûret ve sîret, yani iç ve dış olarak tahakkuku Kamil İnsan Mertebesinde'dir.** Diğeriyde kâmil olabilir insan ama sûret olarak namazını, orucunu tutar, onun kemâlatına ulaşır ama bâtından haberi olmaz. **İşte mühim olan zâhir ve bâtın belirli bir kemâlata ulaşıp; Kamil İnsan olmak** hedef ise eğer, bunların böyle yapılması/tatbik edilmesi gerekiyor.

14 Emre

Tarikat birtakım noktalardan şey yaparken o geçişler çok sertti, Yani birtakım sonuçta edeplere edebimiz çok istisnasız bir şekilde uyulması zorunda kaldık. Çünkü aldığımız tepkiler çok sert, çünkü fakir böyle bir noktada fazla abartınca. Biz arabayla gidiyorduk arabayı vurdurdular, yani gerçi bize bir şey sonuçta olmadı ama hani o esnada arabanın birden bire vurması mantıkla açıklanamıyor yani.

Terzi Baba: Neye vurdular kastenmi vur diye vurdurdular?

Derviş bir arkadaşımız vardı maddi durumu şimdi iyi değil. Fakire bir ara geldi bir açıldı ani bir açılmaydı. Fakirde o an bir takım şeyler anladı, biz imtihardan geçiyoruz eyvallah, işte gittik birşeyler aldık o sıra baktım ki, hakikaten durumu öyle. Elimden geldiğince ona yardımda etmeye başladım. Kendi arttırdıklarımızdan aralarda veriyorduk. Hasta oldu falan sabah ameliyata girecekti, ben seni alayım dedim. Tabi orada ben biraz fazla ilgi göstermeye başlamıştım, o kadar yapmamalıydım, oda bu sefer herhalde gönlü bana bu sefer meyletmeye başladı.

Öyle bir yolculuğumuz sırasında uyarılarak birdenbire araba bir vuruldu, öyle gerçi hiç birimize bir şey olmadı. Arabanın zaten bir tamir yapılması lazımdı, yanda hafif bir vuruk vardı, o fakir olaydan onu anladı, yani birtakım şeylerden bizi çok özellikle. Hani uymamız gereken birtakım edepler, kendimize dikkat sonuçta etmemiz gerektiği şuurumuzun, fakir bunları tam açıklayamıyor ama birtakım o edep konusunda fakirin çok sert sonuçta yapıldığı için o yüzden murata hep söylerken, muratcığıma şey diyordum. Tamam, herşey tamam. Mesela zatıalinizin yazdığı sonuçta eserler. Estağfurullah, hani şimdi anlıyorum gibisinden demek gibi bir edepsizlik yapmak istemiyorum.

Terzi Baba: Eser denmez onlara zaten onlar sıradan yazılardır.

Estağfurullah şey ama fakir çok rahat bir şekilde fakire onlar bir şekilde anlatılıyor, yani çok rahat bir şekilde onlar bize geliyor.

Terzi Baba: O kadar fazla bir şey değil ki, onlar zaten yani öğrenilmeyecek şeyler değil. Yapılmayacak, anlaşılmayacak şeyler değil, kolaylaştırılarak ifade edilmeye çalışılıyor.

Kişi: Hakikat mertebesine geçerken dedi, artık Allah indirilecek. Yani bu bedenden yani sadece o kalacak, kendin ortadan kalkacaksın. Yani ben öyle anladım öyle anlatmak istiyor galiba.

Terzi Baba: Bütün formalitelerin hepsi düşer, bunlar bir yere kadardır ve bunlar devam ederse oranın bağlantısı içerisinde kalır kişi. Yani oranın derken, malum bir şey değil. O mertebenin hali içerisinde kalır insan, şartlanmaları içerisinde kalır. Şeriatın şartlanmaları vardır kendine göre, tarikatında şartlanmaları vardır şartlandırırlar. O şartlara uyulacak ki, tarikat tarikatlığını sürdürsün, yani şartlanma derken onun hukukudur aynı zamanda.

Kişi: Fakirin bu yolda gördüğü bir baba bir evlat ilişkisi, bir Anne bir Evlat ilişkisi ve kardeş ilişkisi kişinin. Yani diğer kardeşlernen bir akraba bir kardeş ilişkisi başka bir şey bu.

Terzi Baba: Hakikat Mertebesinde işler değişir. İsmi başka çünkü ona benzer bir hadise yaşanır. Yani bir sefer Şeyh pozisyonu kalkar ortadan. Şeyh pozisyonu anlayışı yahut diyelim kalkınca, ona bağlı eski anlayışların hepsi kalkar tabii olarak kalkar. Onun için bu yol Tarikat yolu değil, Hakikat yoludur. Gerçi isimde bir tarikatın ismi vardır tabii ki, onun bir formu vardır. Yani her okulu bitiren, bir yerlerden bir okulu bitirmiştir. Yani o kişi devamlı o okulun içerisinde kalırsa, okulu bitirmemiş demektir. Talebeler vardır ki, okula devam ediyordur, talebeliği devam ediyordur. Okulu bitirdikten sonra eğitim için kalıyorsa, böyle hocalık profesörlük yapmak için kalıyorsa o talebelikten ayrılmıştır. Talebenin uyduğu hükümlere okulun içinde olduğu halde

uymaz. Çünkü o devre geçmiştir artık, onun uyma devresi geçmiştir. Onun için ismi üstünde Hakikat Mertebesi teferruatla uğraşılmaz ama diğer aşamalarda Hakikat mertebesine ulaşılamadığı için, teferruatla zaman doldurulur. Teferruatla meşgul olunur ve bu oranın bir haliymiş, bir ibadetiyimiş, şevkliymiş olmazsa olmazıymış gibi tatbik edilir, zannedilir, orda geçerlidir ama bir kişi bir ömür boyu orda kalıyorsa, kalmışsa eğer o zaman öteki tarafa geçememiş, geçmemiş demektir. İşte şeriatın şartlanmaları, tarikatın şartlanmaları ve bütün bunlardan uzaklaşmak zor gelir kişiye. Yani alışmış olduğu bu. Nasıl diyorlar? Şartlanmalardan, hareketlerden ayrılması, kopması zor gelir. Bir yere müntesibiyyetinin elinden alınması zor gelir, duygularının elinden alınması zor gelir.

Şeriat mertebesinden, tarikat mertebesine geçerken o duygulara mutlaka ihtiyaç vardır. Çünkü o duygular muhabbet. Orada ki duygu muhabbet; itici güçtür. Yani yakıt değişimi gibi olur, uçak yakıtı gibi. Yahut mazottan, benzine geçiş gibidir. İşte bu olmazsa Şeriat kutrunun dışına çıkamaz kişi, nitekimde öyle oluyor. Efendim ben 5 vaktimi yapıyorum namaz, oruç... Hep başka birşey varmı? Tarikat nedir? Diyor, yani öyle bir şey yok ki diyor. Yaptığımız tamam namazımı kıldım, orucumu tuttum, varmı başka bir şey? Diyor. Peygamberimiz demiş mi bunun gibi başka Bir şey? Zahirine baktığı için böyle konuşuyor. Neden? O yakıt yok, duygusal yakıt yok elinde. Onu pompalayacak, bombalayacak, itecek öteki hatta, hattın dışına, öteki mahalleye geçirtecek kapısı yok, gücü yok elinde.

Ha şimdi hakikate geçildiği zaman bu şeriattan, tarikata geçirtilen duygular; Aslında nefsi duygulardır. Yani bedenden kaynaklanan, bedensel duygulardır bu duygular. İlerde lazım olacak ama bu duygular değil. Yeni duygular oluşturulacak. Eğer hakikatse orası ki, o zaman bir başka sahadır. Tarikat eğer başka saha olmazsa isim ayrılığı olmaz, saha ayrı olduğu için ismide ayrıdır.

Emre: Yani aslında bir dervişin tamamen değişime

uğraması bu mertebede oluyor.

Terzi Baba: Ancak burada. Yani kendine gerçek mânada dönmesi bu mertebede başlar. Tarikattan, hakikata geçerken başlar. Onun için zordur. İşte duygusallığını, şartlanmalarını eski kimliğini hepsini bırakacak. Salt, sırf, hiç yok, kendinden haberi olmayacak. Yani haberi olmayacak derken, bağlantıları kalmayacak. Yanlız burasıda tehlikelidir. Yani bu söz bu anlayış da tehlikeli. Anlaşılması yanlış olunca tehlikeli. Yoksa, doğru anlaşılan tabikatın tehlikesi olmaz. Bilinçli yapıldığı zaman hiçbir zararı olmaz ve kişinin yaşantısında dalgalanmalar, bozgunculuklar, ümitsizlikler ortaya getirmez. Bunlar terk edilecek derken, yanlış anlaşılıyor. Maddi manada terk edilecek hiçbir şey yok, gerekte yok zaten.

Ne diyor Selahattin Uşşaki Hazretleri, Tuhfetü'l Uşşaki'de: **"İttika" malı elden çıkartmak değil, gönülden çıkartmaktır."**

İttika: sakınmak. Yani mal mülk sahibi olacak, benlik yapacak, kendisine işte eğlenceye gidecek, zengin olacak. Bu değil, gönülden çıkartmaktır diyor. Nasıl? İşte geçtiğimiz bizden evvel yaşamış Peygamberan Hazeratının, evliyaullahın ne kadar malları varmış. Hiç gözlerini kapatmadan vermişler gerektiğinde ama bugün biz onlara benzeyecek diye bunu yapamayız. Çünkü bir bakımıyla görevlendirildiğimiz, yahut mesuliyetinde olduğumuz bir eşimiz, bir ailemiz vardır, evimiz vardır, geleceğimiz vardır her şey vardır.

Ben zaman zaman gerektiğinde söylüyorum: Sakın kahramanlık yapmayın bakın kimseye.

Kişi farkında olmadan nefsani kahramanlık yapar, cebinde ne varsa çıkarır verir. Sonra kendisi muhtaç olur başka birisine yardım etsin diye, baksın diye ve sonra bu alışkanlık haline gelir. Karşı taraftaki hep istismar eder. Nasıl olsa bundan alıyoruz diye. Oda diyor ya, hani ben Hak uğruna karşımdaki de, Hakk'a yapıyorum diye. En hassas

konulardır, kahramanlık yapmaya gerek yoktur. Çünkü hayat kolay bir hayat değildir.

Ya, Cenâb-ı Hak onu imtihan etmek için o hali ona verdiyse. Bizde ona yardım etmekle o halin dışına çıkarmaya çalışması; bakın Hakk'ın emrine asi gelmiş oluruz. Yardım etmek güzel şey ama derse ki, Cenâb-ı Hak: Ey kulum! Sen mi zenginsin? Ben mi zenginim? O kul, o kişi senin kulun mu? Benim kulum mu? Bana mı ait, sanamı ait? Derse, ben onun öyle olmasını istediğim için, o öyle. Biz ona, öyle yardım ettiğimiz zaman Hakk'ın emrinin dışına çıkmış oluruz, isyan etmiş oluruz. Yani diyelim ki, babanın bir elemanı vardı.

Baban elemanına kötü davrandı, attı iki tokat. Vardı bir sebebi, ya suç işledi veya onu imtahan etmek için. A bu burda mahsun kalmış, diye sen onu alırsan veya herhangi birisi alırsa ki; aa gel gel oğlum işte sen, olurmu böyle şey falan hadi gel yüzünü yıka, şunu yap, bunu yap. Bak babana asi olmuş olursun. Güya iyilik yapmış oluyoruz onun için, böyle yardımdı, şöyle buyurdu falan. Gerektiğinde yapacağın şu; açsa karnını doyurursun. Ayağında bir ayakkabı kalmamışsa. Elinde varsa fazla bir ayakkabın, uyarsa götürür verirsin. Bu kadar, kahramanlığı gerek yok. Yolda kalmışa yardım edersin, geçici olarak ve makul bir tarzda, makul bir şekilde. Tekraren onu ümitlendirmeyecek, kendini zenginmiş gibi göstertmeden. Çünkü sen öyle yapmasanda, öyle zanneder. Ha varmış bunun fazlası nasıl olsa veriyor, gene verir. Bu sefer adet hükmüne girer. Hani Arslanla, o Farenin bir hikayesi vardır ya.

Makul olanı; birisi gelir isterse o da çok yakınlarından birisi, yani benim ölçüm odur. Çünkü iyi niyetlerle neler yapıldı. Yaptık zamanında ama bakıyoruz, çünkü istismar konusu ediliyor. E eden Hak, e eden Hak ama olan Kul. Yani tasavvufta, tasavvuf işte bu hal şeriata tasavvuf diyorlar. Yani hikaye okunuyor hikaye kitabı o tasavvuf kitabı diyor, menkıbe işte 1, 2 ehlullahın hayat hikayesi, biraz onlardan aktarmalar oluyor tasavvuf kitabı diyorlar.

Efendim bir şey anlatabilir miyim? Bizim Alevi arkadaşımız var işyerinde. Para toplanıyor dedik bursada, topluyollarsa toplasınlar dedi. Ben vermiyorum ondan sonra. Cuma namazıydı. Simitçi var dolaştım bir kara çarşaflı kadın çıktı içerden. Ondan sonra yakın bir tarihte oldu. 60 yaşında bir abi var simit satıyor. Ben dedi, tanımadığım adama para vermem o zaman dedi. Kocası şarapçı mıdır, oğlu sigaramı içiyor nerden bileceğim ben dedi. Böyle bir hadisat yaşadım o gün bir zuhurat oldu peşine, acaba vermedim diye mi?

Terzi Baba: İşte desteklemiş, vermediğini desteklemiş. Tamam gerektiğinde 5 lira, 10 Lira verilir, yardım edilir ayrı konu yani makul. Gerekli değilmiş demek ki, verilmedi. Onun için **"Hayru'l umûr Evsâtuhâ"** ölçümüz bu, yani Peygamberimizin hayatı sözleri bizim ölçümüz: **"İşlerin hayırlısı vasat olandır, orta olandır"** diyor. Bu sahada da ne çok fazla koşturacağız, ne gerilerde kalacağız, yavaş yavaş. Köylerde rahvan derler, at gidişleri vardır onlar tıkır tıkır tıkır tıkır belirli bir süratle giderler. Yavaş giderler, koşu atlarına göre ama devamlı giderler. Koşu atı bir gider, iki gider ama ilerde çatlar kalır, devamlı gidemez.

Yani bir merakla başlarda böyle çok fazla geceli, gündüzlü ibadet ederek hayatı sürdürmek değil. Yine makul bir seviyede, işine hiç zarar verdirmeden. Çünkü Hakikat anlayışında dünya işi diye birşey yoktur, hepsi ahiret işidir. Yani dünya işi, ahiret işi diye ayrılmaz. Tarikatta, şeriatta ayrılır; bu dünya işi, bu ahiret işidir denir. Eğer kişi Hakk'ın huzurunda ise, halkla birlikte ise. Bunu anlayabiliyor ise, halkla birlikte ise, o zaman yaptığı işin hepsi ahiret işi olur. Yani dünya işi olarak yaptığı her şeyi aynı zamanda ahiret işidir, o kadar değerlidir ahireti de burda yaşıyor olur zaten. Yani dünyadan ayrılmasıyla herhangi bir değişiklik olmaz artık. O kişinin sadece sahası değişir, sahnesi değişir başka birşey anlayış değişmez. Hakikat mertebesinin yaşantısı başka bir yaşantıdır. Klasik manada tarikat yaşantısı değildir, bu tarikatın devamı olan yaşantıdır. Zaten tarikatın görevi hakikate eleman yetiştirmektir, tarikatte bırakmak değildir. İlk eğitim ilk öğretim 8 sene. Niçin okutuluyor liseye

hazırlıktır? İlk öğretimi bitirmeyince liseye gitme hakkını kazanamıyor. Lise kendinde oturtmaya, kendinde bırakmaya diye okutmaz. Yani kişi lisede kalsın diye, lise eğitim vermez. Üniversiteye hazırlıktır lise, kendine ait bir şey değildir. Neye göre oluyor?

Hiçbirisi makam değil onların, Mertebe!
Makam sahih olur, mertebe geçici olanlardır.

Mertebe, Hakikati İlahiyeye ulaşmak. Tahiyyat mertebesi namazdaki gibi, bunlar aradaki mertebeler, yani makama ulaşmaktır. Bunlar ara mertebelerdir, geçişlerdir. Yani hiçbirisi netice değildir. Yani liseyle eğitim bitmez, Ortaokul'la eğitim bitmez. Ta ki, üniversiteye gidip orda da doktorasını yapmaktır. Doktora yapmakla da iş bitmez. Esas Üniversite hayatın içidir. Oradaki doktorlar, tabi çok faydası var ayrı konu. Elinde neyin var? Diye gittiğin yerde soruyorlar. Yani eğitimin nedir? Diye soruyorlar, ahirete gidince de onu soracaklar. Neydi, senin dünyadaki eğitimin neydi? Ne anladın bu dünyadan? Diye, soracaklar. Orada da Şeriat mertebesinde isek, Namaz kıldık diyecez. Al sevapların bu kadar, diyecekler sana karşılığı. Tarikat mertebesinde isek. İşte şu şeyhimiz vardı, bu grubumuz vardı, şöyle zikir yaptık, böyle zikir, al bunuda sevap karşılıkları bu diyecekler. Ama irfaniyeti varsa kişinin, gideceği yerde ayrı, makamı da ayrı, herşeyi ayrı. Tevhit ehlinin gideceği yer Ahirette de ayrıdır.

Soru: O zaman şey mi diyecek? Efendim ben yokum, bana sormayın mı diyecek?

Terzi Baba: Oda tabi işin başka sahası ben yokum demiyecek, ben varım diyecek o zaman ama neyle diyecek, nasıl diyecek? İlahi varlığıyla diyecek. Biz burda beşeriyetimizle ben diyoruz, o nefsimizin benliği ki, tam zındıklık. Tam Hakk'ın önünde varlık ispatlamaya çalışmak. İkiside ben, ene diyor ama diğeri kendindeki **Venfahtü'nün Hakikatini idrak ederek kendindeki hak itibariyle "Enel Hak" diyecek.** Bu işte **"bana bakan Hakk'ı görür"**

diyor Efendimiz. Bunu ne zaman söylüyor?

Miraçtan döndüğü ertesi gün söylüyor, o dahi bunu miraçta idrak etti. **Efendimiz bu hakikati idrak etti, orada tasdiğini aldı ondan sonra bunu söyleyebildi.**

Peygamber Efendimiz kendi nefsinden konuşmaz zaten **"illa vahyin yuha"** ne zaman ki o hali idrak ediyor. O vahyi bize o zaman söylüyor. Efendimiz vaktinden evvel bir şey söylemiş değildir. Yani kendi yaşıyor, onun tecrübesini yapıyor. Takbik ediyor, yaşıyor ve bize de aktarıyor. Sizinde haliniz budur diye. Yani mertebe gösteriyor. Sizde ulaşabilirsiniz buraya, diye ama herkes kendi mahallinde tabi, kendi çapında. Efendimizin Allah ismini zuhura çıkartması başka tabi. Ümmetinin çıkartması başka ama asıl olan bir, kaynak bir işte. Diğer kavimlerde bu hususiyetler yoktu, bu özellikler yoktu. Yani "Tevhid-i Hakiki" denilen. Kendinde, Rabb'i kendinde bulma. Bulma kelimesi bile var zaten buna derken. Bizim onu keşfetmemiz, yeniden. Yani bizim onu oraya koymamız değil. Çarşıdan alıp, bir yerden alıp koymamız değil, zaten var. Var olanı ortaya çıkartmak, yapılan çalışmalar bunun için gerekli.

Şimdi Cenâb-ı Hak **Mâna âleminde**, **İlm-i İlahiye'de** herbirerlerimizin **Ayan-ı Sabiteleri** programlanmış.

Bunlar **İlm-i İlahi'de, ilim olarak** evvela ortada ama ***varlık olarak değil de, ilim*** olarak. Sonra Cenâb-ı Hak, bunlara ***latif birer sûret vermiş*** **Esmâ âleminde, Âlem-i Ervah'ta**. Ondan sonra bunlar **Misal âlemine** gelmişler. **Misal âlemindende, Ef'al âlemine;** <u>et, kemik elbisesine bürünüp, bir form olarak ortaya çıkmışız hepimiz.</u> En son aldığımız kesif elbise hepsinin üstünde olduğundan, hepsini sardığından diğerleri özümüzde kalmış, içimizde. Yani ***ilk mertebeler, son mertebe ile kaplanmış.*** Perdelenmiş ve biz bu son mertebeyi mutlak mertebe zannetmişiz. Yani bu et, kemik, Ef'al mertebesindeki elbisemizi gerçek elbisemiz zannetmişiz. Halbuki bu bize **emânet'tir.**

Soru: Mantıkta hatamız var yani efendim öyle değil mi?

Terzi Baba: Mantıkta hata var; Sonu baş olarak görüyoruz, zannediyoruz. Yani bütün varlığımızı bu zannediyoruz. Duygularımız, düşüncelerimiz, kurgularımız, Anne, Baba, aileden aldığımız, cemiyetten aldığımız şartlanmalarla ve nefsimizden gelen duygularla, kendimizde bir kimlik oluşturmuşuz. Yani sahte, hayali bir kimlik oluşturmuşuz ve bunu gerçek kimlik yerine koymuşuz.

Sürekli de giyiniyoruz daha da. Yani makam aldık bir elbise, mertebe aldık bir elbise, işte büyüdük askere gittik bir elbise, evlendik bir elbise, çocuk geldi bir elbise daha. İşte bunların yavaş yavaş yavaş yavaş üzerimizden çıkartılması gerekiyor bu değerlerin. İşte şeriat ve tarikat mertebesinde bunlar çıkartılmaz. Üstünde bunlarla birlikte bakidir kişi. Yani **"ben"** dediğinde bunların hepsi birliktedir. Bazı sohbetlerde ufak tefek, işte bunlar soyunmak lazımdır, etmektir, metmektir, diye böyle bir şeyler geçer ama yaşantısı olmaz. Sinek vızıltısı gibi bir ses gelir geçer, laf olarak söylenir gene aynı. Daha ziyade Melâmiler'de geçer, diğerlerinde zaten bunların mevzu bile olmaz. Onlarda da Nefis terbiyesi olmadan buraya geçilmeye çalışıldığı için, oda çok tehlikelidir. Bütün bu bilgilere nefis sahip olmakta ve nefsani benlik üzere **"ene"** demektedirler. Herşeyde Hak var diyor. Yani her şey Hak'sa, e bende Hak'sam. Hak, Hakk'a ibadet eder mi?

O hususta Efendim, Nur'ul Arabi Hazretleri önce nakşibendi eğitimi almış. Ondan sonra Melâmi eğitimine geçmiş ama onlar nakşibendi eğitimi yapmıyorlar, sadece o alınan son eğitimi yapıyorlar. Baştaki eğitim dediğiniz gibi nefis eğitimi yok.

Terzi Baba: Son eğitimi uyguluyorlar. Yani sadece lafını alıyorlar. O lafı da, tam Kemal de olmadığı için ordada yanlışlıklar oluyor. Yani tatbikatta, yaşantıda tamamen yanlışlıklar oluyor. Birçoklarıyla görüşüyoruz onlarla. Mesela misal olarak onlardan birisi gelmişti bir dervişiyle. Aşağıda çalışıyorum o zaman, öyle ben masada çalışıyorum çizgi çiziyorum, işte biçki yapıyorum ama onlarla da

konuşuyorum. İşim var ne yapayım şimdi. Onlarla oturup orada çene çalacak halim yok ama nezaketsizlik etmiyorum. Yani elim çalışıyor ama onlarla konuşuyorum. Gene bir ara işte onlar kendi aralarında konuşmaya başladılar. İşte güya dervişine bazı şeyler anlatıyor. Sonra bir mevzu oldu, biz seni duydukta geldik, bir ziyaret edelim görelim diye. İyi hoşgeldiniz, buyrun oturun dedim. Sonra o Şeyh efendi sordu, siz dedi hangi yoldansınız? Ben dedim bir gelişimiz var, yolumuz var ama artık ben pek, yani şu yol, bu yoldur, diye şartlanmasında değilim işin dedim. Yani bir zamanlar Uşşaki'ydik, şimdi her tarikatla beraberim dedim, her yolla beraberim dedim. Fırladılar kalktılar, sen tarikatına ihanet etmişin, böyle dervişlikmi olur, şeyhlikmi olur, diye vurdular kapıyı çıktılar. İyi canın sağolsun kardeşim. Ne yapayım ben sana, sordunda söyledim.

Kişi: Bende merak ediyorum bunlar kim diye melamiymiş.

Terzi Baba: Onlardandı, işte böyle yani anlayışları, işin farkında değiller. Hep tarikat bağnazlığında kalınıyor. Zannediliyor ki, terkedilmiş onlar. Ya terk edilen bir şey yok ki, okula gittiği zaman kişi bir okuldan çıkıyor, serbest hayata geçiyor. Artık okulu tatbik edebiliyor mu serbest hayatında? Okul, okul zamanın da devam ediyor. Okul ama mensubu neresindesin? Tabi buradayım diye söylüyorsun, şu okuldan mezun oldum. Eğer bir yerde işte böyle takılır kalırsa kişi tek yönde onun eğitimini almış olur sade, diğerlerinin eğitimini alamaz, tecrübeside olmaz. Bu demek değil ki, onla ihanet etmesi kişinin. Zaten Hak'la Hak olunca. Oraya gittikten sonra ne tarikatın kalır ne kendi ismin kalır, ne yolun isimleri kalır. Bunlar hep hususide ayrılan cadde adresleri gibi, yol adresleri gibidir. Taksim'e geldiğin zaman yolun bitmiş oluyor artık, yolunu tekrardan söylemene gerek yok. Bu yolun edebi, gene sosyal yaşantının edebi ne ise o. Başka edebi yok. Yani olağanüstü, olağandışı bir edebi yok. Edep, bakın bizim aradığımız.

Edep olarak tek şey soruyorum: **Bana, ne getirdin**

bana? Diye.

Şimdi oda diyorki: **Sen ne vercen bana,** diyor.

Yok haklı olarak. Yani karşımızdaki gelen bizden bir şey bekliyor, zaman içerisinde veriliyor.

Bunun karşılığında ben istiyorum: **Ne getirdin bana?** Diye.

Yani ne anladın şimdiye kadar, bu kadar anlattık uğraştık, çalıştık, bunlardan toparladınmı bir şeyler bana bir şey getir. Bir şey getir bana ki, bende anlayayım senin bu sahaya girip orada kulaç attığını ama yanlış oldu olsun, yanlış oldu, yanlış geldi cümle, gelsin. Zararı yok yanlışlığı, doğruluğu mesele değil. Bir şeyin getirmiş olması, bir şey getirilirse eğer, tefekkür ederse derseki: Ben şöyle birşey düşündüm bu mevzu hakkında isabetli mi, değil mi?

Ha o zaman biz anlıyoruz ki, ha tamam bu kervana takılmış geliyor. Efendim siz bilirsiniz işte ben dinliyorum ohoo kervanla işi yok. Kervan geçip gitmiş, o başka sahalarda dolaşıyor, derviş değil ki o. O edep devresi geçiyor artık burada, yani biz öyle temenna beklemiyoruz kimseden, beklemezlerde zaten. Ah Efendim çok isabet ettiniz. Sus kardeşim, isabet ettin deme. Efendi hazretleri, yanlış söyledin burda de. Ha ben öpeyim alnından o zaman senin. Ama tarikatta bunu söyletmezler, kellesini koparırlar o dervişin böyle bir şey söylediği zaman veya.

Emre: Tuğrul efendi bir şey yapıyor, benim söylediklerime bakmayın gidin araştırın diyor. Hatta birgün sohbette hepinize sopa atacağım dedi. Geçen haftada ben bir şeyi yanlış söyledim, hiç kimsede hatamı söylemiyor diye söyledi.

Terzi Baba: Ya işte bak doğru söylemiş orda. Yani biz karşımızda tefekkür ehli insan istiyoruz, kafa sallayan insan istemiyoruz. O tarikatlarda dolu zaten. Gitsinler orda kafa sağlayacaklarsa yaşasınlar orda, zevk etmek istiyorlarsa. Nefsani manada zevk, işte koşmak dönmek, ilahi okumak. Tabi onlarda bir yolun ihtiyacıdır, durumudur ama bizim

yaşımız geçti, artık oralarla uğraşacak vaktimiz yok. Onun için bütün zamanımızı artık İlim öğrenmeye, İlim öğretmeye, neyse işte. Ben daha talebeyim, ben bir şey olmuş değilim.

Yani gerçek olan şudur; **Kişi bildiğinin öğretmeni, bilmediğini talebesidir.**

Bu bu kadar bunda gocunucak birşey yok. Ben bir yeni kelime gördüğüm zaman şükrediyorum o Rabbıma, o kişiye de dua ediyorum. Allah razı olsun bu cümleyi bize aktarmışlar, bugüne kadar gelmiş diyorum. Bizde bizden sonrakilere bir kısmını aktarabilirsek, o zaman ulaştırma görevimizi yapmış oluruz diye düşünüyorum kendi çapımızda. Tabi neyi ulaştırabilmişsek, yani bu saha bir başka sahadır ve burada insanın bileğini sıkarlar, iş ona göre. Yani sadece temennilerle, eyvallahlarla, inşallah, maşallahlarla olmaz. Tabi yapacaz ondan sonra İnşallah diyecez, hakkıyla o inşallahı söyleyeceğiz ezbere değil.

Beyaz elbiseyle görmüşün o güzel, bebek kucakta diye bir şey geçiyor orda rüyanda görmüşün ne demek o?

Ben doğmuşum onun kucağında yok o ..?.. değilde. Şimdi benim durumum, onun kucağında. Yani muhabbetinde ama daha bebeklik devresi, büyütecek. İnşallah bizi vakti gelince gözünde büyütecek, muhabbetle sarması o, muhabbetle kucaklaması o. Gökçe diyorsun değilmi birde gökyüzündeydi olan. İşte geniş ufku açılması, bir yerde de sadece kucakta olabilirdi ama sadece orda kalabilirdi ama gökyüzünde görmesi ufkun çok açık olması, geniş âlemde görmesi.

Elbiselerin çıkartılması diye 1 zuhurat vardı galiba. Onlarla güzel, demin bahsetildiği gibi. İşte beşeriyet elbiselerinin yavaş yavaş yavaş benlik anlayışı, idrak, şartlanmalar, bunların hepsi elbise. Hepsi bir Elbise. Yani muhabbet, duygular, dünyaya karşı olan muhabbetler, makam, mansıp diye istemeleri. Yani vali olayım, müdür olayım, amir olayım, şef olayım gibi şeyler ama bunlar hiç

olmayacak mı? Olacak, hepsi olacak ama gönle girmeyecek. Gerektiğinde valide olur insan. Nitekim birçok evliyaullahtan büyük makamlarda olan paşalar var, şunlar var, bunlar var, osmanlı sultanları var, evliyalardan. Mani olmayacak, kişinin yoluna mani olmayacak. Görüşürsünüz birlikte karar senin. Yani bu iş hakkında kabiliyeti olduğu gözüküyor emrenin, istidadıda gözüküyor. Biraz hayali fazla yalnız.

Kişi: Musavvir olduğu için Ressam belki ondan.

Terzi Baba: Ha ordan da oluyor biraz ama bu hayalsiz bir şey olmaz zaten. Evvela hayalde oluyor herşey. Her icad edilen şey evvela hayalde tasvir ediliyor. Ondan sonra ortaya çıkıyor. Bu hayal kişide evvela genişliği meydana getiriyor. Hayali olmayanın ufkuda olmuyor, ufkuda açıyor aynı zamanda. Ancak bu hayalin kanalize edilmesi, yani belirli bir yöne doğru yönlendirilmesi, orada genişletilmesi. Şimdi bu hayal herşey üstünde genişleyen bir hayal. O zaman parçalanmış bir hayal oluyor, bir bütün hayal olmuyor. Parçalandığı içinde yarar sağlanılamıyor. Yani bölünüyor istifadesi. Şimdi bir top düşünelim, tek bir gülle olarak o topu atmak var. Aynı topu beşe bölerek, 5 ayrı istikamete atmak var. 5e bölününce beşte bir tesir ediyor ve o tesirlerde bölük ayrı tesirler olduğundan, tesir daha da düşüyor ama 5 gülle bir yere toplu yere düştüğü zaman oradaki tesiri, tahribatı daha fazla oluyor, yahut yıktığı yer daha kolay, daha çabuk oluyor.

Meselâ bir eski duvarı yıkmak için keskiyle, bir küçük çekiçle uğraşılır ama birde dinamit koydunmu alttan, pat diye duvarın tamamı birden gider. Nasıl koskoca binalara birkaç yerden dinamit koyuyorlar, anında pat diye çöküveriyor yerine, olduğu yere. Onlar girseler kepçelerle aylar sürer o binayı yıkmak için, ortadan kaldırmak için. İşte onun için hem zamanı verimli kullanmak, hem de tefekkürü verimli kullanmak gerekiyor.

Efendimizin buyurduğu gibi:

“Bir saatlik Tefekkür, 60 senelik nafile ibadetten

hayırlıdır.” Diyor. Bak ne kadar verime bak ki, bu birinci aşaması.

“Bir saatlik Tefekkür yüzyıllık nafile ibadetten hayırlıdır.”

Üçüncü aşaması da: **“Bin yıllık nafile ibadetten hayırlıdır.”**

Diye 3 bölüm bildirmiş böyle, üç aşaması. Tefekkür kadar hızlı hiçbir şey yoktur bu âlemde. Yani getirici, fayda sağlayıcı vede ahirete doğru kanat açıcı, yol açıcı tefekkürden daha hızlı bir eğitim olmaz. Tefekkürü olmayan eğitimde, eğitim olmaz sadece fiziki hareketler olur. O hareketlerin de sayısal değeri neyse ahirette bire on, bire yüz, bire yediyüz neyse ama ne kadar çok olursa olsun sayı. İçine sıkışmıştır tefekkürün sayıyla ilgisi yok. Sayıya gelmez, çünkü Mevlâna Hazretleri de öyle diyor ya: **“1 Saat irfân ehliyle sohbet, 100 yıllık nafile ibadete bedeldir”** diyor. 1 saat 100 yıl kıyas mümkün mü?

Efendim zaten buraya geliş sonuçta amacı mertebe diye söylemeye sizden beklenen.

Emre: Estağfurullah hani belki bazı insanlara nefsani gibi gelebilir. Hani işte ben işte hakikata geçtim bende herşey kalktı. Şimdi fakirin aklıma şu geliyor iş cennet, cehennemse tamam zaten öyle yada böyle herkes ondan bir şekilde kurtulabilme şansı var ama Peygamber Efendim şimdi fakirden bir arzusu bir isteği varsa rabbimin.. Fakir mi bu konuda zaten anlasamda anlamasamda seçme şansım yok ama zaten elhamdülillah zatıalinizin her söylediğini fakir kendi miktarınca anlıyor. Eğer zatıalinizde fakiri sonuçta uygun görürse bu yoldaki eğitiminide sizinle birlikte devam sonuçta etmesini niyaz ederiz.

Terzi Baba: Hayırlı olur İnşallah, kararında yani hemen kesinse. Yoksa biraz daha düşüneyim dersten ayrı. Hemen kesinse söyleyelim yapılacak şeyleri, yapmaya devam et.

Emre: Efendim zaten niye daha fazla şey yapayım ki.

Terzi Baba: Ya bilmem ben yinede söylüyorum işte.

Emre: Muratcığım meşrebimizi bilir hiç şey yapmaz direkt, neydik murat.

Öyle geldi, kesin kararlı geldi gözükmeye başladı, kendisine bıraktım ben söylemek istemedim söyledim zaten ağzımdan çıktı. bir şey söylemedim kendisi ifade etsin diye durumu yüz yüze.

Terzi Baba: Tamam anladım zaten öyle olursa, birisinin teşvikiyle olursa, o işte tesir etti de ondan. Ayrı konu, o teşvik manasında değil, o yol gösterme manasda.

Emre: Siz nasıl ne şekilde uygun görürseniz.

Terzi Baba: Bu kadar muhabbeti var, yani hakka karşı bu kadar muhabbeti var, ilgisi var araştırması var. Geçtiği yerler az yerler değil, bazıları bu süreyi çok daha uzun geçirir.

Kişi: Bende şimdi yardımcı oluyorum, başka kimse olmadı mı, emre 4, 5 senedir yani bu konular.

Terzi Baba: Maşallah başkaları bu süreyi daha uzun zamanda geçirir ama o daha kısa sürede bunları halletmiş kendi maşallah.

Kişi: Bize de çok soruyor, anladığımız kadar bizde çok bilmiyoruz ki.

Terzi Baba: Şimdi ikişer ay arayla sana göndersin. Buraya kadar sen bak sonra, yani 2 Ay, 2 şer ay arayla. Bizi beyaz görmüş; o dördüncü dersin işareti zaten, artık oraları görmüş kabul edelim. 5e kadar 2, 4, 6, 8, 9 cu ayda. Sonra 5 e ya Hayy'a geçecek, ondan sonra artık zuhuratlarına göre devam ediceğiz inşallah. Çünkü burda onu gösteriyor bu. İşte hem kucakta bizi almış olması o bebeği büyütecek yavaş yavaş ama doğmadan bir şey büyümez zaten. Doğacak ki, büyüsün. Şimdi 2 ay birinci dersi Emmâre dersi yapıcaz. İşte burada var sen tarif edersin ne yapılacaksa. Yılbaşı başlangıcı da iyi oldu, tarihi unutulmaz, 2 ay ocak, şubat.

Allah kolaylık versin, Allah'ın mübarek etsin. Devam

etsin, el veririz sonra daha uygun bir zamanda el verme. Seninde var alacağın olsun, toplu alırsın. İrfan mektebinde ki derslere devam etsin. O bizim el kitabımızdır zaten. Onun başında nefisten diye bir bilgi vardır zaten. Nefis nedir gerçek mânada? hakkında hayırlısı olsun.

15.Ahad. Diğer sorular

Efendim mânayı daha iyi idrak edebilmemiz açısından dersin başında geçen Ahat, Vahit, Fert ve Vitir kavramlarını izah edebilir misiniz?

Bu isim olarak belirtilen hususlar, ayrı ayrı isimler olduğundan, tabiki ayrı ayrı mertebeleri ifade etmekteler. Eğer bir mertebeyi ifade etmiş olsalar idi, zaten başka isim almazlardı. Eğer Cenâb-ı Hakk'ın, Zât-ı Mutlak denilen yerde ismi olmadığı için bir şey bahsedilemiyor. İsim aldığı yer **Vahidiyet** sahası, **Vahidiyet Mertebesi.** Orada Zât-ı Mutlak'ın ismi **Allah** ismini alıyor. Eğer Cenâb-ı Allah'ın başka isimlerle anlatamayıp, sadece Allah ismi ile anlatılmış olsaydı, diğer isimlerine ihtiyaç kalmazdı. Ama Cenâb-ı Hakk'ın 99 esması belirtildiği gibi bunun üzerinde sonsuz isimleri de vardır. Sayılmayacak kadar isimleri var. İşte bu isimler tarihen insanlara bildirilmemiş olsaydı. ilk Adem aleyhisselâmın eğitimi isimler ile. Yani Cenâb-ı Hakk'ın tanıtımı ile başlamakta hayat seyrimiz. İşte orada bir bakıma Adem aleyhisselâm şu ağaca yaklaşma dediği, hangi ismin zuhurudur?

Mudill isminin zuhuru olduğu için; **Mudill ismine yaklaşma!** Hükmü orda vardır. Mudill ismine yaklaştığı için cennetten indirilmelerine sebep oldu.

İşte onların biz nefsimize zulmettik demesi bir bakıma; **Mudill ismini iyi yerde kullanamadık, bu yüzden nefsimize zulmetmiş olduk.** İfadesi altında vardır, Nefislerine zulmetmeleri o. Esmâ-i İlahiyeyi yerinde kullanılmaması, kullanılamaması veyahut. Tabi bunun altında birçok sorular vardır hemen gelebilir insana o işin başka bir ilmi sahası. O Mudill ismini kullanmasaydı,

dünyaya inmeseydi cennette kalacaktı, dolayısıyla insanlık âlemi olmayacaktı. Sadece Adem ve Havva olarak, insan göstergesi olarak, mensup olarak onlar olacaktı diye bir sürü sualler çıkar, o ayrı konudur. Şimdi bizim işimiz isimlerle. Şimdi Cenâb-ı Hakk'ın bu âlemde ilk zuhura gelmesi insanla başladı. İnsan yok iken bu âlemde Allah varimiş, idâriki yok imiş kimin umuruydu. Yani gökyüzünün, hayvanların, otların, meraların Allah bilinciyle ilgileri olmadığından Cenâb-ı Hak daha henüz **Âma'da** idi, bütün bu Mükevvenat ortaya geldiği halde Âma'da idi. Neden?

Bilen, söz olan, söz konuşulan, söze getiren, idrak ve şuurlu, aman yarabbi diyen varlıklar yoktu. Yani Hak'la irtibat edecek varlıklar yoktu. İşte Cenâb-ı Hak bunun için insanı halk ettiği ve buna bütün Esmâ-i İlahiyyi verdi. Gerçi Cenâb-ı Hak daha evvelce de vardı ve bütün âlemde ki varlıklar onu zikrediyordu ama irfani ve mertebeleri olarak Allah'ı bilen yoktu.

Her varlık tabiki Allah'ı biliyor idi. O zaman da bu zamanda ama kendi zuhurları kadar, kendi fıtrat yapıları üzere ve fıtri bir biliş, irâdi bir biliş değildi. İnsanların Allah'ı bilişi hem fıtrî hem irâdi. Fıtratında olanı iradeye çıkartması, zuhurat çıkartması. İşte insanın üstünlüğü diğer varlıklara göre budur. Şimdi Cenâb-ı Hakk'ın peygamberimizin bize bildirdiği gibi. zannediyorum Sahabe-i kiramdan, Ebu Râz isimli bir zat: Ya Resûlallah Cenâb-ı Hak bu âlemleri halk etmezden evvel Allah nerdeydi? diyor. Sorar ya, sormuş işte Allah razı olsun, bizler de onların açtıkları bu yollardan istifade etmeye çalışıyoruz. Peygamberimize şaheser bir şekilde her zaman yaptığı gibi ifade ediyor.

Cevâmi-ül Keliminden ifade ediyor: **"Allah öyle bir âlemlerdeydi ki, onun ne altında ne üstünde bulut olmayan bir Â'ma'daydı"** diyor.

Şimdi **Â'ma** derken, o kelimenin üstünde durmak lazım â'ma ne? Â'mâ'daydı ama o â'ma, ama mı? Yani bizim Türkçe de konuştuğumuz şart mı? Soru işareti mi? Ama işte

şöyle olacaktı da böyle olacaktıda olmadı gibi, istifam işareti mi? Yoksa ayınla okunan a'ma'mı yani görmemek mi, gözün görmemesi mi?

Yoksa Â'mâ diye ifade edilen ulaşılması mümkün olmayan ne idrâkle, ne gözle bakın görülmesi mümkün olmayan. İnsan bazı şeyi baş gözüyle göremez ama idrâk gözüyle görür. Yani idrâk ettiği için görmüş olur, fiziken görmesede bir şeyi. Öyle Melekût diyoruz, melekler diyoruz görüyor muyuz, görmüyoruz. Şuur ediyoruz var diye, ilmen görmek demek işte budur.

İşte hem **"onun ne altında ne üstünde bulut yoktu"** demesi.

Buluttan kasıt; **"kevn"** yani bu âlemler. Duhan'da diyor ya, bu âlemler yok idi. Yani onunda ne üstünde bir zuhur vardı, ne altında. Yani o kendi âlemindeydi.

Abdülkerim Cilî'de o mertebeyi îzâh ederken diyor ki: **"Â'ma'iyyet Zât'ın kendi kendinde gizli ama kendine gizli olmadığıdır"** diyor. Yani kendine açık olduğudur.

Şimdi şu oda içerisinde biz var isek, lambayı söndürelim siyah perde çekelim, burda bizim olduğumuzu kim bilecek mesela onun gibi. Biz burada olduğumuzu biliyoruz, bakın kendi kendinde gizli ama kendine gizli değil bakın ne olduğu bilinmiyor onun için â'ma.

Yani bilinmezlik görünmezlik hükmünde bir mertebe Â'ma'iyyet.

İşte oradan **"küntü kenzen mahfiyyen"** hükmüyle; **"ben gizli bir hazineyim"** dediği yerdir.

Â'ma'iyyete vurgu yapılıyor, gizli hazine **Â'ma'iyyet.** "Bilinmekliğimi sevdim" bu mevzûda da gelecek o da inşallah daha sonraki zamanlarda, **"ve bu âlemleri halk ettim"** diyor ama burada iki özelliği var. Birisi onun **hûbbiyyeti ve irâdesi, istemesi.**

Bu irâdenin muhabbet yönlü birinci hâli, ilmî yönüde ikinci hâli.

Yani bilinmekliğini **istiyor;** istemek bir **irâde.**

Ama sevmesi bakın **"bilinmekliğimi sevdim"** diyor; **Sevmesi, muhabbeti.**

Bilinmekliğini istemeside; irfâniyyeti.

İşte bu belirtilen Hadis-i Kutsi de çok muhteşem ifadeler vardır. Câmii olan bir Hadis-i Kutsi ama biz okuyup geçiyoruz. İşte bu arzunun neticesi **İlm-i İlâhide; Ahad Tecellisi** oluyor. Yani Âmâiyyet bilinmezlik kesinlikle bilinmezlik içerisinde iken ne İsim ne Resim bakın. Sadece deniyor zât-ı mutlak başka hiçbir şey yok Mehmet, Ali, Veli yok. Allah yok, zuhur da değil ki, neye göre söylenecek.

Zaten **Mutlak** diyede bir isim yok. Orada biz aciz kalıyoruz anlatmaktan, ona öyle bir isim veriliyor. Tarif bâbında **"Ahad."** Yani birliğe/tekliğe dönüşmeye başlaması ki, buda hadislerinden, Kurân'ı Kerim'den anlaşılıyor. İşte demin de geçen **"ve ma erselnake" "biz seni göndermedik"** diyor. İşte o Ahadiyet'inden bahsediyor, o zaman kendi kendine gizli bunları belirtiyor da. Biz açığa çıkarmak için bazı tarifleri mecburen kullanmamız gerekiyor ki, anlaşılması daha bariz olsun diye. Oradan Ahadiyet'inde yani net şeklinde tekliğinde, birliğinde değil.

Bakın tekliğinde bir hususu ortaya çıkıyor; **"İnniyeti" ve "Hüviyeti" sadece belirgin** hali. Yani onun da ne olduğu belli değil, isim olarak sadece **inniyeti;** Yani kendinin **Ene'iyyeti.**

İşte Hazreti Musâ'ya hitab etmesi: **"Ya Musâ, innie enallahu rabbül âlemin."** Bakın hem *"inniyetini hem ene'liğinden"* orda bahsediyor. Niye bu ikisi kendi birliğinden bahsediyor, sadece **"Enallah"** diyemez miydi? Derdi. Ama bu sefer **inniyeti bâtında** kalırdı. Yani bilinçsiz olurduk biz. **Onu "inni" demesi; Ahadiyet mertebesindeki inniyetinden.** Yani özünden hakikatinden, Ene demesi

faaliyet sahasındaki Ulûhiyet'inden olmakta. Bu iki hususiyetini bildiriyor o kelimeler içerisinde.

İşte ordan **Ahadiyet'e.**

Ahadiyet'inden de, Vahidiyyet'ine tenezzül ediyor.

Muhyiddini Arabî ona bir Ahadiyet Deryası diyor.

Ahadiyet deryası coştu, Vahidiyet deryasını meydana getirdi.

O coştu, Esmâ mertebesini meydana getirdi.

O coştu, Ef'al mertebesini meydana getirdi.

O coştu, İnsân-ı Kâmil'i meydana getirdi.

Niye böyle özetle veriyorlar?

Şimdi Ahadiyet'te tek olan, vahidiyette bir olarak zuhur ediyor. Ancak vahidiyet bazı mertebeleri bünyesinde bulunduran mertebe. Kendisine göre hepsi var da bâtında, kendisine göre tek bir mertebe değil. Bir basamak değil yani yaygın olan mertebelerinin zemini. Ne diyelim? Çiftliği diyelim. Çiftlik derken isneyniyyet, ikilik manasında değil.

Hani çiftlikte bir tarafa buğday ekiliyor, bir tarafa arpa ekliyor. Yani çiftlikte zemin olarak birçok ürün üretiliyor. **Vahidiyet çokluğun üretildiği saha ve kaynağıdır.**

Şimdi burada ilk olarak belirginleşen **İlâhlık mertebesidir.** Eğer bu ilahlık mertebesi orada belirginleşmiş olmasa idi zaten diğerleri hiç ortaya çıkmaz idi.

Yani bütün Kudret-i İlahi, Cenâb-ı Hak orda diyelim. Yahut Ahadiyet oradadır.

Kendi Zat'ının, "Kül" olarak; **zuhura çıkmasına verdiği ismi Ulûhiyyet, Allah diyor.**

Şimdi birçok kitaplar bu Allah kelimesinin üstünde duruyorlar, izahınıda yapıyorlar. Acaba bazıları diyorlar kıyasi mi? Semâvi mi? Yani Allah kelimesi. İnsanlar lügatların içerisinde kıyasenmi bu kelimeyi çıkardılar ve buna kıyas olarakta elehe, yelehü sözünü. Elehe, yelehü derken birkaç

işte tahfif, şeddelerle hafifletildi, **ilah** kaldı. Neticede **elehe yelehüden, İlah kaldı.** Ordanda Allah lafzı başına, "elif lamı tarifi" takıldı; **El İlah**. **El İlah manasına Allah kaldı,** diye ifade ediliyor.

Ama bütün bunların içerisinde daha gerçekçi olarak düşünülmesi gereken;

Allah kelimesini, Ahadiyet mertebesinin kendi kendine vermesidir.

Çünkü Allah kelimesinin söylendiği zaman mükevvenat yoktu. Yani bu âlemler halk edilmemişti; Allah kelimesi, Allah sıfatı, ismi verildiği zaman.

Zat-ı Mutlak faaliyete geçme süresinde aldığı isim Allah ismidir. Yani Zat-ı Mutlak orada faaliyette değil iken ismi, resmi, herhangi bir ifadesi yoktu. Faaliyete geçeceği zaman tabi bir isimle faliyete geçecek. İsimsiz faaliyet olurmu? Yani bir ordu olacak da, başkumandanı olmayacak. Nasıl olur? Ordu olmaz o zaman.

İşte bütün bu âlemlerin başkumandanı, faaliyet sahasının en üst merci olarak;

Zat-ı Mutlak kendi kendine El İlâh; "ben Allah'ım" diye kendi ismini; "inni enallah" diye kendi ismini kendi koydu.

Onun için bu kıyâsi değil, **"Semâvi"** denir buna. Yani gökten nasıl gelmişse öyle. Arapça kelimelerin içersinde de vardır ya bu hukuk; kıyâsi, semâvi diye. İşte bu sahada Cenâb-ı Hakk'ın şu bahsedilen âlemlerin var edilmesi için **Zat, İrade, Kavil hükmü** ortaya geldi **Vahidiyet mertebesinde.** O halde Vahidiyet mertebesi tek bir yer değil zemin. Yani Ulûhiyyet mertebesinin özelliklerinin çıkması için bir zemin. Burada Vahidiyet, Ulûhiyyet ve Rahmaniyet hükümleri başta olmak üzere söz konusu. İşte bunun ismine bu topluluğa **"Bir"** deniyor bakın, buda **"Bismillahirrahmanirrahim"** bir bakıma. Allah adıyla besmele bu işte, esas besmele bu, Rahmân ve Rahîm isimleriyle. Allah ismi başta Rahmân ve Rahîm isimleriyle

faaliyette olan "Bir" olan Allah. Yani üçlü Allah değil yahudilerin, hıristiyanların tespit ettikleri gibi; eba, ebi ve ruhul kudüs manasında değil.

İşte bu oluşumlar **Vahidiyet mertebesinde** meydana geliyor.

Oradan **Nefes-i Rahmâni** ile bütün bu Hakîkat-i Muhammedi'nin programı bunun bir ismi.

İlm-i İlâhide deminde bahsedildiği gibi zat, irade, kavil.

İlm-i İlahide bunu zuhura getirecek, aynı şartlara sahip alıcı bir sahaya ihtiyaç var. İşte burası bir bakıma **Hakîkat-i Muhammediye** dediği bütün bu âlemler de; Cenâb-ı Hakk'ın isimleri yönüyle bakıldığı zaman **Rahmâniyet mertebesi.** Oraya tecelli ettiği zaman bu ilimler zat, irade, kavil, hükmüyle bunları duyacak olan. Yani **"Kün"** emrini duyacak. Hani **Semî** ve kabul edecek bir mahalde **Hakikat-i Muhammedi mahalli.** Buda **Sıfat Mertebesi** içerisinde, gene bu makam mertebede.

İşte bunları ilmî olarak Hakikat-i Muhammediye ye naklediyor ve orda da ilmî sûretler haline dönüşüyor ve ordanda **Nefes-i Rahmânî** ile bütün bu âleme; **"Hûû"** diye yayılıyor bütün bu âleme, buna **nefes** diyorlar. Nefes-i Rahmânî ve bu nefesten meydana gelen evvela fezada **"sehâb-ı muzî"** diyorlar parlak bulutlar oluştu. Bu parlak bulutlardan da; bu gördüğümüz **galaksiler** oluştu. Galaksilerin kendi içerisindede kendi oluşumları Hakikat-i Muhammed'i programına göre oluştu. Genel manada **nefes ve Nefes-i Rahmânî** olan, bu varlıkların kaynağı **nefes-huu,dur bunun içinde rutubet, sıcaklık, hava her şey vardırki, hayatın kaynağıdır.**

Rutubette; Zaten **hayat** demektir.

Zuhur ettiği noktadaki varlıklara da; **Nefis** dendi.

Geneli **nefes,** zuhur ettiği varlıkların her birerlerinin ismine de **Nefis** dendi**.** Biz kendimizi neyle ispatlıyoruz hükümete gittiğimiz zaman resmi evrak olarak?

Nüfus kağıtlarıyla ispatlıyoruz, farkında değiliz ne yaptığımızın, kafa kağıdı diyoruz ya. İşte nüfus kağıdı, nefislerin kağıdı demektir. Yani nüfus kağıdımızla ispat ediyoruz kendimizi bakın. Orda ne var inniyeti ve hüviyeti var, hüviyette diyoruzya onlara. İşte biz dahi kendimizi Allah'ın ifadesiyle ifade etmiş oluyoruz, birey halimizi.

Bunların **Nefes-i Rahmânî ile Ruhlar mertebesinde latîf artık** ama **Ahadiyet, Vahidiyet mertebesinde göre kesîf.** Yani biz buna latif diyoruz ama vahidiyet mertebesine göre kesif artık, ilmî suretleri belirlenmiş. Ordan âlemi ervâha, misale intikal etmekte bu varlıkların silüetleri. Ordanda sırası geldikçe beşeri suretler almış olarak yeryüzünde görülmeleridir.

Burayada âlem-i şehadet deniyor, müşahade âlemi. Yani şâhit olduğumuz âlem burası. Bu âlemden daha değerli bir alem yoktur, her ne kadar esfeli safilin; **"sümme redetnahu esfele safilin"** olarak bildiriliyor ise de. Esfele safilin bizim anladığımız manada sefalet, sefillik manasına değildir, ama biz orasını öyle zannediyoruz, bu âlemi esfeli safilin biz yapıyoruz. Cenâb-ı Hak böyle bir âlem halketmez zaten yani insana zarar veren kötü olan bir şey halk etmez, varsada bizim lehimize olması için halketmiştir.

İşte **"Lika-Muhabbet-i İlahi"** burada tahsil ediliyor, burasının ismi **Mescid'il Aksa** yahudilerin mescidi değil, islâmların mescidil aksâsı. Yani yahudilerin derken bugün onların elinde olan, o manada onların anladığı manada değil.

Mescid'il aksa en uzak mescid manâsına. Bu dünyanın hatta bu âlemin tamamı mescidil aksadır. Biz Mescid'il Aksa seyyahleriyiz. Yani Cenâb-ı Hakk'ın zatından en uzak mahalle geldik. Mescite geldi, burası mescid. Hani dünyanın her tarafı müslümanlar için mescit ya, diğer geçmiş kavimler için evlerinde ibadet şartı vardı. Yahut ibâdethanelerinde ibâdet şartı vardı, başka yerde ibâdet yapamıyorlardı ama müslümanlara arzın her tarafı ibadethane. Nasıl diyorlar hani;

Kâbe'de put hanede,
Hanede, viranede,
Çağırıram dost dost

Onun için müslümanlar her yerde namaz kılar. Kilisede kılar, havradada kılar, her yerde kılar çünkü nereye baksan Hakk'ın vechi orda zaten. Onlar havra desinler, kilise desinler, isim onların için. Orası isim ama müminler için secde, mescit ne olursa olsun. Yani hangi mekan ismiyle olursa olsun.

Şimdi **Mescid'il Aksa** diye dünya üzerinde fiziki bir yapı var ama bunun bâtınî mânası Mescid'il Aksa demek. En uzak mescid nereye göre?

Kabe-i Muazzama'ya göre.

O günün ölçüleri içerisinde büyüklükleri içerisinde en uzakta olan mukaddes mescit demek, kutsi yer demek. Onun diğer ismi de **Mescid'il Aksa, Kudüs-i Şerif, Beyt-i Makdis, mukaddes ev.**

İşte islâm için, ehl-i imân için içinde bulunduğumuz dünya bizim için mukaddes evdir. Çünkü burada Cenâb-ı Hakk'ın Zat'ının zuhur mahalli vardır. Uzak olması da en son uçta tecellîde olmasıdır, yani en son uçta zuhura gelmemizdir. Şimdi Türkiye'nin bir hudutları var. Ankara'dan, Sivas'a gitmek var, Ankara'dan Erzurum, Kars'a gitmek var, ama Edirne'den Erzurum Kars'a gitmek var. Bunların hangisi daha büyük seyehattır? Türkiye'yi bir ucundan bir ucuna dolaşandır, en çok giden. İşte insanoğlu en büyük seyyah bu âlemlerde. Neden? Çünkü.

Allah'ın zatından gelmişiz Ef'al mertebesine. Yani en yoğun olan yerde, en kesif olan yerde zuhura gelmişiz. Melek ve cinler bizden daha gerilerde. Zuhur itibariyle tecrübeleri yok. Yani bu hayatın ne olduğunu bilmiyorlar, duyguları yok, ama biz de bunların hepsi var. Duygusal olarak, ilmi olarak, fikri olarak, fizik olarak bu âlemin en mümtaz varlıklarıyız. O yüzden zaten halifeyiz. Niye hayvanları halife yapmamışlar, melekleri halife yapmamışlar,

peygamber yapmamışlar? Ya insanlardan çıkıyor bunlar.

İşte o yüzden burası Mescid'il Aksa en uzak ibadet yeri ama aynı zamanda Kâbe-i Muazzama. Allah'ın tecelli ettiği en yüce makam, bizim gönlümüzde Kâbe'dir. Yani içinde yaşadığımız **dünya Mescid'il Aksa, kalbimizde Kâbe.** İçinde yaşadığımız dünya, diğer ifadeyle bedenimiz Mescid'il Aksa, Kudüs-i Şerif, mukaddes şehir ve Beytullah'ta kalbimiz, gönlümüz olan bu mukaddes şehrin içerisinde ama biz burasını esfeli safilin yaparsak biz onun manasını değiştiriyoruz, kullanmasını biz onu yanlış yapıyoruz, suç bizim olmaktadır. en son zuhurdada işte **Ef'al âlemi** burası **âlem-i şehâdet.** Hani Ârâf süresindemi geçiyordu **"ve eşhedühüm ala enfüsihim"** bak ne kadar müthiş bir ayet **"onlar kendi nefisleri üzerine şâhid oldular."** *İşte kim burada kendi nefsi üzerine şâhid olursa, onlar şehit olarak müşâhade ehli olarak gidecekler bu âlemden.*
Şâhit, neye şâhit?

Ümmet-i Muhammed zaten ümmetler içerisinde şâhid ümmet bakın. Peygamberimizde, peygamberler içerisinde şâhid. İşte kemâl zuhurunda olduğumuz için, biz Kemâl mertebesinde olduğumuz için, bizler müşâhade ehli olduğumuzdan diğer ümmetlere şâhid olacağız. Diğer kavimlere şâhid olacağız ama ilk şehadeti kendimize yapmamız lazımdır.

Peki bu neyin şehadeti olacak?

"Eşhedü en la ilahe illallah" derken kendi varlığımda ve bütün âlem de; **Allah'ın varlığından başka birşey yoktur; ben buna şâhidim diye mührümüzü vuracağız.** Yoksa lafzi olarak "eşhedü en lâ ilâhe illallâh" ezberletiyoruz ya çocuklarımıza. Eğer idrâk etmezsek çocuk aklıyla söylüyoruz bunu yaşımız isterse 40, 80 olsun daha henüz daha tıfliyet'ten/çocuklluktan kurtulamamış oluyoruz.

Soru: Bizim nefsimizin eksikliğini hissetmek peki şahitlik değil mi bu kendimize?

Ama eksi şahitlik onu arttırmaya, oda bir şahitlik idrâk etmek en azından ama eksikliğini idrâk edip de orada oturuyorsak, bu eksikliğin eksikliği olur ama eksikliği tutmuşsak bu güzel, tuttuğumuz yerden çıkarız yukarıya.

Yusuf'un kuyusunda sarkıtılırsa bir ip tutunursan, tutarsanda tutulursun. Yani kova gelirde tutmazsan kova ne yapsın, seyyahlar ne yapsın. Ama işte o tüccarlarda **"semenen kaliylâ"** yani para vermiyorlar bunada râzı olman lazım, çünkü nefsimizin beş paralık değeri yoktur.

Soru: Efendim o ağaca yaklaşma dendiği zaman o Rubûbiyet makâmından mı söyleniyor?

Tabi. Artık duygusallık orada başladığı için duygularda **Esmâ-i İlâhiye'nin harekete geçirilmesiyle daha orda duygusallık başladı**. Melekût mertebeside duygusallığı yoktu. Elbiseyi giydikleri zaman beşeri duygular faaliyete geçmeye başladı. O zaman; **"o duygularla ağaca yaklaşmayın"** dendi. Adem 1. kitabını yavaş yavaş okunursa orda biraz daha cevapları vardır.

Soru: **Vâhidiyet mertebesinde insan bilinci oluşmuş muydu?**

Yok, bâtınında oluşuyor tabi. Allah'ın varlığında oluşuyor da, birey insanda bu burada oluşuyor. **Hakîkat-i Muhammediye de oluşuyor.** Onlar oluşuyor ama o adama öyle hazır vermiyolar onu. Orada bilinç oluşuyor da, burada zuhûra çıkması için çalışılması gerekiyor. Peygamber efendimize diyor ya, aynı şekilde. **"Sen bunları daha evvel bilmiyordun, biz sana öğretiyoruz bunları."** Aynı şey senin üstündede özünde de var. yani iç bâtının da var ama bunu bahçende toprağın altında su var. Kazma kürekle çıkarmazsan, o su orada kalır, sonra sende susuzluktan ölürsün. Onun için bir Hüthüt Kuşu lazım, gelecek haber verecek: Şurda su var vur buraya baltayı, kazmayı diye. Yaşadığımız sürece herşey var tabi.

Yetti mi? Varmı daha açıklama, senin neydi?

İlk sorduğun soru: **“innallâhe ve melâike tehû”** idi.

Soru: **“yusallûne alânnebi”?**

Orası tabi kişi hangi mertebede ise o mertebeden orasını anlar, çünkü **Cevâmi-ül Kelîm** dendiği zaman her mevzunnun içerisinde **“her mertebeye ait bilgiler vardır.”**

Kurân-ı Kerim'i açtığımız zaman nasıl?

Ef'ali olan kişilerde anlıyorlar, anladıkları kadar. Esmâ mertebesinde olanda biraz yukardan, ötekiler biraz yukardan ama herkes bir şeyler anlıyor. İşte o Âyeti Kerîme de aynen öyle, yani herkes kendi bulunduğu mertebeden bir şeyler anlıyor ama yapılması gereken şey bunun üstünde daha anlaşılır yeri var mıdır diye. Çünkü mertebeler nasıl farklı ise âyetlerin mânâlarıda farklı olacaktır ki, işte bu Cevâmi-ül Kelim'in içersindedir. Meselâ Mesnevi-i Şerif'i çocuklarda okuyor.

Bizim toruna almışlar oğlanlar geliyor: “Dede gel bu Aslan hikayesini okuyalım, dede aslan hikayesini okuyalım.” Yani ne diyorlar kazma yapıyorlar üstlerine ya, yapıştırıyorlar, döğme ha.

“Dede döğme hikayesini okuyalım diyor.” Geliyor, ne güzelde söylüyor. İşte ben okuyorum şimdi şurayı yapmışlar, burayı yapmışlar.

En sonunda diyor, Mevlâna Hazretleri: “Yahu nasıl pehlivanlık bu kuyruğunu yaparken aman acıyor. Kuyruğunu yapma yapma diyor. Ayağınımı yapayım, ayağını yaparken yok yok ayakları da kalsın diyor. Kafasını yapayım, yok kafasıda kalsın diyor. İşte gövdesini, yok o da kalsın diyor. Bu nasıl Aslan olacak ayağı yok, gözü yok, kafası yok git diyor ya sen burdan.”

Madem kendisini havalı göstermek için dövme yapmak istiyor. Yani kavgacı silahşör git diyor, gerçek silahşör olda ondan sonra gel bu dövmeleri yapalım sana. Yani zor geliyor.

Misal veriyor orda; Nefs-i Emmâre'ye zor gelir biraz eğitim yapmak. Onun için yani çocukların okuyacağı düzeyde de çok güzel, yani çocuklara göre de çok güzel uyarlanmışı var ama o hikâye içerisinde Hakikat-i İlâhiye olarak ne kadar müthiş ifadeler var, Esmâ mertebesinin karşılığı var, Sıfat mertebesi var, Zat mertebesinin karşılığı da vardır.

Her mertebede Aslan neyi ifade ediyor? O pehlivan olacak kişi neyi ifade ediyor? Neyin namzeti oluyor? Dövmeci neyin namzeti oluyor?

Baktığın zaman hikâye ama açtığın zaman gerçek. İşte niye senede bir o hikayeler üzerinde biraz duruyoruz, son hikâyemiz neydi?

Ressam, ressam hikâyesiydi. Bakın herkese göre bir yerden veriyor.

Gelmiş bir arkadaşını bir kişi özetle, hikayenin özeti: Gelmiş ziyaretine bir arkadaşını, arkadaşı bakmış ki. Masaların üstü, duvarlar, sağ sol hep Hayvan resimleri ile dolu.

"Ya kardeşim diyor sen ressamsın başka resim bilmez misin" diyor.

"Hep hayvan mı resmi yaparsın?"

O da diyor ki: "**Yukardaki çiziyor ben içini dolduruyorum**".

Şimdi bu bir hikâye böylece bir tebessüm ettiriyor insanı. Bunu çocukta okusa anlar, yani herhangi bir kimsede okusa anlar. Ama ne kadar anlar? Kitaplar, ciltler dolusu yazı geliyor yorumu hakkında. Herkes bir yorum yapıyor, hepside çok gayet güzel, hepsi birbirinden farklı işte gerçek tefekkür bu tasavvuf denilen şey. Tasavvuf işin özüne nüfuz etmek mânâsına Hakk'ın özüne doğru yoksa birkaç hikâye anlatıp çay içip bir zaman geçirmek değil gerçek tasavvuf.

Meselâ o İnek hikâyesi var Bakâra Sûresinde. Bir evvelki hikâyemiz oydu 400 sayfa yakın hem büyük sayfa A4 yazı

var hakkında. Daha da fazla kişilere verilse, o kadar daha gelecek. Daha da çok gelecek, okumaya ömrü yetmeyecek bir hikayeyi insanın. Ne kadarda güzel bakıyorsun birisi bir taraftan yakalamış öteki hiç onu düşünmemiş ama diğeride bir başka taraftan yakalamış öteki onu düşünmemiş hayret edilecek şeyler. Tabi herkes kendi fıtratına yapısına göre olanını alıyor ama onların hepsi toplu bir yerde olduğunda okunduğunda herkes birbirinin görüşünden, fikrinden, kabiliyetinden, ilminden istifade etmiş oluyor. Eğitim işte budur.

Onun için **"innallâhe ve melâike tehu"** gerçekten çok müthiş bir Âyet-i Kerîme, hangisi değil, tabi o ayrı konuda. Her Ayet-i Kerime kendi mevzu içerisinde müthiş. Neye göre? Evvelki geçmişlere göre. Geçmişlerin hikayesi var. Ne dediler, Kurân-ı Kerim'de bu hikâyeler anlatılırken? **"Esâtiyrul evvelîn"** dediler inkarcılar, bunlar eski kitaplarda ki satırlar, hikayelerdir.

İşte Mûsâ aleyhisselâmın, İbrâhim aleyhisselâmın, İsâ aleyhisselâmın. Tevrat'ta, İncil'de de onlara göre geçiyordu. Eski kitapları okudu diyemiyorlar. Ümmi olduğu için ya, birisi aldı okudu anlattı, oda yazdı diye böylece ifade ediyorlardı. Kuran-ı Kerim'de öyle bildiriyor onları. İşte biz Kurân'ı Kerim'i hikâye diye okursak aynen onların söylediği sözü söylemiş ve tatbik etmiş oluyoruz, esatiyrul evvelin yapmış oluyoruz Kurân'ı Kerim'i. Yani geçmiş şeyleri peygamberlerin hayat hikâyeleri gibi.

Ama o hayat hikâyelerinden hepsinde bizim hikâyemiz var. Âd kavmi, Lût kavmi dediği zaman bizde o kavimler mevcut hepsi ama biz Muhammedi ümmetiz. Şimdi o kavimler devrelerini geçtik. Onların hepsini bir bakın tarihte olduğu gibi tarihi görmemiz lazım ama zuhûren Muhammedi. Yani fiziken zâhiren Muhammedi, bâtınen hiçbir şeysek o kavimler daha bizde yaşıyor.

Zuhûr-u Muhammedi olduğumuz gibi, bâtınî Hakîkat-i Muhammed'i de olmamız lazım ki, o süre

insanlık devresi bunları geçirdi. O sürelerde bizim üstümüzden geçmiş olsun. İşte o seyre girmek için, onları ortadan kaldırmak için evvela Ademî olmamız gerekiyor bakın ilk şartı budur. Gerçek Tasavvuf bu, bunun dışındakiler hepsi lafzî Tasavvuf'tur. Fazla söylemek istemiyorum yani kendimizi oyalamaktır. Güzel bir zaman geçirmektir. Zikir yapmak güzel birşey tabi dergahlarda toplanmak, çarşıda bayırda sokakta gezmekten çok güzel bir şeydir, ama gaye Allah'a ulaşmak ise eğer onlarda perdedir. Bakın ama oralardan geçmeden de hakikate gelmek mümkün olmaz. O sahaları görecek kişi şeriatını yaşayacak en güzel bir şekilde bir sefer ondan hiç eksik şey yok.

Şeriat yoksa hiç bu işlere başlamasın kimse ama ben öğrenirim ederim. Eh öğrenir eder felsefeden ileriye geçmez. Tasavvuf olmaz, tatbikâtı yoksa tasavvuf olmaz felsefede kalır sadece. Yani akılda kalır, bilgisinde kalır tahakkuka geçmez ondan da fayda gelmez. Evvelâ fiziki mânâda asgarî müşterek denen 5 vakit, 5 şart yerine gelecek. Yani derviş evvelâ şeriatın en güzel şekilde yapacak. Vakit bulursa tarikatlara gidecek, onların halini görecek biraz tecrübesi olacak, vakit bulursa gidecek zaman zaman. Yani tecrübe sahibi olacak görecek yaşantıları onudan sonra da, ancak işte himmetini geniş tutar gayret gösterirse hakikat mertebesinden yoluna devam edecek.

Yani şeriat, tarikat, hakikat, mârifet sırayı böyle koymuşlar yani. Ben şeriattan hakikata geçerim gibi düşünülürse olmayacak iş değil. O da olur ama biraz zor olur, ayağı kayabilir insanın. Onun için o eğitimi yaparken eğer bir daha evvel tarikat tecrübesi yoksa, zaman zaman yakınında bulduğu tarikatlara gitmeli. Yani o tarikatların devranlarını hallerini görmeli, yani o tecrübeyi geçirmeli. Biraz zikir, cehri zikire katılmalı çünkü o da bir devre, o da bir süreç. Üniversiteye gitmek için ara süreçler vardır, birden ilkokuldan üniversiteye gidilmiyor tabi, çok ender olan Avrupa'da Amerika'da yapıyorlar galiba dimi, imtihan etmek suretiyle daha küçük yaşta üniversitesi olabiliyorlar ama onlar istisnai şeylerdir. Cenâb-ı Hakk kolaylıklar versin

inşallah.

Şeriat mertebesinden bakıldığı zaman **"innellahe ve melâiketehu yusallune alânnebi."** Allah ve melekler peygamberi üzerine salâtu selâm getirirler, ey iman edenler sizde böyle yapın, diye tavsiye var.

İşte tavsiyesi var: Yani teslim olarak bu işi yapın. Kime teslim olacak?

Hadi bu Âyet'i okudu teslim oldu, Hakk'a teslim olduk dedik. Ha zâhiren o.

Teslim olmak demek. Hükümlerini yerine getirmek ama bâtınen o değil. Ama sûret olarak doğru ama emirlerini yerine getirmek Allah'a yaklaştırmıyor. Sadece ferdi olarak. Yani yalnız başına ama başlangıcı da o. Yani o olmazsa zaten diğeri hiç birisi olmuyor.

Allah ve Melekleri peygamber üzerine salâtu selâm getirirler dediği; Daha evvel bahsedilen Hakîkat-i Muhammedi'nin doğruluğunu ve kesiniliğini tasdik ederler mânâsına ayrıca orda bakın. Yani onu tasdik ederler.

Sonra orda *musalli* demiyor, *salli* demiyor, **"yusallu"** diyor. Yusalli, fiili muzari. Yani zaman, hâl ve geleceği içine alıyor. **"Allah ve melekleri salâtu selâm getirdiler"** diyor. Getirmişler demiyor, **"getirirler"** diyor bakın.

Şu anda ve gelecekte ha, bu devam ediyor. Her an devam ediyordu bu hadise. O gün söylenmiş de kalmış birşey değil, devam ediyor tekerrür ediyor. İşte bu ayeti okuduğumuz zaman biz lisanen bunu yapıyoruz. Birde fiziken ve irfâniyetle yapmak var. Ne zamanki işte bu yaptığımız bugün bu iş bak budur işte. **Yusalli; Allah ve melekleri peygamberini övmekteler bak.** Ne yaptık biz bugün oturduğumuzdan beri bu işi yapmadık mı? bu Âyet-i kerîmenin hükmünde bak. Allahın hikmetine bak en önce ondan başladı bu iş ya.

Sellimu, teslim olanlar ancak mü'min oluyor zaten.

İşte demek ki, biz yüsellimu teslim olunanlar edilenlerdenmişik ki, burada bunun tavsiyesi bize yapılıyor. Teslim olmayan yok zaten burada yok. Yok bigane olması, olmadığını gösteriyor zaten. Cenâb-ı Hakk'ın tertibi İlahiyesine bak. İlk sorduğu soru buydu ve bununlan geçti bütün günümüz. Hep onu övdük işte bakın. Ya Allah ve melekleri Peygamber'i üzerine salatü selâm getirirler.

Soru: Efendim bir ayrıntı olabilir mi, şöyle birşey olabilirmi?

Vâhidiyet mertebesi, Hakîkat-i Muhammediye dedik. Şimdi Allah ve melekleri peygamberine salât getirirler dediği vakit, Melekler vâhidiyet mertebesinin altı.

Terzi Baba: Vallaha alkışlamak lâzım.

Melekler dediği zaman aynı zamanda Rubûbiyet Mertebesinden de bu iş yapılıyor.

Allah dediği zaman Ulûhiyet mertebesinden yapılıyor bak çok güzel. Yani her mertebede bu yapılmakta.

İşte Ef'al mertebesinde de tavsiye var: Ef'al mertebesi! Sizde böyle yapın! Ef'al mertebesine tavsiyesi.

Dinleyen 1: Âmâiyetten itibaren hicret, âmâiyetten itibaren salli var.

Dinleyen 2: Ef'al mertebesinde kendiliğinden oluyor zaten.

Terzi Baba: Kendiliğinden olmuyor ya kendinliğinden, yaparsan oluyor ama sistemi gelmiş buraya, kendiliğinden dediğin o. Yani sistem bilinmezse ne yapılacak değilmi sistemi var.

Dinleyen2: Ama sistem geliyor işte.

Terzi Baba: İşte sistemi var geliyor ama nasıl geliyor

takip edilirse geliyor. Yani tutarsan tutulursun.

Dinleyen 1: Getiren olması lazım, getiren olmazsa olmuyor.

Terzi Baba: Ha getiren. Hani **vâhidiyet bir sahâ dedik ya demin.**

İşte burası vâhidiyet sahası bakın. Bu sahanın içinde oluyor işte.

Cenab-ı Hak kolaylıklar ihsan etsin İnşallah. Cenab-ı Hak idrâkimizi şuurumuzu açsın inşallah.

16.Tarık Beyde

Bismillahirrahmanirrahim

Bu akşam 15.01.2012 Pazar akşamı Tarık beylerdeyiz kısa özel bir ufak bir sohbet yapalım inşallah Cenâb-ı Hak her birimize İdrak, Akıl, Gönül genişliği, Muhabbet nasip etsin. Yani mevzuları anlayacak sahayı bize açmış olsun ve bir küçük hikâyeyle başlıyoruz. İnci Tezgahı, 41 numaralı kitabımız, sayfa 95, **ALLAH AĞACI** başlığıyla yazı.

Bazı şeyler vardır ki geçicidir. Onları tutmak mümkün olmaz. Devamlı değişir. Zaman geçer gider. Dere akar, geçer gider. Dere aynı gibi görünür ama aslında o geçmiştir. Bu yüzden İsa Aleyhisselâm bir Nehirde iki defa yıkanılmaz diye ifade ediyor, bir Nehirde iki defa yıkanılmaz ama kişi derki ben 10 defa da yıkanırım akşama kadar, yıkanır girer ama o su değildir. Yani ilk girdiği suyla, ikinci üçüncü dördüncü girdiği su, o su değildir. Dolayısıyla o nehir de, o Nehir değildir işte hayat da bizim üzerimizden böyle akmaktadır. Hiçbir vaktimiz, hiçbir vaktin aynı değildir. Her vaktimiz değişmektedir. Eğer bu değişmezse zaten hayatımız olmaz, bu yenilenmenin neticesinde hayatlarımız devam etmektedir.

Her an yenisi gelmektedir. Yanan cereyan da böyledir. İşte senin gönlüne bazı şeyler gelir gider, eğer onlarla ilgilenmezsen hiçbir iz bırakmadan unutulup giderler. Eğer

onları bir yere kaydedersen senin malın olan bir İlim olur. Zaman içersinde bunlar toplandıkça toplandıkça birer satır, ikişer satır neyse gelen ilahi varidat onlar senin malın olur.

Hani demişler ya; **"Hatırda kalmaz, satırda kalır."** Yani ne kadar bizim aklımız keskin olursa olsun, yeni gelen hadiseler eski gelen duyguların üzerine yüklendikçe onlar altta kalmakta ağırlaşarak dibe çökmekte ve unutulur halde olmaktalar.

İşte ey kardeşim, senin hayatın zaman parçaları gibi akıp gitmekte. Ne zaman ki, o zaman parçacıklarında çalıştın. İbadet ve fikir ve zikir yaptın; İşte o zamana ancak öyle sahip oldun. Yani o geçirdiğimiz zamanları değerlendirebiliyorsak, bir şeyle o zamanlarımızı değerlendirmemiz suretiyle sabitleştirmiş oluyoruz. Gerçi o zaman gene geçiyor ama yani zaman boşuna geçmemiş karşılığını almış veya vermiş oluyor.

Onları düşünerek korumazsan elinden kayar, giderler. Sonunda ömrün de biter. Elinde boş kalır. Yani o zaman geçen süresi içerisinde herhangi bir faaliyet yaparsan o elinde kalır, yapmazsan boşuna geçmiş olur. İflâs edersin. Dere akarken, yağmur yağarken alır da bir depoya koyarsan; İşte o senin malındır. Ancak ona sâhip oldun. Yokluğunda sıkıntısını çekmezsin. Senin gönlüne gelen ilhamat akar gider. Eğer gaflet içinde isen onlardan haberin olmaz.

Yine İsa aleyhisselâm derki: **"Senin İsa'n gelir gider de haberin bile olmaz."**

Yani **İsa'dan kasıt, Ruhul Kudüs.** Yani Manevi Hakikatler gönlüne gelir ama orasını kapalı bulursa bir dahada uğramaz. Herhangi bir yere gelen herhangi bir misafir iyi kabul görürse, o misafir oraya tekrar gelir. İyi kabul görmez ise gelmez bir daha. İşte Cenâb-ı Hak'tan gelen ilhamlara biz iyi kabul göstermemiz lazım ki tekrar bize gelsinler. Yani onu getiren Melaike-i Kiram kapıdan döndürülmesin.

Uyanık isen onları bir tarafa depo edersin. Yani yazarsın. Sonra zaman zaman istifade edersin. Böylece o akıp giden ilhamat senin malın olur. Yani toplandığında sermayen olur.

Gönüle öyle İlâh-î tecelli olur ki, onu ne kitapta ne herhangi bir yerde bulmak mümkün olmaz çünkü hususidir. O sana özel verilen bir lütuf olur. Bütün bu uyanık gönüllerde böyledir. Allah-u Teâlâ bir tecellisini aynen diğer kuluna yapmaz. Herkesteki tecelli başkadır. İşte uyanık ol, Rabbin sendeki özel tecellisini idrak et. Ona göre şükür ve hareket et. Zira bu Âlem'de "Hakk" hakkında ne öğrendin, ne anladın, ne hissettin isen senin malın sadece ve sadece odur. Ev, bark, dükkan, han, hamam, evlât, eş… bunların hepsi çok az bir geçici zaman içindir. Aldanma onları da al. Onlar sana sadece emânettir. Ona göre değer ver, bağlan. Senin hakiki hüviyetin gönlüne gelen ilhamata ve rabbinin tecellisine ayna olmaktadır. Bunu anlayıp yapabildiğinde gaye tahakkuk etmiş olur.

Nasıl ki elma ağacından elma toplanır, ayva ağacından ayva toplanır. Bazı ağaçlardan ise hiçbir şey toplanmaz. Meyveleri yoktur. Fakat yine de başka yönlerden faydalanılır. Gölgesinden istifade edilir. Odunu yakılır. Fakat bir İnsân'ın içine girip de hayat veremez. Yani meyveleri yenmediği için İnsanın içine girmez.

Onun benliğine dâhil olamaz. Sadece dışına yararlı olur ve onunla birleşemez. Isıtır gölgelendirir ama dışarıdan faydalı olur özüne giripte birliktelik olamaz Tevhit yapılamaz. Yani aşısız olan o Ağaç, bir Usta'nın eline geçerse aşılanır ve nice değerli meyveler zuhura getirir.

Kendisinden zuhur eden o nadide meyveleri birçok kimse yer. Hepsi de ayrı ayrı zevk duyar. O meyveleri gaflet ehli yerse hiçbir şey anlamaz. Sadece işkembesini şişirir. Bu yüzden kendisini, meyveyi ve zamanını boşa harcamış olur. Amma bir idrakli kimse alır yerse, işte o zaman her şeye faydalı olur. Çünkü o kimse evvelâ Rabbine şükreder. Böyle nimetleri kendine sunduğu için onu varedene hamd eder.

Bunlar tabiatın işidir deyip, cehâletin en aşağı, en kabasını yapmaz. Ayrıca onları yeterince yer, fazlasını yemez. Yediği meyve ve diğer nesnelerden aldığı gıda ile de rabbinin huzurunda durup, namaz kılar. İşte o namaz esnasında ağzından ve gönlünden dökülen dualar, niyazlar sebebiyle o yenen şeylerde Hakk'ın huzurunda mi'raclarını yaparlar. Böylece tur tamamlanır ve gayeye erişilir. Her şeyin hakkı verilmiş olur.

Şimdi iyi dinle! Sana küçük bir ipucu, sır vereyim: Hani yukarıda belirtmiştik ya; Elma ağacından elma, armut ağacından armut ..toplanır bu âlemde.

Acaba sen bu âlemde ne ağacısın???

Yani kendimiz bu alemin hangi ağacındanız alem ormanının içerisinde, yahut alem bahçesinin içerisinde bir bahçıvan var ki bu âlemi bir bahçe olarak halk etti. Biz bu bahçenin hangi ağacına mensubuz? Düşünmedinse fakir söyleyeyim de iyi dinle! Ve çok düşün!

"Sen bu âlemde, aşılanmamış bir Allah ağacısın."

Sakın yanlış anlayıp da bu nasıl iş deme. Yaşadığın hayat senin köklerini bazı yönlere çekmiş, bulunduğun durum ve hâle göre olmuş, sen de gafletinden üzerinde oynanan oyunları anlayamamışsın. Özel hâl ve benliğini kaybedip, gayeden uzak bambaşka bir iç yapıya sâhip olmuşsun. Böylece dışına vuran meyvelerin de tatsız, tuzsuz, katı, kuru bir şeyler olmuş. Hayatından ne sen huzur duyabiliyorsun ne de senden istifade ediliyor. Kendine, ömrüne, âhiretine yazık etmişsin. Vakit varken istikametini düzelt. Korkarım yarın çok geç olur.

Şimdi gelelim işin diğer yönüne; Sen yine bu âlem bahçesinde yeşermiş taptaze bir fidansın. Değerini bil ve sabırlı ol. Bir gün o bahçenin bahçıvanı gelip de seni aşılamak için dallarını, budaklarını keserse feryat etme. Sabırlı ol. Yeterki İlâh-î kader seni o bahçıvanın yoluna çıkarsın. Ve seni sevgi ağacının aşısıyla aşılasın. İtiraz etme.

Yalnız bu aşı oldukça zordur. Onu çok kollamak gerekir. Aşılandıktan sonra o aşıyı tutuncaya kadar kollamak gerekir. Zâten onu her ağaca da aşılamazlar.

Sen yine de o **bahçıvanı gözle**, gözle de seni de **"Himmet" çakısıyla** lüzumsuz dallarını kessin. **"Kadir" eliyle** aşı gözünü açsın. **"Kudret" eliyle** sevgi ağacından aldığı aşıyı o gözüne **"Kûr'ân" ipiyle** sıkıca bağlayıp aşılasın. Bir müddet sonra oradan iyi bil ki aşk tomurcukları çıkacak ve arkasından **İlâh-î meyveler** zuhura gelecektir.

İşte o zaman sana **"aşılı Allah ağacı"** derler. Rabb Teâlâ sende, yani senin gönül ağacında nice isimlerinin meyvelerini zuhura getirir. Senden daha sonra senin yapraklarından ve meyvelerindeki nice nice Allah ağaçları bu bahçeyi dünyada meydana getirir. Eğer düşünüp de idrak edersen bunlar sana yön verir. Ona göre yaşamını düzenle. Önünden ve varlığından geçmekte olan vaktini boş yere gaflet ile harcama. Gözlerini bu dünyaya kapatıp da öteki dünyada açtığın an işlerin ne kadar değişik ve değer yargılarının da ne derece yanlış olduğunu anlarsın. Fakat heyhat hiçbir çare kalmamıştır. Ne dost ne arkadaş, ne ana ne baba, ne evlât ne varlık hepsi silinip gitmiştir. Ancak **"lillâhil vahidil kahhar"** olan Allah-u Teâlâ vardır. Artık her şey onun reyine kalmıştır. Ne varlık, ne benlik… hiçbir şey kalmamıştır. El elde, baş başta milyarlarca pişmanlık ve rezillik vardır. İşte ey aklı mantığı olan insân, kardeşim! Hiç vakit geçirme, hemen pusulanı düzelt. Ve bir daha da eğriltme. Çünkü istikamet ve hedef tekdir. O da sırat-ı müstakim'dir. Başka bir yol yoktur. Sakın aldanma, gaflete dalma. Yanarsın, çok pişman olur, yanarsın. Fakat fayda etmez. Hiç etmez. Nükte:

Diye böylece bu bitiyor şimdi burada bir aşıdan bahsedildi. Bahçeyle biraz ilgileri olanlar bu aşıların türünü bilirler belki okunmuş da olabilir. İki türlü aşı yapıyor bahçıvanlar belki daha çok türleri vardır.

Babam rahmetli yapardı bunu bağ aşıları yapardı, fidan

aşıları yapardı. Şimdi birisi yaprak aşısı derler hangi meyveyi nereye tuturacaklarsa onlar biliyorlar. Yani hangi fidan hangi meyveyi kabul edebiliyor, yani yabani olan bir fidan hangi meyve kabul edecek onu biliyorlar ona göre aşı yapıyorlar. Aşılanacak olan ağacın bir yaprağın alırlar, onun aşılanacak olan dalı fazlalıklarını temizlerler, orasını yararlar azıcık bıçağının ucuyla. Aşı bıçağı çakısı vardır özel olarak yararlar, ikiye açarlar böyle kabuğunu, onun içerisine yaprağın ucunu sapını oraya sokarlar ve üstünü bağlarlar sonra orada kaynar o. Sazla bağlarlar üzerini kaynar oradan bir dal çıkar, o aşılı daldır. Kökten aşağısı aşısızdır ama dalı aşılır, hatta bu bir meslektir sanattır. 1 dalına meselâ uygun elma aşılarlar. Aynı ağacın bir dalında armut aşılarlar, 1 dalına bir başka şey aşılarlar.

Bakarsınız bir ağaç üstünde kaç tane 3 tane cins vardır, bir ağacın üstünde değişik 2, 3 türlü kiraz türü vardır. Rahmetli babam onları çok öyle yapardı meraklıydı da özel şeylere. Şimdi aşının bir bu türlüsü var birde çubuk aşısı derler bağ çubuklarına yapılır genelde ama her türlü ağacada yapılır, çubuk kesilir üstten bağ çubuğu ortasından yarılır azıcık aşı olacak aşılanmış olan aşılı olan üzüm kütüğünden bir dal alınır, dalın ucu iki taraftan kama şekliyle inceltilir ve o sapların içerisinde çubukların içerisinde suyun geçtiği yer vardır, özü vardır ağacı kestiğiniz zaman ortasında suyun yukarıya doğru aktığı kademeli kademeli yer ona göz. işte o çubuk şöyle gözleri birbirine karşı gelecek şekilde yarılan çubuğa ucu inceltilmiş olan çubuk sokulur. bu şekilde ve tekrar bağlanır üzeri sonrada bir dayacan dayanır, ona bağlanır yağmurda çamurda rüzgarda bozulmasın diye.

Zamanla onun cansuyu, yani ağacın kökünden gelen cansuyu karşılaştırıldığı o gözden yukarıya doğru akmaya başlar. Yukarıya doğru çıkmaya başlar ve belirli süre sonra da orası kaynar ve **çubuğun ahlakına dönüşür. Ondan sonrası kökünün ahlakında değil, kökü besler sadece.** İşte yapılan bu aşılamak ve aşıyı yapmak ve yapılacak cinsi seçmek. Yani aşı cinsini seçmek aşılayıcıyıda seçmek çok

mühimdir. Bunların arasında bir eksiklik olsa bu aşı tutmaz. Her şeyi birlikte yapılan aşının tutmama ihtimali çok zayıftır. Ya don olur, ya tabii afetler olur, birşey olur o zaman verimsiz olur ama genelde normalde hepsi tutar. İşte tevhit aşısıda, bizim ham olan ağaçlarımıza böyle bir aşıdır.

Aşısız ağaçlarımıza Tevhit aşısı yapıldığı zaman oradan ne çıkar?

Tevhit meyveleri çıkar o ağaçtan ve Esmâ-i ilâhiyye çiçekleri açar, o ağaçtan Esmâ-i ilâhiyye mânâları açar.

Şimdi mevzu ağaçtan bitkiden bahsedildiğinde bitkinin üzerimizdeki tesirâtı şüphesiz bir vaziyette üstümüzde tesiri ne kadar olduğu açıktır. Yani yediğimiz içtiğimiz bildiğimiz şeyler olduğu için ve hayatımızın devamına sebep olan bitkilerdir, diğer yönden yani madenler ve hayvanlardır. İşte bitkilerin hayatımızda bu kadar belirleyici ve biz onlara muhtaç olduğumuz için namazın kıyam bölümü bitkilere aittir.

Kıyam yani ayakta durduğumuz bölümü bitkilere aittir. Yani bitkilerden aldığımız gıdalar ile ayakta durduğumuz için, gerçi diğerlerinden de alıyoruzda onlarında yerleri ayrı. Sonra gelecek ama benzer olması dolayısıyla kıyamda durduğumuz bitkilerde kıyamda durduğu için. Biz kıyamda durduğumuz ayağımız kök gibi yere bastığı zaman, bastığı hâl olarak bitkilerden aldığımız gıdalarla ayakta durmaktayız. Yani hareketlerimizi ondan aldığımız gıdalarla yapmaktayız. İşte ancak borcumuzu bitkilere böyle ödeyebiliyoruz. Yani ibâdet etmemiz şartıyla veya yönüyle bitkilerden aldığımız gıdalardan aldığımız o enerjiyi, o şekilde onlara ödemiş oluyoruz. Eğer ibâdet etmez isek bir ömür boyu onlara borçlu kalıyoruz.

Şimdi namazın üç hâli var. Deniyor ya, namaz borç mudur? Emir midir? Lütuf'mudur, Ata'mıdır, yani Allah'ın lütfumudur? Üçü de doğrudur.

Yapmayanlara göre emir, yani zor gelenlere göre emir. Ha bak bunu kılacaksın kılmazsa bu kadar cehennem karşılığı var diye. Buda bir rahmet için ikaz içindir, yoksa Cenâb-ı Hak niye atsın kulunu cehennemine niye atsın? İşte gözünü korkutarak nasıl ebeveyn çocuklarına haa bak yapma bunu yoksa kulağını çekerim gibi. Niye kulağını çeksin çocuğunun kızının anne baba ama onu gaflete düşmekten, kötü hallere gitmekten korumak için onu öyle söylemekte. İşte Cenâb-ı Hak da rahmetinden bize diyor yoksa zahmetinden değil, bize zahmet vermesinden değil. Cenâb-ı Hak kulunu ateşe atarsa ne yapar ne kazanır? Üzülür, nasıl anne baba oğlunun kızının zorda olduğunu görünce üzülmez mi? Üzülüyor. İşte Cenâb-ı Hak bizden daha merhametli olduğu için kulunu cehenneme atmak istemez ama biz kendimizi atıyoruz.

Hani sormuş Behlül gitmişte ateş almak için cehennemden gelmiş eli boş, almış bir kürek biraz ateş lazım olmuş.

Âbisi halife Hârunu Reşit soruyor: "Ya Behlül nereye gidiyorsun?"

"Abi biraz ateş lazım oldu, cehenneme gidiyorum ateş alacağım" demiş. İyi hadi hayırlısı olsun, demiş. Öğleye doğru geliyor Behlül.

Bir bakıyor Hârunu Reşit kürek boş: "Ne oldu Behlül gitmedin mi, vermediler mi ateş?"

"Abi gittim ama ateş yokmuş orda, diyor. Buraya ateşi herkes kendisi getiriyormuş."

Dediler bana. "Burada ateş yok dediler, herkes ateşini kendi getiriyor." Bu da işin başka tarafı işte. Yaptığımız **"Ameli gâyrı sâlih" olan fiiller Nefsî Emmaremizi arttırdığınıdan, Nefsî Emmaremizde ateş olduğundan ve biz ateşimizi kendimiz üretiyoruz.** Kendi ateşimizin içine biz kendimizi koyuyoruz, emre itaat etmediğimiz, tavsiyelere uymadığımız için.

İşte ayakta durduğumuz sürede okuduğumuz **"elhamdü lillâhi rabbil âlemin."** Biraz evvel pırasa olarak, lahana olarak, pasta olarak, çay olarak, ekmek olarak ne yediysek bakın; **onların kelâma dönüşmesidir.** Bakın insan aşılanmış Allah ağacı bakın, Allah kelâmına döndürüyor. İnsanı döndürüyor o yediği gıdaları, daha evvelce yediğimiz onlar. Neden?

Bize güç veriyor konuşma gücü, okuma gücü, "elhamdülillahi rabbil âlemin" deme gücü onlardan aldığımız gıdayla oluyor. O halde madde diye gördüğümüz o şeyler evvelâ onlar özümseniyor. Özümleniyor içerisinde ama bunu beden yapıyor;

Allah'ın makinası yapıyor ve duygulara dönüşüyor, muhabbete dönüşüyor, sevgiye dönüşüyor daha ilâhi aşka dönüşüyor. Allah aşkına dönüşüyor ve tefekküre dönüşüyor, düşünceye dönüşüyor. Düşünce dediğimiz şey ne müthiş bir şey yani, hadi madde olarak şu şu şu şu var da düşünce ve duygular bakın madde diye birşey değil. Nasıl oluşuyor insanda?

İnsan ne muhteşem üretici bir mekanizma. "Elhamdülillahi rabbil âlemin" dediğimiz zaman daha da incelerek mânaya dönüşerek Rûh olarak, bakın Ruh. **O yediğimiz lahana pırasa Ruh olarak Hakk'ın huzuruna çıkıyor. İşte insan yediği gıdâların miraç kanalı oluyor.** Bir hayvan yese aynı şeyi hayvan fiziken ondan istifade ediyor ama rûhen istifade edemiyor, hayvanda o mekanizma yok. Çünkü onu gönüle dönüştürecek, muhabbete dönüştürecek mekanizma yok. İşte ayakta durduğumuz zaman bitkilerin borcunu ödemiş oluyoruz. Yani bitkilere olan borcumuzu ödemiş oluyoruz, çünkü onlar olmasa bizim hayatımız olmaz. Efendim ben gittim işte bir kilo damates aldım, verdim 2 lira, iki buçuk lira ödedim parasını gülmek lazım. Verdiğimiz paralar meyve sebzenin, maddenin parası değil, malzemenin parası değil, hizmet parası veriyoruz biz sadece onlara. İşte götürüp getirirken

benzin parası, eğer icarla yer tuttuysa kira parası, ilaç parası, amele parası, kazma çapalama parası bunun karşılığını biz veriyoruz meyvenin. Emin olun bir ömür boyu yediğimiz meyvenin bir kuruş parasını vermiş değiliz, karşılığı olarak para vermiş değiliz, versek yetmez ömrümüz yetmez 1 domatesi gerçek mânâda 1 domatesi almak için, bir ömür boyu çalışmamız yetmez. Çünkü o damates bir güneş, bir toprak, su, hava, Ânâsır-ı erbâ dört unsur ve güneş sistemi içinde oluşuyor. Bunun maliyeti nedir? Parayla ölçülemez zaten mümkün değil. İşte onu belirtmek istiyorum Cenâb-ı Hak hîbe olarak bunları bize veriyor, verdiğimiz ücret karşılığı. İşte 1 kilo, 2 kilo elma incir aldık verdiğimiz ücret hizmet parası insanlara giden para, Allaha giden karşılığı değil. İşte bunun tek ödenmesi dua ile yani ibâdet dolayısıyla, yaptığımız dua iledir.

Rükûya vardığımız hayvanlardan yediğimiz gıdaların neticesi aldığımız borcumuzu ödemekteyiz.

Rükû, hayvan duruşudur.

Kıyam, bitki duruşudur.

Secde ise madenlerin duruşudur.

Yere yatık yatay olarak, secde de yaptığımız mâdenlerden aldığımız gıdâların karşılığını ödemiş oluyoruz. Bize bir kalan tahiyyat, tahiyyat oturduğumuz yer **"Ettehiyyâtu lillâhi vessalavâtu vettayyibât."** Zaten orda da: **"ettehiyyâtü" benim oturuşun Allahlık içindir**. Allah içindir diye söylenir, bize bir orası kalıyor.

Diğer mânevî mânâda baktığımızda;

Ayakta durduğumuz mertebeye İbrâhimiyet, Tevhîd-i Ef'al.

Rükû mertebeyi Mûseviyyet, Tevhidi Esmâ.

Secde hiçlik yani Fenâfillah, mertebeyi İseviyyet.

Tahiyyat ise mertebeyi Muhammediyyet.

Şimdi Elif Dal Mim nasıl okunuyor?

Adem diye okunuyor eskimez harflerle, Kur'ân

harflerinde.

“Elif” kıyamda, “dal” rükûda, secdede “Mim.” Bir yuvarlağı var, kuyruğu var aynen yatık mim. Üçü yazıldığı zaman yan yana Adem yapıyor. İşte namaz kılan kimse âmâ olabilir, kulakları duymuyor olabilir, hiçbir besmele dahi bilmiyor olabilir. Eğer bunu yapıyorsa oturduğu yerden, yahut kapalı yerden gözüde yoksa veya gözü var, kulağı yok, idraki yok bu hareketleri yapıyorsa.

Mühür basıyor ki; Ben Ademim, diye bakın. Yani ben Allah'ın kuluyum, hareketleriyle ben Ademim diye ıspatlamış oluyor bak söze lisana bile gerek kalmıyor. Anlaşılıyor mu bakın namaz hakikatinin nerelere uzandığını, ne kadar geniş bir sahası olduğunu açık olarak gözüküyor. Ve oturduğumuz zamanda yazdığımız yazı “Muhammed” ismi oluyor. Oturan kişi diz üstü oturduğunda başı “Mim.” Dikey olarak Mim harfi başı ve boğazı, ayakların şu kısmı oturduğu zaman “Ha” harfini ifâde ediyor, 2 topuğumuzla “Mim” harfini tekrar ifâde ediyor ve kollarımızda “dal” harfinin ifade ediyor. Yanlardan iki taraftanda bakıldığı zaman eşit iki taraftanda Muhammed yazıyor.

Kişi oturduğu zaman ki hâl yazısı, fıtri yazısı, fiziki yazısı Muhammed'i ıspatlıyor ki;

Allah'ın huzurunda en Kemâl'de oturanda Muhammed Aleyhisselamdır!

Bizler de O'nun nurunun, nurundan olduğumuz için. O kemâlat tabi onun mertebesi ayrı ama diğer insanların üstünde bir kemâlat Ümmet-i Muhammed'e bahşedilmiş. Bu şekilde ve tahiyatta oturduğumuz zamanda zaten orada söylemiş oluyor: **“ettehiyâtu lillâhi.”**

Orada Peygamberimiz diyor ki; “Ettehiyyatü” benim oturuşum burda. Mîraç gecesi bu hadîse oldu ya miraç namazında, miraç hakikatinde, “ettehiyyatu” zaten namazda o gece farz oldu ya. Miraç'ta farz oldu bu hakikatler de orda meydana çıktı. “Ettehiyyatü” benim oturuşum “lillâhi” Allah içindir. Burada ehli şeriat bunu başka türlü görür ama

hakikati itibariyle "Allah'lık içindir, benim burda oturmam" diyor. Allah'lık için, Allah için değil. Ama ehli şeriat Allah için yani Allah'ın huzurunda oturdum mânasını ama huzurunda oturdum dendiği zaman ikilik vardır orda. Bak huzur, bir de oturan vardır bak Tevhit yok orada.

Ama **Allah'lık için dendiği zaman Kûl tamamen Fenafillâh'ta olduğundan, dolayısıyla Muhammed ismiyle oturan Hakk'ın tâ kendisidir orada.**

Bu biraz ağır ama olsun herkes kabul edemez bunu. Hakk'ın ta kendisi, çünkü **"ey habibim attığın zaman sen atmadın Allah attı"** diyor açık olarak bakın. İşte ey habibim orda durduğun zaman sen değildin duran Hak'tı orda, sende olan bendim diyor. Ve bu hakikatten sonra ertesi günü dedi Peygamber efendimiz: **"men reani fakat real Hak"** yani **"bana bakan hakkı görür!"** Bu kadar açık daha nasıl söylesin, miraç dönüşü söyledi. <u>Tahiyyattan sonra söyledi</u> bunu işte bakın. Bana bakan hakkı görür!

Şimdi ben sana desem ki: "Tarık sana baktım Hakkı gördüm," ne demek bu?

Tarık: Yalan değil.

Yok yalan değil de, Tarık yok artık ortada. <u>Tarık yok artık ortada.</u> Tamam gene yalan değil aslında kime baksan Hak'tan başka birşey değil, kime bakarsak bakalım tecellisiyse zaten, gayrı yok ki bu âlemde. Biz kendimize vasıf vermişiz, sen sensin, odur, budur diye biz kesret âlemini meydana getirmişiz çokluğu. İşte bütün bu çokluk gibi görünen varlıkta Hakk'ın isimlerinin zuhuru olduğundan ve neticede <u>bütün Esmâ-i i İlâhiyede zât-ı itibarıyla Hakk'ın olduğunda, o halde Hak'tan başka bir şey yok ki zaten Cenâb-ı Hakk bunu açık olarak söylüyor.</u>

"Halakas semavati vel ardı ve mâ beyne hüma bil hakkı." Bak **"bütün bu âlemleri biz Hak olarak halk ettik"** diyor. Şimdi bu **âlemlerin bâtını Hak, zâhiri halk,** ama **halk halkedilme mânâsında.** Yani **Bâtın ismi olan**

Hakk'ın. Sûret ve madde zuhûru ile halk ismiyle görülmesinden başka birşey değil bu âlem ve insanlar. Bilhassa bizler Hakk'ın Zât'ının zuhur mahalleriyiz. Diğer tarafta eşya, şeyiyet, âlem, varlıklar isimlerinin zuhûr mahalleri, insan ise zâtının zuhur mahalli.

Onun için diyor işte: **"Halakal Ademi alâ suretihi"** Allah Ademi kendi sûreti üzere halk etti. Yani **Ulûhiyet sureti üzere halketti ki; Hayat, ilim, irâde, kudret, kelâm, semî, basar.** Allah'ın sıfatları bunlar ama biz kullanıyoruz. İşte insanın üstünlüğü diğer mahlukata karşı bu yöndendir. O zaman işte; **"ben yeryüzünde bir halife halk edeceğim"** dediğinde halifesini halk etti ve bu vasıflarda; **"Allemel ademe esma-e külleha"** Allah Adem'e isimlerin hepsini öğretti. Yani bünyesine koydu, yükledi üstüne.

İbrâhim aleyhisselâma da tamamını giydirdi, içten ve dıştan tahallül etti.

Muhammed a.s. ise Cevâmiül Kelîm olarak bütün bunları faaliyete geçirdi.

Bizde onun ümmeti olduğumuzdan bütün bu vâris, verese bizde mevcut imân edenlerde mevcut, kabul edenlerde.

<u>Evlat babanın sırrıdır dediği gibi, işte insanda Allah'ın sırrı.</u> Sırdan kasıt onda ne varsa. Yani babada ne varsa evlâda intikal etmekte, anne babada ebeveynde ne varsa. Allah'ta ne varsa insana intikal etmekte ama Allah'ta sonsuz ne varsa bizlerde de belirli nisbette olanları vardır. Yani her birerlerimize bölünmüş halde ama bir buğday tanesiyle bin ton buğday tanesi birbirinden ayrı bir şey değildir. Bir buğday da aynı buğday, tonlarca buğdayda aynı buğday, arada çokluk farkı var ama aynı aslı itibariyle buğday hepsi buğdaydır. İşte onun için bir avuç buğdaydan harmanı, bütün tarlayı tefekkür etmek mümkün olmakta netice hepsi toplandığında aynı şey olmaktadır. İşte insanoğlu gerçekten biz insanı mükerrem olarak, kerem sahibi olarak halk ettik,

çok yüce bir varlık olarak halk ettik demekte.

Ve diğer **"innallâhe ehâte bin nâsi"** bak Âyet-i Kerîme o kadar açık ki; "Allah bütün insanları ihâta etmiştir," diyor bak içten ve dıştan sarmıştır. İşte tenzih bu bilgilere yanaşmaz, olamaz hayır böyle bir şey der tenzih. Çünkü Allah ötellerde ulaşılmaz bir varlık, onun için onlara yarım alim derler, yarım bilen derler. Tıfıl işte biraz daha ilerisi, o tıfıl tabi onları küçük görme kötüleme manasında değil hepsi başımızın üstünde yeri var. Kitaplarından da yeri geldiğinde istifade ediyoruz. O mânada değil ama işin hakikatini görmek, oraya nüfus etmek mânasında. Onun için televizyona çıkanları görüyoruz, ne diyorlar işte şeriattan bahsediyor.

Yani ikilikten bahsediyor teklikten bahseden bir kişiye rastlamadık şimdiye kadar, çıkartmazlar ayrı konu ama çıkanların böyle bir sahası olsa açık olarak demesede dokunur oralara. O sahalara girer daha az şekilde, daha mantıklı şekliyle girer, yok ki sermayesi. Yani o pazarda dükkanı yok nerden açsın, ayrı bir konu burası. İşte o gece "Etahiyyatu" benim oturuşum diyor bak burda "lillâhi" Allah içindir. Yani Ulûhiyyet hakikatlerinin ortaya çıkması içindir diyor. **"ves salavatu vettayyibat"** salatü selam yani yapmış olduğum salavatlar ve tayyib işler her türlü güzel işler derken. Orda aslında tayyip veya gayri tayyip yani güzel olan olmayanlar mânâsında. Peygamber efendimiz için böyle bir şey söz konusu olmaz ama şeriat mertebesinde olanlarada hitâbı olsun diye meselenin içersinde tayyip;

Tayyip olmayan diye ayırma yapıyor orda; "Vessalavatu vettayyibât."

Bunun üzerine Cenâb-ı Hak diyor ki: **"Esselâmü aleyke ya eyyühen nebiyyü"** bakın. Ne müthiş bir hadise; "ey Nebiy-i Zîşân Selâm senin üzerine olsun." Ondan sonra Peygamber Efendimiz tekrar konuşmaya başlıyor: **"Esselâmu aleynâ ve ala ibadillâhis sâlihin." "Esselâmu aleynâ"** "bizim üzerimize olsun ve sâlihlerin üzerine olsun rahmetin" diye.

"Es selamu aleyna ve ala ibadillahissalihin." Yani **"selâm bizim üzerimize ve salihlerin üzerine olsun"** diyor. Bu hâli gören, müşahede eden ve tasdik eden Melâike-i Kirâm'ı da: **"Eşhedü enlâ ilâhe illallah ve eşhedü enne muhammeden abduhû ve resulühû"** diye tahiyyatta okuduğumuz bölümleri oluşturuyorlar. İşte bu hâdise ile Peygamberimizin aynı zamanda Âlem-i Melekût'ta, Melaike-i Kiram tarafından şehadeti olduğunu görüyoruz. Melekler tarafından şâhidi olduğunu görüyoruz ve ondan sonra la ilâhe illallah olan **"eşhedü en lâ ilâhe illallah"** diye beşer lisânınada aktarılmış oluyor. Melaike-i Kiram'ın söyledikleri sözler bizede söyletiliyor.

İlk başladığı zaman islâmiyette "eşhedü en lâ" yok. "La ilâhe illallah muhammeden resulullah" ama bu hadiseden sonra insanlarda böyle şehadet şartı ortaya gelmiş oluyor. İşte bu âlemde "lâ ilahe" dendiği zaman biz hayâlimizde bir şehâdet kurguluyoruz. Yani bir Allah var ondan başka ilah yoktur diye ezbere bir kurgu yapıyoruz. Bunun lisanını söylüyoruz, hakikatiyle müşahedesiyle söylemiyoruz. Müşahadesiyle söylememiz için bu âlemde ne varsa ister kabul edelim, ister etmeyelim. İster olumlu, ister olumsuz diye ayıralım. Cehil tarafımızdan ayıralım, aslında ayrılacak hiçbirşey yoktur.

Bütün âlem Hakk'ın zuhûr mahalli olduktan sonra, bunun neyini arayacaksın. Bütün âlemde Hakk'ın zuhûru olduğunu, isimlerinin zuhûru olduğunu müşahedeli olarak gördüğümüz zaman ancak biz; "eşhedü en lâ" yı gerçek mânâda yaşayarak söylemiş oluyoruz. Aksi halde lisânen iman etmiş, lisânen söylemiş oluyoruz. Vicdanen ve hakikaten daha olmamış oluyor ama Cenâb-ı Hak onu da kabul ediyor. Miraçtan sonra "eşhedü en lâ" geliyor. Ondan evvel "la ilâhe illallah" sadece ilk geldiği zamanı öyle bu.

Bir gün Hallac'ı Mansur Bağdat'ta vaaz verirken bir cüşu hurûşa geliyor. Yani bir muhabbete geliyor diyor ki:

Ne olaydı Hazreti Resulullah miraç gecesi "ve alâ

ibâdillahis sâlihin” diyeceği yerde “ve alâ ibâdillahil ecmaîn” deseydi, ne olurdu? Diyor. Yani Allah'ın rahmetini tahsis etmeseydi diyor, ecmaîn deseydi. Yani bütün insanları rahmeti kaplasaydı. Zâten kendisi rahmetellil âlemin değil mi? Öyle deseydi ne olurdu? Diyor oda muhabbetinden.

Tam orada Peygamber efendimiz ruhaniyetiyle beliriyor: Ya Hallaç bilmiyormuydun sen? Ben vahiyle konuşurum, nefsimden konuşmam bilmiyor muydun sen bunu? Diyor. Yani o sözü Peygamberimize devretmiş oluyor. İşte demin de dediğimiz gibi orada konuşan Hakk'ın ta kendisiydi. Mansur bunun farkında değil. Oraya kadar gelmiş bunu farkında değil.

Onun üzerine: "Ya Mansur bunun diyeti ne olacak?” diyor.

"Kellemi verdim efendim” diyor o anda bakın.

İşte Hallacı Mansurun asılmasına kesilmesine sebep bu hâdise oluyor. Ondan sonra “enel Hak” demeye başlıyor. İşte bu hadiseden sonra “enel Hak” demeye başlıyor veya daha evvel de söylüyordu. O zaman demek istiyor ki, Cenâb-ı Hak:

“Madem sen enel Hak diyorsun. Yani ben hakk'ım diyorsun, ben hakk'ım diyen insan bütün âlemi Hak olarak zaten görür. Eğer kendisinde Hakk'ı bulmuşsa kıyâsen bütün âlemde de Hakk'ı bulmuş olur. Hem böyle diyorsun, hemde tahsis ettiğimi söylüyorsun diyor.”

İşte suç burada bakın idrâkten onun suçu, yoksa isyandan değil. Eğer Peygamber Efendimiz şeriat peygamberi olduğundan bakın Şeriat mertebesine, Tarikat mertebesine, Hakîkat mertebesine, Marifet mertebesinin hepsine cevap verecek şekilde konuşması gerekiyor. O makamı itibariyle eğer sadece Hakîkat mertebesinden konuşmuş olsa, Şeriat mertebesine ters düşebilir bazı mevzularda ikilikten tekliğe bakıldığı için. O zaman Peygamberlik sürtüşmeli olur, ihtilaflı olur. Bu nasıl

peygamber bir tarafta böyle diyorda, bir taraftada böyle şekilde diyor, ihtilaflı bir bilgi ortaya çıkar. İşte öyle demesi Şeriat mertebesi itibariyle sâlihlerin üstüne olsun diyor bakın. Şeriat mertebesi itibariyle diyor ama onun içerisinde Hakîkat mertebesi de vardır, Marifet mertebesi de vardır. Yani hepsine cevap veriyor.

İşte **Cevamiu'l Kelim** o; Yani az kelimeyle çok şey anlatmak, çok mertebeleri ifade etmek burada iş anlayanın kabiliyetine düşüyor. İşte Mesnevî'de de öyle bakıyorsun çocuk hikayesi anlatıyor ama bir açtığın zaman çocuk hikayesinin altından neler çıkıyor, Zata merdiven çıkıyor yol çıkıyor işte orada onu öyle bahsetmesi. Şimdi eğer tevhîd ehli olan bir kimse Tevhîd-i Hakîki'yi idrak etmişse bütün âlemde Hakk'ın zuhurunuda şüphesiz olarak kabul etmiş ise. O zaman bütün âlem sâlihtir onun indinde, çünkü her varlık kendi mertebesinde kendi kemâlindedir. Kemal'in de olan da salâhtadır, salihtir bir yanlışlık yoktur.

O halde Peygamber Efendimiz tahsis yapmıyor sâlihler üzerine olsun dediği, bütün âlemi sâlih gördüğünden ecmaîn olmuş oluyor. Yani tahsis yapmamış oluyor orda Efendimiz ama şeriat mertebesindeki anlayış salih gayri salih ile anlaşıldığından, Şeriat mertebesine göre salihlere ibadet edenlere dua ediyor. Ama Hakikat mertebesine göre bütün varlıkta zuhurda olan Esma-i İlâhiye olduğundan. Esmâ-i İlâhiyede zaten kendi salâhiyeti, sâlihli olduğundan herhangi bir yanlışlık kıyaslamaya göre olduğundan ama **zâtına göre hakikatine göre herhangi bir yanlışlık olmadığından, Esmâ-i İlâhiyenin zuhûrları olduğundan o zaman her varlık kendi salihliği üzere mevcuttur.** Birbirlerine ters düşebilirler sûrette ama her varlık kendi sıhhati kendi sâlihliği üzere zuhurdadır. **O halde salihin dediği şey aynı zaman da ecmaîn mânâsında da olmaktadır.**

İşte Hallacı Mansur'un ceza yemesinin sebebi hem Allah birdir, hem enel Hak diyorsun, hem de bu hakikati anlayamamışın onun cezası gelmiş oluyor. Allahu âlem tabi bizim onları suçlu bulacak herhangi bir şey yapacak halimiz

yoktur. Bu hadise olmuş bitmiş zaten, bir de şu not var kitaplar yazarlar ki, o hadiseden 350 sene sonra Hallac'ı Mansur Pirlerin ricâsı ile efendimizin huzurunda, Âlem-i Misâl'de affedildi derler. 350 sene sonra ve de tabi fizik olarak yaşadığı zaman kellede gitti. O zaman ve orada kendisine eziyet edenleri, yani o şekilde kesip biçenleri bileklerinden kesmişler. Durun demiş, bana biraz müsade edin, 2 rekat namaz kılayım.

O derler biraz tabi duygusal olarak abartıları vardır bileklerinden sıçrayan kanları Allah yazdığınıda söylerler, biraz abartılıdır belki doğrudur bilmiyorum ama olabilir. Başlamış onunlan kanlarıyla abdest almaya aşkın bir şartı vardır, aşk namazının abdesti kanıyla alınmaktır der, su yerine kanıyla abdest almaktır der, neyse işte o da şehit edilmiş oluyor.

Böylece ve arkadan gelenlere de şeriat mertebesinden bir başka anlaşılan hikayedir, tarikat mertebesinden duygusal olarak anlaşılan bir başka tarzdır aynı hikâye, Hakîkat mertebesinden gerçekleriyle, Marifet mertebesindende ilâhi yönüyle her mertebede olana bir başka mesaj veriyor, kıyaslama yaptırılır. Allah hepsinden razı olsun onlar o zaman onları yaşamışlar bizde işte arkadan böyle konuşmalarını dedikodularını yapıyoruz Cenâb-ı Hak hepsinin hallerinden faydalandırsın inşallah.

17. Tarık-bey de devam.

Bismillahirrahmanirrahim

Yine bu akşam 15.01.2012 Pazar akşamı Tarık kardeşlerdeyiz. Muhtelif Sohbetler dizisi içerisinde, karışık sohbet yapıyoruz. Bu bölüm Mesnevi-i Şerif, 6'cı cilt, 54 Sayfa, 2568 Beyt'ten başlıyoruz. Bu beytin daha evvelki yerleri; İsa Aleyhisselamın koşarak bir dağa doğru kaçması. Bir dağa doğru koşarak kaçması. Mevzunun başladığı yerin biraz ilerisinde kalmıştık, oradan devam edelim.

İsa (a.s.) ın ahmaklardan dağ tepesine kaçması.

Yani kaçıyor ama neden kaçtığını hikaye bize bildiriyor; Ahmaklardan yani hâm olan kimselerden kaçtığını belirtiyor.

Şimdi 2568'inci beytte diyor ki;

Birisi ona soruyor niye sen kaçıyorsun, kimden kaçıyorsun, neden korkuyorsun. Ruhul Kudüs olduğun halde. Ruh gücü sende olduğun halde kimden korkup kaçıyorsun, diyor.

Onun izahları var. Tabi bunu **Mevlâna hazretleri kendi varlığında İseviyyet hakikatlerini kendi konuşturuyor.** Yani İsa aleyhisselâmın lisanından kendi idrâkiyle konuşturuyor ve anlaşılıyor ki; İsa aleyhisselâmın o günkü hâleti rûhiyesine bakın dikkat edin. Bürünmüş olarak bunları söylüyor. **İsa aleyhisselamın hayatının hakikatine bürünmüş olarak bunları söylüyor.** Eğer onun hakikatini idrâk etmemiş olsa, bürünmemiş olsa bu hakikatleri söyleyemez. Bu kadar ince, bu kadar hassas konulara temas edemez.

2568. "Evet" buyurdu. Dedi: **"Sen o şâh değilmisin ki gayb füsûnuna me'vâsın?"**

Yani o kişi soruyor: Niye kaçıyorsun? Sen o yüce şâh değil misin, gaybın efsûnuna sahipsin, onun zuhûr yerisin. Yani Rûh-ul Kudüs'sun, kimden korkup kaçıyorsun? Diyor.

İsa aleyhisselâm o kimseye cevaben: "Evet" buyurdu.

O kimse dahi tekrar dediki: "Sen o Şâh-ı Nübüvvet değilmisin ki? Şâh-ı Nübüvvet, yani o günki mertebesi itibariyle Peygamberliğin şâhı değilmisin?"

O güne kadar gelen en üst makâmdaki Peygamber İsa aleyhisselâm. Yani bir gelen Peygamber bir evvelki Peygamberden bir üstün olarak gelmekte. Üstünden kasıt mertebe olarak yukarıya doğru. İnsanlık âlemini yukarıya doğru çıkarttıkları için birbirinden üstün. Son mertebeyi yani Allah'a ulaştırmayı Peygamber Efendimiz getirdiği için ve onda da bittiği için Allah'a ulaşma yolu. Sıratullah yolu.

Ondan sonra Peygamber gelmeyecek. Yani Kuran-ı Kerimde son Peygamber ve Nebi olduğu belirtilmekte ve bugüne kadar da görüldüğü gibi yeni bir Peygamber ve Kitap gelmiş değil. Bu kadar uzun süre yeryüzü peygambersiz kalmış değil. En uzun sürelerden bir tanesi 632 sene. Yani İsa aleyhisselamla, Peygamberimize peygamberlik geldi süre. Bak fıtrat devri deniyor buna ama bugün aradan ne kadar zaman, 1400 sene kadar bir zaman geçtiği halde yeni bir Peygamber, yeni bir Kitap yok. Çünkü Cenâb-ı Hak onu öyle belirtti ve gereği yok artık başka bir peygamber ve kitaba. Gerçi zahirde iddacılar var bir sürü bölükler var, cemaatler var. İşte bizim efendiye gelen ilhamlar haşa Kuran'ın üstünde. Yeni bir zamanın peygamberi, zamanın ihtiyaçlarına göre. İşte megadan aldı, nevadan aldı. Bilmem şu galaxiden aldı falan diye bir sürü tantanalar var. Bunların hepsi hayâli şeyler.

Peygamber Efendimizden başka gelecek kimse yok. Çünkü gaye hasıl oldu. Yani **Cenâb-ı Hakk'ın Zât'ından yola çıkmış olan tecelliyi ilahi Adem aleyhisselâm ile son buldu, kemâle erdi. Adem aleyhisselâmdan sonra dönüş başladı, tekrar Hakk'a doğru Miraç başladı.** Peygamber Efendimizde de bu Mirac-ı Şerif, daha evvelki işte mevzûda olduğu gibi, bilhassa Miraç gecesinde olan o Namaz hadisesindede, bütün o husûslarda da ortaya çıktı. Yani gizli bir şey kalmadı.

Nasıl diyordu Süleyman Çelebi, Mevlidi Şerif'de;

Her ne vâki oldu ise, ser teser. Cümlesin ashabına, verdi haber.

Diyor bak, yani o gece ne vâki oldu ise Hakk'ın huzurunda giderken, gerek gelirken bunların hepsini ümmetine haber verdi. Yani insanlığa bunların hepsi bildirildi, başka da yapacak birşey yoktu zaten bizim sistemimiz içerisinde. Ama Cenâb-ı Hakk'ın o kadar çok âlemleri ve değişik iklimleri var ki, onları biz bilmediğimiz için bizlere gerekmiyor onların bilgisi henüz. Şöyle diyelim; Bizden evvel bu dünya üzerinden bizim gibi Adem'li ve

Muhammed'li nice nesiller geçti. Bizden sonra da daha bu dünyanın üstünde bizim benzerimi seyirler geçecek. Çünkü sadece bizim içinde bulunduğumuz nesle göre bu âlemler halk edilmedi. Biz o nesillerden bir nesiliz. Şu anda geçmiş nesillerden Adem ve Muhammed arası başka nesillerden Cennet'te de insanlar var, Cehennem'de de insanlar var. Şu anda Cennet'te Cehennem'de dolu, boş değil. Hesap Mizan var ama o bizim neslimizin hesâbı, mizânı ölçüleri, bize ait cennetler ve cehennemler şu anda boş. İnsanların hesabını Mahkemeyi Kübrâ'dan sonra hesapları kitapları yapılınca oralarıda meskün hale gelecek ama hazır şimdiden.

"Evet!" Sen o Şâh-ı Nübüvvet değilmisin ki; Âlem-i Gayb'a mahsûs olan efsûnun mahallisin?

"Efsun" dan murad, **Esmâ-i İlâhiyedir.** Yani bütün Esmâ-i İlahi'nin zuhuru sende vardır.

2569. "Sen efsunu bir ölü üzerine okuduğun vakit o, bir av getirmiş arslan gibi sıçrar."

Yani canlanır. Av gördüğü zaman Arslan nasıl onun üstüne sıçrar, bütün gücüyle süratiyle birlikte. İşte ölü bir insan üzerine. Yani sakin bir insanın üzerine bu efsûnu okuduğun zaman. Yani o Esma'nın Hakikatini oraya nefh ettiğin zaman o hemen canlanır ve yerinden fırlar, yani hareket sahibi olur demek istiyor.

Bunun üzerine: "Evet ben oyum!" diye buyurdu. Dedi: "Ey güzel yüzlü, çamurdan kuşlar yapan sen değilmisin?"

Niye korkup birinden kaçıyorsun? İsa aleyhisselâm cevâben: "Evet o benim!" buyurdu. O kimse tekrar sordu ki; "Ey güzel yüzlü olan nebiy-i muhterem." Yani İsa aleyhisselama hitaben: "Çamurdan kuşları yapan sen değil misin?" Nitekim (Âli İmrân 3/49) yani **"innî ehluku lekum minet tînike hey'etit tayr."** Yani **"Ben sizin için kuş hey'eti gibi yaparım, Allah Teâlâ'nın izni ile bu kuş olur"** dedin.

Şimdi burada çok mühim meseleler var. Kurân-ı Kerimde

İsa aleyhisselam hakkında bu mücizatı beyanında **“biizni”** diye ifade edilmekte. Yani kuşları uçurması, ölüleri diriltmesi, kör olanların gözünü açması, abraşları meshederek deri hastalıklarını düzeltmesi. Bunlar iki türlü ifade edilmektedir; Biri **“biizni” “benim iznimle”** diye Cenâb-ı Hakk zaten “Ben” konuşmaktan <u>bunları benim iznim ile yaptı, yapıyor yahut.</u> Bir başka anlatış ile “biiznillah” yani bir <u>başkası anlatıyor</u> bakın Âyet-i Kerimeler ne kadar farklı. **“Biizni” dediği zaman; vasıtasız** Âyet-i Kerimeyi Cenâb-ı Hak kendisi ifade de etmiş oluyor. Benim iznimle dediği zaman bakın arada kimse yok. Ama bir şeyi tarif babında “bu” onu **“biiznillah” Allah'ın izniyle yapıyordu. Başkası naklediyor.** Bak Âyet-i Kerimede bu ifade var. Kim naklediyor o zaman? Allah demiyor ki, yani benim iznimle.

Birincisinde söylüyor **“biizni” yani benim iznimle ama diğerinde; Allahın izniyle yapıyordu bu işleri.** Yani her iki halde de Allah'a bağlanıyor bu iş. İşte Allah'a bağlanması o anda, yani bu mucizevi hadisenin olduğu anda sûreti idi sade faaliyette olan Hakk'ın kudret eli olmakta, Tahiyyat'ta olduğu gibi “lillahi Allah için”. <u>Ordada İseviyet mertebesi itibariyle kudret sıfatı ile Cenâb-ı Hak, İsa ismiyle o kuşları diriltiyor. Çünkü öldürmek ve diriltmek sadece Hakk'a mahsûs olan birşey. İsa kendi varlığıyla bir şey yapacak hali yok ama İsa'dan zuhûrda olan Hak o kuşu diriltiyor idi. Kuşun sûretini İsa yapıyor çamurdan.</u>

Alıyor çamuru suyla toprağı karıştırıp, çamur halinde bir kaba heykel gibi, yani kuş sureti gibi **“minet tîyni ke heyetit tayr”** diyor bakın. “minet tîyni” yani topraktan kuş suretinde bir çamurdan suret yapıyor ve **“tenfe hû”** ona nehyetiyor. **“Huuu”** diye **Nefes-i Rahmânî ile ona Ruhul Kudüs, yani kutsi ruhu üflüyor.** Ama bu Rûh hakka ait olduğundan, her ne kadar İsa'nın fiili gibi gözüküyor isede. Hani Peygamber efendimize belirtildiği gibi **“ve ma rameyte iz rameyte velakinnallahe rama”** ey habibim attığın zaman sen atmadın ancak Allah attı. Yani görünen Sûreti Muhammedi ama faaliyette olan Hakikat-i İâhiye. Yani Hakk'ın kudret eli onu atmakta. İşte İsa aleyhisselamdan da

böyle gözükmekte. Yani onu da olağanüstü hadiseler "biiznihi biiznillah" ifadeleriyle, Hakk'ın ondaki faaliyeti olmakta istiyor ki; Sende böyle bir güçler olduğu halde kimden kaçıyorsun böyle dağa doğru, diye onun izahını geliştiriyor.

Yani "Ben sizin için kuş hey'eti gibi yaparım, Allah teâlânın izni ile bir kuş olur" dedin.

Dedi: "Evet", Dedi: "Böyle olunca ey pâk olan rûh her ne istersen yapıyorsun, korku kimindir?" Yani madem bu kadar güçlü şeyler yapıyorsun, bu korku nedir yani senin için? Yani sana yakışırmı bu korku, ayrıca altında gizli unun o soru.

İsa aleyhisselâm yine "Evet!" buyurdu. Yani dediğin öyledir. O kimse yine cevaben tekrar dedi ki: "Mademki senin bu kadar mu'cizâtın var." Ey rûh-u celîli pâk olan nebiyy-i zîşân. Yani ruh-u pak ve celâl cemil olan ruh-u zîşân. Yani şan sahibi olan peygamber. "Böyle her istediğini yaptığın halde, artık kimden korkup kaçıyorsun?"

2572. "Böyle burhân ile cihanda kim olur ki, senin bendelerinden olmasın!"

2573. İsâ buyurdu: "Hakk'ın zât-ı pâkine yemîn ederim ki, tenin mübdi'i ezelde cânın hâlikıdır." Tenin mübdi'i ezelde cânın halikıdır. Yani teni meydana getiren ezelde cân olan, cânıda halkedendir. Yani teni bedeni halkeden, ezelde cânı da halkedendir.

2574. "Onun zât ve sıfâtının hürmeti hakkı ki, felek onun yaka parçalayıcısıdır."

Bu iki beyit-i şerîfte İsâ aleyhisselâm tarafından vâki olan yemîndir. "Girîbân-ı çâk-ı o" feleğin ifrât üzere âşık-ı Hak olduğu ma'nâsından kinâyedir. Diye farisi linsanından burda bir açıklama yapmış.

2575. "Ki, o füsûn ve ism-i a'zamı ki, ben sağır ve kör üzerine okudum iyi oldu." Yani Allah'ın büyük ismini sağırın ve körün üzerine okudum iyi oldu.

“Hakk'ın Zât-ı pâkine ve esmâ ve sıfât-ı celîsine yemîn ederim ki, o füsûn-ı gaybı, yani gaybi tesir ve ismi a'zamı sağır ve kör üzerine okudum, sıhhat buldular.”

2576. “Ağır dağ üzerine okudum yarıldı, hırkayı kendi üzerinde göbeğine kadar yırttı.”

Bunlar hassas konularda. Yani izah gerektiren konular. Şimdi veriyor;

“O ism-i a'zamı cismi sakîl olan dağ üzerine okudum, cisminin hırkasını göbeğe kadar yırttı ve parçaladı.” Yani sıfâtı nefsaniye ağırlıklarını hâmil olan diri bir cism-i kesîf üzerine okudum, ahkâm-ı cismâniyye hırkasını yırttı, bâtınında olan ahkâm-ı rûhiyye sâdır oldu. Yani ruh ahkâmını, hükümlerini ortaya çıkardı. Dağdan kasıt aslında insanın kendi dağ bedeni, nefsî bedeni, nefis dağı.

2577. “Ölmüş ten üzerine okudum diri oldu.” Şimdi İsa aleyhisselâm yaptığı işleri evvela söylüyor sonra neden kaçtığını. Yani bu kadar iş yapıyorda niye kaçtığını söyliyecek.

“Lâ-şey başı üzerine okudum, şey oldu.” Yani herhangi birşey olmayana okudum, o bir şey oldu. Yani varlık yok iken okudum varlık oldu. Yukarıdaki beyt-i şerîf diri cisim hakkında idi bu beyt-i şerîf dahi ölmüş cisim hakkındadır. “Mevt-i tabîi ile ölmüş bir cisim üzerine o ism-i a'zamı okudum, diri oldu. Ma'rifet-i Hak'tan bî-behre ve lâ-şey bir baş üzerine okudum, ârif-i Hak ve bir şey oldu.” Yani Hakk'ın marifetinden uzak olan ve hiçbir şey olmadan bir baş üzerine okudu.

Yani varlığı var, hayatı var ama bu hayat gaflet içerisinde olduğu için yok hükmünde. Kendini tanımıyor, kendinden haberi yok o zaman marifeti haktan bi behre. Yani Hakk'ın marifetinden, kendi hakikatinden haberi olmayan o lâ-şey hükmündedir. Yani hiçbir şeyi olmayan bir baş üzerine okudum. Arifi hak ve bir şey oldum. Yani eğitildikten sonra hakkın arifi ve belirli bir varlık, bir değer hükmüne geçti.

2578. “Onu ahmağın kalbi üzerine muhabbetle yüz binlerce kerre okudum, bir derman olmadı.” Yani ahmaktan kaçıyor, korkudan herhangi bir şeyden değil ahmaktan kaçıyor.

“Vüdd”, “muhabbet” ma'nasınadır, yani orjinal beytteki vüdd, Vedud. Cenâb-ı Hakk'ın isimlerinden biride Vedûd ismidir. Muhabbet manasna sevgi, muhabbet, hûb manasındadır.

“Vüdd”, “muhabbet” ma'nâsınadır. Bu kelime her ne kadar dâl'in teşdidiyIe, yani vüdd dendiği zaman dâl'ın şeddesi ile, iki defa okunmasıyla ise de kafiyeden dolayı tahfif ile irad olunmuştur.

Yani konuşulmakta vüdd iki defa olmasın diye vüd diye hafifleştirilmiştir, de harfinin bir tanesi kaldırılmıştır diye farisi lisanına göre bir izah veriyor. Tahfif ile irad buyurulmuştur, yani hafifletilerek söylenmiştir.

Ya'ni “0 efsûn-i gay-bîyî ve ism-i a'zami, ahmağın kalbine, sâika-i muhabbet ve şefkat ile birçok defalar okudum.”

Sâika yıldırım şimşek, yani şiddetle birşeyi açıklayarak karşı tarafa nakletmek. Yani bu şekilde muhabbet ve şefkatle birçok defalar okudum.

“Hamâkat-i asliyyesi. Yani aslındaki hamlık gidip yerine zekavet ve temyiz-i sahih gelmedi." Yani hamlığı gidip yerine anlayış, idrak, temizlik gelmedi diyor.

2579. “Mermer taşı oldu ve o huydan dönmedi. Kum oldu ki, ondan hiç ekin bitmez.”

“Mermer taşı gibi kaskati olup îmânı kabul etmedi ve inâd huyundan dönmedi; veyâhut. Yani diğer bir anlatışla sûret-i zâhirede imânı kabul edip yumuşaklık eseri gösterdi ise de, kendisinden aslâ ekin bitmeyen kum gibi oldu ve aslâ irfâna kâbiliyet göstermedi.” Yani zahirde ne kadar da ibadet ehli gibi görünsede ama hakikatinde uymadı. Nitekim hadîs-i

Şerifte ya'ni **"Ahmağın ıslâhından âciz olduğum gibi ihyâ-i mevtâdan aciz olmadım".**

Peygamber efendimiz diyor ki: **"Ahmağın ıslahından âciz olduğum gibi ihya-i mevtâdan. Yani ölümden, ölmüş olan diriltmekten âciz olmadım."** Yani mevtâyı diriltmek, ahmağı ıslah etmekten daha kolay geldi diyor. Ölüyü diriltmek ahmağı diriltmekten daha kolay geldi buyurulur.

"Ma'lûm olsun ki, Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabî hazretlerinin Fusûsu'l-Hikem'de Fass-ı Ya'kubî'de beyân buyurdukları vech ile, **enbiyâ (aleyhimü's-selam) "emr-i teklîfi" ye hâdimdirler, "emr-i irâdi" ye hâdim değildirler.** Binâenaleyh **ezelde hamâkati sabit olan kimseleri akla da'vet ettikçe hamâkatleri teşeddüd eder. Yani şiddetlenir.** Onlar tabîb gibidirler, helâke meyl-i kat'îsi olan bir hastayı tabîb tedâvî ettikçe helâkine hâdim olmuş olur."

Bir kişi: Bu doktorla ilgili doğru mu bu cümle? Enteresan, tedavi ettikçe daha çok ölüme götürüyorsun.

Terzi Baba: Daha çok ölüme götürüyor diyor. Bunlar böyle diyor. Onlarda bu öyle değildir ama gerçekten nerelere nüfus edilmiş. Çok enterasan şimdi geriye çıkıp burasını tekrar edeceğiz çünkü sorulan soruyla, kaderle ilgili burası. tekrar başa gelelim paragrafın.

"Mermer taşı gibi kaskati olup îmânı kabûl etmedi ve inâd huyundan dönmedi; veyâhut sûret-i zâhirede. Yani zâhir âlemde, zâhir görüntüde imânı kabul edip yumuşaklık eseri gösterdi ise de. Yani zâhiren imân etmiş gibi göründü ise de kendisinden aslâ ekin bitmeyen kum gibi oldu. Yani kıraç taşlı bir yer gibi oldu. Ekildi ama ekin bitmedi ve asla irfâna kabiliyet göstermedi." Yani Hakikat-i İlahiye'yi idrak edecek bir kabiliyet göstermedi. Nitekim hadîs-i Şerifte "Ahmağın ıslâhından âciz olduğum gibi ihyâ-i mevtâdan âciz olmadım" buyurulur. Şimdi esas mesele burdan sonra geliyor.

“Ma'lûm olsun ki, yani şöyle ce bilinsin ki. Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabî hazretleri Fusûsu'l-Hikem'de Fass-i Ya'kubî'de. Yani Yakub Fassında beyan buyurdukları yön ile, vecih ile. Yani beyân buyurdukları şekilde enbiyâ (aleyhimü's-selâm).”

Bakın Fass-ı Ya'kubî'yi okuyan bu mevzu hakkında biraz daha geniş bilgi alabiliyor. Varsa Füsûsu'l-Hikem Ahmet Avni Konuk şerhi. Sıraylan bakıldığı zaman hangi ciltte, Yakup ikinci ciltte zannediyorum.

“Beyan buyurdukları vech ile enbiyâ (a.s.). “emr-i teklîfi” ye hâdimdirler.”

Şimdi Cenâb-ı Hakk'ın insanlar üzerinde 2 programı vardır. Yani bunun birine **“emr-i irâdi”**, birine **“emr-i teklîfi”** deniliyor ve bizim Ayân-ı Sabitelerimiz. Yani bizim Hakikat'teki, ezeldeki benlik, varlık programımızın ismine Ayân-ı Sabite deniyor. Bu ilmi İlâhide, ilmi ezelide Allah'ın ilminde tespit edilmiş bir hadise olmakta veya bir husus olmakta. Yani bizlerin varlıkları fiziken her ne kadar sonradan gelmiş ise de. Yani vücut Arz'ımız, vücut sahamız dünyaya sonradan gelmiş ise de. Ama hakikatimiz itibariyle Allahın ilmi ezelinde herbirerlerimiz mevcut idik ve bir program üzere mevcut idik, rastgele serpiştirilmiş şeyler değil idik. Eğer öyle şeyler olsaydı burdaki bu düzen zaten olmazdı. Kişinin kendi istikrarı, düzeni olmazdı.

Bunlardan birisi “emr-i iradi”, birisi “emr-i teklifi”. İşte Enbiya rahimullah ve evliyâullah. Yani nebiler ve veliler “emri teklifi” üzerinde tesirli olabiliyorlar. Emri teklifiye hadim, yani emri teklifiyi yüklenmişler. Yani o sahâda duaları ile telkinleri ile tesîr sahâları oraya ulaşıyor ama “emri iradi” olan sahaya hiçbir varlık tesir edemiyor, ister peygamber ister veli ister deli, kim olursa olsun.

Peki “emri teklîfi” ile “emri irâdi” arasında ne fark var? Ayân-ı Sâbitemiz iki sütun halinde. Bu Ayân-ı Sâbitemizin tamamının ismi **Kazâ.**

Kazâ'da hüküm demek, program demek. Hani eskiden kadılar vardı ya kadı, kâzi de deniyor onlara, hüküm veren manasına Kadı'lar, Kâzi. Bu suretteki çarpışma araba kazası değil. O bu kazanın kader'den sonra meydana gelen kazâsı, vuku bulmuş hali, daha sonraki hali. Yani ikinci kaza. Onun için Peygamber efendimiz: **"Kazâ, kazâ ile reddolunur."** Diye bu emr-i teklîfi sahasında olan hadiseyi söylüyor. Yani bir kanun bir başka kanunla ortadan kaldırılır. Kendi kendine hiçbir şey, yenisi yazılmadıkça ortadan kaldırılamaz, âmir olan hüküm geçerlidir.

İşte buradan İblis'in Adem aleyhisselâma secde etmemesi hususuna geçelim. Oda çarşamba sohbetinde geçmişti çok muhteşem, imkân olursa dinleyin çarşamba sohbetlerini. İnternetten yayın var, faydalı oluyor.

Orda deniyor ki, dördüncü cildin ortalarında iblisiyetin hakikatlerinden bahsediyor. İblis nedir kimdir? Suçluyoruz, suçluyoruz hep diyoruzda, hakikati itibariyle nedir?

Şimdi Cenâb-ı Hak iblise soruyor diyor ki: "Niye Adem'e secde etmedin? Ben sana secde et dedim, meleklerle birlikte?"

"Ve eba vestekbera" Yani o imtina etti kibirlendi gururlandı ve secde etmedi.

"Niye etmedin?"

O zaman diyor ki İblis: "Yarabbi sen bana demedin mi. Adem aleyhisselamın hilkatinden daha evvel, ezelde."

Çünkü onun önceliği Adem aleyhisselâmdan önce, onun halk edilişi çok önce. O zamanlar ismi Azâzil ve meleklerinde öğretmeni, hocası. İlim adamı yani kendisi. Ancak Adem'deki cem'iyet onda olmadığı için. Ne cem'iyeti?

Esmâ-i ilahiye cem'iyeti onda yoktur. Yani insanlarda olan Esmâ-i İlahiye zenginliği, yani çokluğu onda yoktur. Belirli bir esmâdan meydana geliyor. Onun için değerlendirmesi kendi isimleri kadarı ile oluyor, çerçevesinde oluyor. **Azîz, Cebbâr, Mütekebbir** gibi, işte onun biraz daha başka

çevreleri, ona benzer esmâlarla birlikte. Daha ziyade celâli isimlerden. Melekler cemâli, onlar celâli isimlerden ama insan hem celâli hem cemâli isimlerden meydana gelmiş vaziyette. Onun için Adem'e isimleri öğrettik bakın. İblise isimleri öğrettik diye bir kayıt yok. Ona ne verildiyse fıtratı itibariyle onu kullanmakta.

Orada diyor ki: "Yarabbi ezelde sen bana demedin mi? Beni halk ettikten sonra. benden başka kimseye ibadet etmiyesin diye bana tembih etmedim mi?" diyor.

Evet etti. "İşte ben onun için Adem'e secde etmedim."

Yok şimdi iblisin kendini savunması o. Aslında yanlış bir savunma yapıyor. Çünkü ikinci bir emir geliyor kendisine; **"Adem'e secde et!" Emri geliyor.**

Ötekini geçersiz kılmış oluyor. Yeni bir hüküm geliyor. İşte İblis kendine göre olan yorumu yaptığından, kendine uygunu seçtiğinden: Ezelde sen bana demiştin. Yani eskiden benim fikrim budur, benim savunmam budur, mesnedim budur, dayandığım budur; "Benden başkasına ibadet etmiyecen!" ama **Cenâb-ı Hak âmir olarak ikinci bir emri verdiğinde, birinci emir hükümsüz kalıyor.** Yani **kazâ, kazâyla reddedilmiş.** Yani birinci hüküm kaldırılmış oluyor. Sonra Cenâb-ı Hak eğer bir emir veriyorsa; Taşa da secde et! dediyse, taşa etmesi lazım. Dik tepe dur! dediyse, durması lazım. İkinci emre uymadığı için asî olmuş oluyor bakın. Hakk'a isyan etmiş oluyor, güya kendisi ben doğruyu yaptım olarak ifade etse de.

İşte kıyas yapıyor. Neden? Kendi ağırlıklı isimlerinin kıyasını yapıyor. Yani bütün Esmâ-i İlahiye olmadığı için. O sahadan da haberi olmadığı için o daha geniş mânada bir fikir yürütemiyor. İşte İblise de yapılan bu "emri teklifi".

Teklif edilen emir: Secde et! dedi ama etmedi. Oda yani bu mevzunun içinde.

"Emr-i teklifiye hadimdirler ve "emri irâdiye" hâdim

değildirler.” Yani onun üzerinde herhangi bir tasarrufları yoktur, ne peygamberlerin ne evliyaullahın.

Şimdi **Emr-i irâdi** bizim üzerimizde olan; **Hakk'ın mutlak değişmez programı.** Ancak emr-i iradi üzere olduğundan biz bu bölümden, bu fasıldan sorumlu değiliz. Mesela nerde dünyaya geleceğiz? Hangi anadan babadan olacağız? Yaşımız ne olacak? İlmimiz ne olacak? Yani genel hatlarımızı ilgilendiren konular emr-i irâdi. Yani Allah'ın mutlak emri, kazâsı, hükmü ve buradan sorumlu değiliz.

Emr-i teklifi ise; peygamberler tarafından bize bildirilen. Yine Hak'tan gelen. Kitab-ı Mukaddes, semâvi kitaplardan ve Peygamberlerden bize bildirilenler verilen ahkâm, hükümler. Yani şöyle yapın, böyle yapmayın diye bildirilen hükümler. İşte biz bu peygamberlerin ve kitaplarda yazılanların hükümlerine ki o da Allah'tan gelmekte ama teklif olarak gelmekte yaparsın veya yapmasın kulum sana bağlı diyor. Bak **“la ikrahe fiddiyni”** dinde zorlama yoktur bakın. Cenâb-ı Hak bile mutlak bunu yap demiyor. Bunu yaparsan cehennem olur, bunu yaparsan cennet olur. Seçme hakkını bize bırakıyor.

Eğer işte bizim Ayân-ı Sabite'miz kaza programımızda emr-i teklifi bölümü olmamış olsa, bizlerde âlemde ki diğer varlıklar gibi robot oluruz. Neden? seçme hakkımız olmadığı için, seçilme hakkımız da olmaz ve seçme hakkımız olmadığı için irademiz de yok hükmünde olur. İrâdesi olmayanın mükellefliğide olmaz, o zaman mükellef olmayız, yani Melâike-i Kiram gibi oluruz.

Fiziken benzediğimiz Hayvan-ı Natık bizim fizik olarak ilk ismimiz. Hayvan-ı Natık’tır, yani konuşan hayvandır bizim ismimiz. Ya o cinsten oluruz, ne Meleklerin, ne hayvanların ne cennetleri vardır, ne cehennemleri vardır. Neden? Çünkü mükellef değillerdir, hayatlarını sürdürürler. İnsanlara faydalı olmak için, kendi hayatlarını sürdürmek için koparırlar asarlar, keserler, yırtarlar, öldürürler. Onlar kendi aleminin şartlarıdır. Onların öldürmesiyle cenneti cehennemi olmaz.

Yani büyük balık küçük balığı yer. Zaten bu âlemin sistemidir. Neden? Çünkü gelişim halinde olduğu için. Her varlık gelişimini sürdürmek hayatımı sürdürmek için yemek zorundadır. Niye öldürdün diye bir Aslana işte ceza kesilmez ama insan mükellef olduğundan birisini öldürdüğü zaman cezası yerine getirilir. İşte emri irâdi Hakk'ın hükmü altında olduğundan o sahada ne bir peygamber, ne bir veli tesir gösteremez.

Soru: O zaman Terzibaba şeytan iblis orda emr-i irâdi ile emr-i teklifi reddetmiş olmuyor mu? O'nun emr-i iradisi, İtaat etme! veya o secdeyi etmeme olduğu için, emr-i teklife karşı gelmiş olmuyor mu?

Terzi Baba: Şimdi orası ayrı bir konu. O çok geniş bir konu, şimdi oralara girersek eğer devam ederseniz, dinleme imkanı olursa oralardayız şimdi. Dördüncü cildin orta yerlerinde. İblisin bu geçişleri hakkında mevzular geliyor, çok da mühim hatta geçen hafta ki konuşmadan birçok telefon geldi; Çok güzel oldu, çok güzel, merak ettiğimiz konularda açılımları oldu diye de cevaplar geldi. Şimdi anlaşılıyor mu?

Bizim Ayan-ı Sabite diye bir programımız var. Bu program biraz daha genişletirsek vaktimiz kalmıyor. Bu programlara **"Ayan-ı Sabite mec'ul değildir"** deniyor. Yani Ayan-ı Sabite ceâl edilmemiştir. "Ceal" demek sonradan kurgulanan, programı yapılan bir şey ama Ayan-ı Sabite ceâl edilmemiştir.

"Ayan-ı Sabite mahlûk değildir" diyor. **"Ayan-ı Sabite kevn kokusu, varlık kokusu almamıştır"** diyor. Ne müthiş bir tabir. Yani aslımızın. insan denen şu varlık ve içinde şeref duyduğumuz. **Cenâb-ı Hakk'ın lütfettiği ve halife olarak halk ettiği bizlerin aslı; İlm-i İlahiye ye, yani program Allah'ın zâtına dayanmaktadır.** Allah'ın zâtındaki programdır.

Zât-ı Mutlak'ta ki, zât-ı Mukayyet'teki değil. Bedenlerimiz Zât-ı Mukayyet tarafında ama

hakikatlerimiz programımız Zât-ı Mutlak tarafında ve mutlak olarak varız. Anlamak biraz zor ama, zor da değil aslında ama müthiş bir hadise. Yani insanın üstünlüğü ve yüceliği ve Hakk'ın indindeki değeri bakımından çok mühim ifadeler. Ayan-ı Sabite halk edilmiş değildir. Allah'ta, halk edilmiş değildir. Yani bizler Allah'ın varlığıyla kaimiz. Ezeli bir varlık olarak kâimiz. Zamana bağlı olan fizik vücudumuz. Bedenimiz zamana bağlı olarak zuhura çıkmaktayız. Oda kader miktar miktar miktar süremiz geldiğin de, zamanı geldiğinde, zuhura çıkmaktayız ama asli, bâtıni varlığımız hakk'ın zatında mevcut'tur. Hak ile hak olmuş bakın. Hakk'ın varlığından ayrılmış değil, zâtından ayrı değil, ilk kaynağımız orası. Ce'al edilmemiş olan ilmi manada programlarımız var. Buna Ayan-ı Sabite, yani sabit olan ayan/hakikatimiz denmektedir.

"Ayan" ayn'dan geliyor. Birçok manaları var. Kırk kadar manasını bulmuşlar "ayn" kelimesinin ama genellikle kullanılan "kaynak manasına, göz, gözenek manası." Hani tarlalarda sular kaynarya. "Kaynak" derler ona. Temiz yani ilk çıktığı yer sâf hali. "Ayn" göz manasına da, görüş hakikati. Yani hakikatin ortaya çıkması. Gözümüzü açıpta tarikatleri görmemiz. Taşı toprağı görmek değil. Taş toprakta olan hakikati görmek. Peygamber efendimizin "*yarabbi bana eşyanın hakikatini göster.*" Peygamber efendimizde taşı toprağı hurmayı, ağacı görüyordu, haşa görmüyor değildiki ama hurmanın ağacın taşın toprağında kumda dağda ne var? Hakikati onu ona gösterdi.

İşte kim ki; **Bu âlemde zuhurda olan Hakk'ın Esmâ-i İlâhiyyesi olduğuna kâni oldu ve kanâat getirdi.** İşte en büyük kerameti kendisi buldu. Bir kişinin hop hop hop zıplayarak 3 metre 5 metre yukarıya çıkmasına keramet derler. Bu çocuk oyuncağıdır, bu irfâniyetin yanında. Kerametin en büyüğü eşyanın hakikatini, daha büyüğü ise kişinin kendi hakikatini idrak etmesidir.

Sen seni bil, sen seni, sen seni bilmezsen, patlatırlar enseni. İşte bu işin latife tarafı tabi ama içinde de biraz

gerçek vardır, yani ensemizi patlatmasalarda biz pişmanlıktan kendimizi patlatırız. Niye bize bu kadar süre verildide, bizim gözümüz kapalı olarak gezdik dolaştık? İşte çoluk dedik, çocuk dedik, iş dedik bilmem ne dedik gafletle geçti. Yani Cenâb-ı Hak bizi buraya hoplayıp zıplamaya getirmedi, biraz zorlayacakta. Onlar bize rahmet hepsi rahmet vesilesi. Hiçbir şey, birisi zor değil.

Hani beni israil sormuş; Yarabbi, demiş. İşte bu kadar zengin var. İman etmiyorlar sana. e biz iman ettik imanımız gevredi ibadet etmekten, sıkıntıdan, aç kalmaktan. e bu nasıl iş? Uzatmayalım Cenâb-ı Hak'a, rabbına soruyor nasıl diyor.

Cenâb-ı Hak diyor ki: "Ey Musa ben onlara dertsizlik derdi verdim. Derdin en büyüğü dertsizlik derdidir" diyor bakın.

Neden? Herşey var, para var, pul var sağlık sıhhat var, bir üzüntü yok. E hadi gezelim gidelim dolaşalım yiyelim içelim yatalım. İnsan mecbur olduğunda zorlandığında amannn demekte. İşte o aman dedirten şey bizim en büyük şifâ'mız devâ'mız. Aman dedirten şey devâ'mız bizim, hastalığımız değil. Surette zorluk, hastalık. Hastalık olunca hastalığa şükretmemiz lazım. Zaten ilk şartı 3 gün beklemektir. İslam dininde, hastalık rahatsızlık geldiği zaman misafir olarak kabul edilir 3 gün. 3 gündür zaten misafirin süresi. Eğer gitmezse ondan sonra doktora gidilir. İşte biz şimdi hemen bir parça hastalandık, çocuklar biraz rahatsız oldu hemen doktora. Vücut koruma cihazını, sistemini geliştiremiyor o zaman. Başka şeylerle o arttırılmaya çalışılıyor ama vücut ham kalıyor bu sefer. Yani kendini sistemini geliştiremiyor. Misafiri ağırlayamıyor ve sonra o daha çok hasta oluyor. Daha sık geliyor o misafir ağırlamak için daha sık geliyor bu sefer ama gene ayarlayamıyoruz genede ilaçlarla. Yani bedenimizi gereksiz kimyasallarla dolduruyoruz bedenimizi. Neyse o da işin bir başka tarafı.

Evet Ayan-ı sabitemiz sonradan halk edilmiş değil. İlm-i

İlahide mevcut ve bu mevcut olan programada "Kaza" deniyor. Diğer ismi de Ayan-ı sabite ve 2 bölümü var; Birisi emr-i irâdi, bunun üzerinde bizim tesiratımız yok. Emr-i teklifi üzerinde tesirimiz var. Emr-i teklifi üzerinde emirlere itaat ettiğimiz sürece lehimize puan yazılıyor, gaflette kalıp ilgilenmediğimiz sürece zamanımız boşa geçtiğinden aleyhimize puanlar yazılmış oluyor.

İşte evliyâyı kiram ve nebiyy-i ve mürseller. Yani peygamberler emr-i teklifiye hadimdirler. Yani dualarıyla tavsiyeleriyle bunu değiştirebilirler. Meselâ şöyle diyelim; Hani şâkulleri vardır ya ustaların. Yukardan alırlar tam kendi tabii halinde geldiği zaman. Hiç sallanmadan bir tesirde o ölçüsü yukarıyla aşağısı birdir ama bunu biraz rüzgarla veya salladığı zaman sağada gider. Yani düşmesi gereken yerin sağınada gider solunada gider. İşte emr-i teklifi bu. Emr-i teklifi ile bunu diyor ki; Sol tarafa bunu mıhla! bak ustaya diyor. Kim diyor? Patron diyor, inşaatın sahibi diyor. Veyahut sağ tarafa. Programını öyle veriyor. Yani sağ tarafa mühürle! diyor. Yani ibadethanesine yaz. Eğer bu tarafa yazarsan, bu yol cehenneme gidiyor. Oraya yapma diyor veya yaparsan işte bir başka türlü yap diye elimize programı vermiş.

Kurân-ı Kerim, Hadis-i Şerifler bizim programlarımız. Yani yol haritalarımız. İşte sorumlu olduğumuz yerler de emri teklifi diye belirtilen. Teklif edilen işler. Emir, iş olduğuna göre. Teklifte zaten mükellef olana teklif edilir. Mükellef olmayana teklif edilmez. İşte emr-i irâdiye hadim değildirler, emr-i irâdi üstünde hükümleri olmaz. Çünkü Allah'ın kişinin üzerindeki mutlak hükmüdür.

Binâenaleyh **ezelde hamâkati sabit olan kimseleri akla da'vet ettikçe hamâkatleri teşeddüd eder. Yani şiddetlenir.** Onlar tabîb gibidirler, helâke meyl-i kat'îsi olan bir hastayı tabîb tedâvî ettikçe helâkine hâdim olmuş olur."

"Binâenaleyh ezelde hamâkati sabit olan kimseleri." Şimdi bakın nereden nereye getirdi. **"Hamlığı sabit olan kimseleri akla da'vet ettikçe hamâkatları**

teşeddüd eder. Yani şiddetlenir.” Öyleleri vardır zaten birisine dersiniz: Gel biraz ibâdet edelim falan, evvela bir nezaketen bir yumuşaklık gösterir. Sonra 1, 2 daha söylediğin zaman; Ya sen benim hakimimmisin, alimim misin? diye. Allah'la benim aramda, istediğin zaman yaparım, daha vakti var daha. İşte çoluk çocuk var, onlar evlenecek mevlenecek. Bir sürü işler var yapıcaz vakti geldiği zaman yapıcaz gibi şeylerle geçirirler.

“Teşeddüt eder. Onlar tabîb gibidirler, helâke meyl-i kat'îsi olan.” Yani ölüm döşeğinde yatan. Artık katî olarak helak olacağı anlaşılmış olan bir hastayı. Ama etrafındakiler derler ki: "Hadi buna ilaç verelim. Hadi ilaç verelim, bir ümittir belki iyileşir." diye ama tabip bunu tespit etmişse tabipler bilirler, anlarlar bunu artık bu makine iş yapmaz. Yani bir servise gitse araba. Arabanın ne sekmanları kalmış, ne pistonları kalmış, ne bir şeyi kalmış. Zar zor gidiyor ittirerek gidiyor, ne lastikleri kalmış.

Ona Usta der ki: “Bundan hayır yok artık.”

Ama sahibi derki: “Yok ben bunu yaptırıcam.” Lastiklerini değiştirir, bu sefer motor çalışmaz. Motoru tamir eder, şanzuman çalışmaz. Şanzumanı yaptırır, bilmem direksiyon çalışmaz. İşte ne kadar masraf yapsa helâkine olur o arabanın artık.

“Tabîb tedâvî ettikçe helâkine hâdim olmuş olur.” Yani helâkine yönelmiş olur, onu yüklenmiş olur. Diye bu bölüme burada bitiriyoruz gene vaktimiz müddetimiz doldu. Şu alttaki satırda okuyalım.

Ve Hz. Isa'nın arkasindan koşan kimse dedi: “Ya nebiyyallah, hikmet nedir ki, ism-i Hak orada, ya'ni körler, sagirlar ve ölüler üzerinde te'sîr ve fâide etti de, burada ya'ni ahmaklar uzerinde müessir olup ta'lîm-i akl edemedi?” Yani ahmaklar üzerinde müessir olamadı, tesirli olamadı diye devam ediyor. Bu yüzden İsâ (a.s.) ahmaktan kaçıyor idi.

Burada süre dolduğu için kesmiş olalım.

18.Berzah

Euzubillahimineşşeytanirracim bismillahirrahmanirrahim

Bu akşam 20.01.2012 cuma akşamı. Bu akşam muhtelif sohbetler bâbında Füsusu'l-Hikem 1.ci cilt mukaddime bölümünden. Sayfa 75'den, onsekizinci fasıl. Berzah hakkında mevzumuz var. Cenâb-ı Hak hakikatleri gerçeğiyle idrak ettirsin inşallah.

Berzah

Berzah "vakt-i mevt ile zamân-ı kıyamet arasındaki fâsıla-i zamâniyyedir"

Berzah "vakt-i mevt ile" ne demektir?

Ölüm vakti ile. Yani kişi öldüğü zaman berzah âlemine geçmekte. Ev halkı zannediyor ki, daha o ceset yerde yatıyor. Halen daha burada zannediliyor ama öldüğü anda hayatını değiştiriyor. Yani yaşadığı mahallini değiştiriyor ve berzaha zaten geçmiş oluyor, gitmiş oluyor yani. Sonra kabre giriyor. Yalnız kabirde, gine kabre giren toprak beden. O gene kendi berzahında. Yani yapmış olduğu amellerine göre kabrin içinde, berzah aleminde yaşıyor. Yani o kabrinin gene içinde berzah aleminde yaşıyor. Tabi kabirde olanlarında halleri dünyada yaşadığı süre içerisinde yapmış olduğu amellerine bağlı bir şekilde geçmekte.

İşte ölüm vakti ile zamân-ı kıyamet arasında. Yani kıyamete kadar sürede berzah da kalıyor. Yani öldüğü andan itibaren berzaha giriyor ve kıyamete kadar da o berzahta bekliyor. Yani daha henüz ahiret ahvali faaliyete geçmediği için. Yani kıyamet kopmadığından ahiret alemi faaliyete geçmediğinden ve kişiler cennet veya cehennem ehli olacağına dair herhangi bir ölçü elde olmadığından onlar berzahta bekletiliyor.

"Vakt-i mevt ile zamân-ı kıyamet arasındaki fâsıla-i zamâniyyedir." Yani aradaki fasıla bölümdeki zamandır. *"Ve*

yekdîğerine muhalif olan iki şey arasında hâil olan şey''e derler." Yani berzahın tarifini öyle yapıyor. İkisi birbirine muhalif olan, iki varlık arasında perde olan şeye derler. Eğer iki şey varsa arasında. O iki şeyin arasında mutlaka bir üçüncü şey vardır, oda onun perdesidir. Şurda duran şu iki tane cismin arasında bir boşluk var. İşte o boşluk onun berzahı, yani ara halidir. Ama tek olan şeyde berzah olmuyor. Berzah arada oluyor.

"O iki şeyin ister yekdîğerine münâsebeti olsun, ister olmasın." Yani o iki şey birbirleriyle ilgili olur veya ilgili olmaz. Mesela birisi demir olur birisi taş olur, birisi tahta olur, birbirleri ile ilgili değildir. Maddedir ama birbiriyle ilgili değildir. İşte asındaki şey berzah olur.

"O iki şeyin ister yekdîğerine münâsebeti olsun, ister olmasın. Berzahın vücûdu tasavvur olunabilmek için. Yani berzah diye bir şeyin varlığının olması için mutlaka iki şeyin vücûdu lâzımdır. Nitekim mâzî ve müstakbel arasındaki berzah "zamân-ı hâl" dir."

Yani yaşadığımız hal, geçmişle gelecek arasında berzahtır. Hani demin de konuşuluyordu ya; Ne yazık ki bizler üçüncü halde değil. Yani orta halde değil, birinci ve üçüncü halde zaman kaybetmekteyiz. Yani maziyi, geçmişi düşünerek. Yaşadıklarımızı geçmişi hayâl ederek düşünerek; hali, mâzi içinde kaybetmekteyiz veyahut maziye gömmekteyiz. Onun karşıtı olan zıttı olan geleceği düşünmekle. Yani hayal etmekle o zaman da gine hali hayalen, yani geleceği düşünmekle hayalin içine atmış oluyoruz. Yani hâl'de yaşamamız gereken zamanımızın bir kısmını hayelde geçirmiş oluyoruz.

Meselâ diyelimki 18 saat ayaktayız. 18 saat 16 saat ayaktayız hadi, 8 saat uyuduk diyelim. 18 Saat halde yaşıyoruz güya ama bu 18 saatin kaç saatini gerçek manada halde yaşıyoruz? Yani kendimizi bilerek yaşıyoruz. Ne yazık ki hâl elimizden uçup gidiyor. Halde yaşadığımızı zannettiğiniz halde, mazide ve istikbalde yaşıyoruz ki, bu

her iki yaşantıdan da elimizde birşey kalmıyor. Geleceği yani istikbali düşünerek, yani hayal ederek gelecek hakkında. Tabiki hayallerimiz olacak ama uzun süreli hayalin hayal olarak üzerinde durmayacağız, vakit geçirmeyeceğiz. Hayalin gerçeği yani mümkün olabilecek gerçekçi hayal kurmamız gerekecek. Yoksa hayalin hayalini kurduğumuz zaman bu hayal olup elimizden uçup gidiyor.

İşte Niyazi Mısri öyle diyordu:

Geçen geçmiştir, gelecek ise müphemdir.
Nasibinde olan, şu geçmekteki dem'dir.

Birisi biraz daha ileriye gitmiş:

Geçmişle geri kalma, müstakbele hem dalma, hal ile dahi olma.

Birisi daha da ileriye giderek:

Gerçek insanlık yaşantısı, hâl'in hükmü altına girmemektir,.

Yani gerçek insani hakikatleri idrak etmiş olan kimse, kendi varlığında Hakk'ın varlığından başka bir şey görmemiş olan kimse, halin hükmü altına girmez deniyor.

Buna **"Ebu'l Vakt"** vaktin babası tabir ediliyor.

Halin hükmü altına girenede **"İbnü'l vakt"** yanî **vaktin oğlu.**

İşte biz yaşadığımız an içersinde bütün bu hükümlerin altına girmiş isek vaktin oğlu hükmündeyiz ama bütün bunları idrak etmişte zamanımıza sahip olmuş isek.

O zamanı bilinçli olarak nerede kullanacağımızı bilerek sarfediyor isek, o zaman vaktin babası **Ebu'l Vakt** hükmüne girmiş oluyoruz.

Birisi demiş yine niyazi mısrinin mısralarından şöyle diyor;

İbnü'l vaktem, ben tasarruf bilmezem.
Ebul vaktem, ben doğmazam, ben ölmezem.

Demişde şu bir cümle içerisinde bütün bir hayatın seyri var, ilmi var, bilgisi var. Bir daha tekrar edelim cümleyi;

"Mâzî ve müstakbel arasındaki berzah "zamân-ı hâl"dir. Mertebe-i ervah ile ecsâm-ı kesife arasındaki berzah "mertebe-i misâl "dir."

Ervah mertebesi yani "elestü birabbiküm" de belirtildiği ruhlar mertebesi ile Ecsâm-ı Kesife. Yani bu âlem, kesif alem, kesif olan cisimler âlemi arasındaki berzah Mertebeyi Misâl'dir, Misâl Mertebesi'dir. İsmide zaten onun için misâl'dir.

İşte bize gelen zuhuratlar bu alemden gelmekte. Misâl âleminden gelmekte ve aslı misaller olduğundan her bir zuhurat bizlere misallerle gelmektedir. İşte o zuhuratların misal âlemindeki görülen silüetlerin. Yani kimliklerin tasarıların, rüyada gördüğümüz sahnelerin dünya âlemindeki karşılık ifadesi neyse. Yani lügatı neyse. O şekilde yorumlanırsa ancak isabetli zuhurat yorumu yorumlanmış olur. Buda zaten bilindiği gibi bir ilim işidir.

"Mertebe-i ervah ile ecsâm-ı kesife arasındaki berzah "Mertebe-i Misâl" dir.

Ve cennet ile cehennem arasındaki berzah "A'râf'dır."

Hiçbir yerde bu bilgiye ben rastlamadım. Yani Arâf'ın berzah olduğu düşüncesine bilgisine, gerçekten de çok mantıklı da. Yani tespit edilen gerçek bir isabet. Kur'ân-ı Kerim'de bu hususta koskoca bir Sure var bilindiği gibi A'râf Suresi. Ordada A'râf'ta bazı ricalin olduğundan bahsedilmekte. **"Rical"** bazı erler vardır orada, Hak erleri. Günahları yoktur ki, cehenneme gitsinler. Sevapları yoktur ki, cennete gitsinler diye belirtilir. Ancak onların bir özellikleri vardı; Cennet ve cehennem ehline baktıkları zaman "simâuhum" onları simâlarından tanırlar, yüzlerinden

tanırlar A'râf ehli. İşte bunlar **a'râf, arafat, arif** bunlar **bilinç yerleri.** Yani bilenler hakikatini. İşin hakikatini bilenler manasındadır.

Neden bunlar orada boştadırlar, yani ne cennete ne cehenneme giderler?

Beşeriyetleri itibariyle günahları yoktur ki; Cehenneme gitsinler. Yine beşeriyetleri itibariyle sevapları yoktur ki; Cennete gitsinler. Nedir çünkü bunlar?

Ehlullâh, yani Allah ehli. Allah fiili işlediklerinden. Şer'i fiil işleyenlerin yeri olan na'im cennetleriyle, cehennem üzerinde. Yani onların orda yerleri olmamakta. Peki nerede o zaman?

"İrciî ilâ rabbiki râdiyeten merdiyyeten. Fedhulî fî ibâdî. Vedhulî cennetî."

Cenâb-ı Hak onları işte kendi öz cennetine davet etmekte. Yani onların cennetleri İrfân cennetleri. Naim, yani nimet cennetleri değildir. Çünkü nimetin ve cezanın yapılması fiillere bağlı olan bir husustur. Yani kişi nimet kazanabilmesi için elma armut su içki şu bu falan. Yani dünyada yaşadığı amel-i salihalarına bağlı, salih amellerine bağlı. Ama irfân ehlinin amel-i salihi olmakla birlikte. Ama onun hesabı amelinden değil, ilminden görülmekte. Yani irfânniyet ilminden görülmektedir, amellerine bakılmamakta. Ama bunlar amelsizmidir? Değil tabi onlarda salih amellerini yaparlar. Ancak amel-i salihin üstünde olan bir hususiyetleri olduğundan. Onlar arif, arâf ehli, arif kimseler ve bu yüzdende zat cennetine dahil olurlar. İşte **"fedhulû"** dahil ol! **"Fî ibâdî"** bak benim kullarımın arasına gir! Ve onlarla birlikte de benim cennetime gir! diye onlara söylerler.

"Hayvanât ile insan arasındaki berzah "maymun" dur."

Yalnız burda bu dikkatimizi çeksin. İnsanlar maymundan olma değildir ama gerçekten de bakıldığı zaman; İnsanlara en çok benzeyen hayvan maymundur. Hem hareketleri, hem kabiliyetleri, hemde görüntüsü itibariyle ama hiçbir zaman

maymundan bir insan olmaz. Ancak berzah olması şu yönden de mantıklı; İnsandan maymun olduğu tarihçe ve Kur'ân ifadesiyle sabit.

Bir deniz kenarında yaşayan yahudi köyü, kasabası varmışya. İşte orda bazı oyunlar yapmışlar, cumartesi günü çalışmamak için. Balık tutmuşlar. Kuyu kazmışlar, içeriye göl yapmışlar. Cuma akşamından balıklar giriyormuş oraya, harkını kapatıyorlarmış kanalın, balıklar içerde kalıyor, cumartesi günü çalışmıyorlarmış güya, balıkları tutuyorlarmış gene çalışmadan. İşte bu fiili işledikleri için. Yani şer-î gibi görünen sûreta, sureti. Sureta şeriattan gözüken. Yani dışardan bakıldığı zaman şeriatmış gibi gözüken, böyle bir fiillere deniyor. **"Kıradeten hâsiîn"** (A'râf 166) Cenâb-ı Hak onlara: **"Maymunlar olunuz!"** Dedi. O köy ahalisinin hepsi maymun oldular. İşte maymunla insan arasında ancak sadece tarihen bunu diyor, biliyoruz. Şimdi yukarıdan beri berzahın iki ayrı şeyler olduğu zaten meydanda. Yani berzah vasıtasıyla bunların hiçbirinin birine katıldığı ve onun devamı olduğu hakkında bir bilgi yok diğimi?

Şimdi şunu demek istiyorum; Ölüm ile kıyamete kadar olan süre berzah. Buda berzah ama bu berzah ne cehennem ehli, ne dünya ehli. Yani ne dünyaya dönüşüyor, ne ahirete dönüşüyor. Dönüşmüyor aradaki iki şeyin arası, berzah olarak kalıyor. Yanyana geldi diye bu ses kaydı, öteki telefon olmuyor. Yani anlatmak istediğim şu; Sonra cennetle, cehennem arasındaki berzah bir zaman sonra cennete dönüşmüyor. Bir zaman sonra cehenneme dönüşmüyor.

Şunun için dedim bakın; Hayvanat ile İnsan arasındaki berzah maymundur dendiği zaman. Bundan zannedilir ki, maymundan sonra maymunlardan insanlar oldu, bakın insan olmuyor. Burayı karıştırmayalım, birbirinden ayıralım insan olmuyor. **Yani berzahlar birbirine belirli süre sonra benzemiyorlar. Birbirlerine ait olmuyorlar.** Anlaşılıyor mu? Zannediliyor ki, buradan zannedilebilir ki bu cümlede Darvin'in nazariyesi tasdik ediliyor burda diye, hiç ilgisi yok.

Ara bölme. Nasıl ki; Büyük binaların araları. Küçük binada olsun bir odalık da olsa, yok 10 tane daireli apartmanda olsa. Yan yana olduğu zaman arada bir berzah var, bir arsa var arada bölme. İşte o arsa, berzah. Ara olduğu halde ama binaların hiçbirine birleşmiyor. Binaya dönüşmüyor. Yani zaman içerisinde kendi kendine o binaya yapışıp da binayla ilgili bir hâl almıyor. Bu cümle tehlikeli bir cümle, yani iyi anlaşılması lazım. Yoksa ha bak işte Ahmet Avni beyde bunu kabul etmiş gibi zannedilir. Öyle değil kesinlikle ve tesbiti çok güzel.

Hayvanât ile insan arasındaki berzah "maymun"dur. Ama hiçbir zaman maymundan insan olmaz. Nasıl ki berzah kendinden evvelkine ve sonrakine dönemiyor ise. Dönmesi mümkün değil ise. İşte maymunda, maymundur benzerliği bakımından aradır. Yoksa geçiş olarak hayvanlardan geldi geldi geldi. Hayvan en kemalli oldu maymun, maymundan da insan oldu, değil burdaki anlatış. Evet,

"Nebatat ile hayvanât arasındaki berzah hurma ağacıdır.
Nebatat ile cemâdât arasındaki berzah ise "mercan"dır. Ve kıs-alâ-hâzâ. Yani ba'de'l-mevt."

Yani ölümden sonra *"âlem-i berzaha intikal eden şey insanın heykeli, yani bedeni ve cesedi değil, belki hakîkat-ı şahsiyyesidir."* Bakın ne mühim bir hadise. Yani berzaha intikal eden kişi öldükten sonra sureti, ceseti değil. Hakikati, yani ruhaniyeti veya nefsaniyeti. Hangisi ağır basmışsa berzaha intikal eden o latif tarafıdır.

"Zîrâ cesed-i unsurî bu âlemin eczâsındandır." Yani unsur olan, anasır olan. Anasır-ı Erbaa olan bu cesedimiz bu âlemin cüzlerindendir. **"Ba'de'l-mevt"** yani öldükten sonra, **"yine bu âlemde inhilâl eder"** yani açılır, dağılır, bu âlemde kalır.

"Zâten teceddüd-i emsal bahsinde îzâh olunduğu üzere bu cesed-i unsurî arazdan ibaret olup, iki zamanda bakî kalmadığından, mevt-i ıztırârîden

mukaddem dahi inhilâlât içindedir. Velâkin hakîkati şahsiyyenin taalluku, o heykelden munkatı' olmadığından kâim görünür.” Bir yukarıya çıkalım tekrar bakalım. *“Zîrâ cesed-i unsurî bu âlemin eczâsındandır, Ba'de'l-mevt, yine bu âlemde inhilâl eder.”* Yani bu âlemin ana maddesindendir ve tekrar bu âlemde kalır dağılır. Yani kendi aslı haline döner.

“Zâten teceddüd-i emsal” yani misalen yenilenmesi. Yani varlığın tekraren mi yenilenmesi. Cedit olması, bahsinde îzâh olunduğu üzere . Yani *“teceddüdü emsal diye bir bölümde. Bunlar daha evvel izah olunduğu üzere bu cesed-i unsurî.”* Yani anasır olan. Yani **Anasır-ı Erbaa; Toprak, su, ateş, havadan meydana gelmiş olan unsur cesedimiz.** Araz'dan ibaret olup, yani arıza. Yani arıza sonradan meydana gelen demektir.

“Arazdan ibaret olup, iki zamanda bakî kalmaz.” Yani şu bedenimiz dahi burada olduğumuz halde iki zamanda baki kalmamakta, hep değişmekte. Yani şu gördüğünüz beden.

“Ancak mevt-i ıztırârîden mukaddem dahi inhilâlât içindedir.” Yani mevti ıztırârî zaruri olan ölüm. Yani mutlak olan ölüm. Mutlak ölümden evvel dahi inhilâllat içindedir. Yani değişiklik içindedir. Değişmektedir ama biz farkında değiliz. Sebebide şudur;

Velâkin, yani ancak şu kadar var ki; *“Hakîkati şahsiyyenin taalluku, o heykelden munkati olmadığından kâim görünür.”* Yani kişinin varlığımızın hakikati şahsiye. Yani hakikatımızın varlığından. Yani ölüp bu hakikatımız bizim bedenimizden çıkmadığından daha henüz. Bedenimizde var olduğundan, bu hakîkatı şahsiye. Yani diğer ifadeyle ruhumuz bizi bir bütünmüş gibi tutmakta ama biz her an değişmeye uğramaktayız. Öyle diyorlar, her yedi senede bir vücudun bütün hücrelerinin değiştiği açık olarak bilinen bir şey. İşte tekrar edelim.

“Velâkin hakîkati şahsiyyenin taalluku.” Yani orayla ilgilenmesi. Yani bedende ilgili olması, o heykelden. Yani

beden heykelinden münkati olmadığından. Yani ayrılmış olmadığından, kesilmiş olmadığından kâim görünür. Yani devamlı varmış gibi görünür bu bedenimiz.

"Mevt-i ıztırârîde ise bu hakîkat-ı şahsiyyenin alâkası külliyyen" Yani zorunlu ölümde bu hakikati şahsiyenin alakası külliyen münkati olup, yani tamamen kesilmiş olup. Yani bu beden ve ruhun Hakikat-i İnsaniye'nin alakası kesilmiş olup, o Hakîkat berzaha intikâl eder. Yani hakikati şahsiyesi insanın berzaha geçmiş olur.

"Ve âlem-i berzahın maddesine münâsib bir heykele taalluk eder." Bakın geleceğimiz bunlar. Yani açık olarak geleceğimizin ne kadar veciz bir şekilde anlatımı var.

"Ve âlem-i berzahın maddesine münâsib." Yani berzah âlemi hangi maddeden yapılmış ise. Buraya göre latîf ama Ruhlar âlemine göre kesif bir maddesi var berzah âlemininde. Onu bilmiyoruz bildiğimiz şey misal olarak gördüğümüz rüyalar.

Her ne kadar rüyada cesedimiz içerisinde isek de ama beş duyu prangasından geçici olarak kurtulmuş olduğu için. Geçici olarak ve bu berzah âlemine geçmekte. Misâl âlemine geçmekte kişi. Gerçi bu berzahla, bizim üstümüzdeki berzah ayrıda, berzah olması bakımıyla benzerliği vardır.

"Ve âlem-i berzahın maddesine münâsib bir heykele taalluk eder." Yani o bizim Ruh dediğimiz Hakîkat-i İnsaniyemiz bedenleşerek ordan o âleme münasip bir vücut verirler. Yoksa başka türlü nasıl yaşanır orada, sadece bir şuur olarak.

İşte o heykele taalluk eden hakikatimiz, dünyada iken yaşamış olduğu bu cesete aşık olduğundan. Bakın o vücuduyla gelir, gene o cesetin üstünde yatar. Üstüne yayılır, yahut bir karış yukarısında durur. Eğer nefis ehli ise. Cehennem ehli ise o bedene yapılan ne kadar arıza varsa. Ne kadar zorlanma varsa. Yani o ceset orada çürüyünceye kadar böcekler yerlerken bütün onların hepsini duyar, o

ızdırabı yaşar. Neden?

Kendini bu beden olarak zannetmişti. öyle kabul etmişti. Beden benim diye kabul etmişti. Onun üstüne de çıksa, bir başka kimliğede bürünse, o kimlik gene latif bir kimlik ama uzun seneler bu kimlik içerisinde yaşadığı için, bunu kendisine bir mahal olarak ev, bina olarak kabul ettiği için, içerisinde yaşadığı için, ona aşık oldu. Onun için kolay kolay oradan ayrılamaz, bütün o ızdırapları duyar. Ama ehli müminden, amel-i salih insanı ise o kişi. Gene böcekler onun orda kabrinde cesedini yerler ama kendisine amel-i salihleri güzel gösterilir. Cennetten bir bahçe kapı açılır, cam açılır. Orayı seyrederken o acıyı hissetmez, aradaki fark o.

"Ve âlem-i berzahın maddesine münâsib bir heykele taalluk eder. İsm-i Zâhir'in mazharı olan âlem-i şehâdetteki teklîfât-ı ilâhiyye üzerine ism-i Bâtın'ın mazharı olan berzahta mütekevvin olan a'mâl ve ahlâkının suver-i hasene veya kabîhasını, insan berzahta kendi karini olarak bulur." Allaaah geldi bak işte. "Ve âlem-i berzahın maddesine münâsib bir heykele taalluk eder." Şimdi bunu anladık

"İsm-i Zâhir'in mazharı olan âlem-i şehâdetteki." Yani bu alem zahir isminin mazharı, ismi zahirin zuhur yeri. Yani cenab ı hakk'ın zahir ismi burada zahirde zahir ismi sürmekte yalnız onuda bilelim. bu âlemin batınında da Cenâb-ı ı hakk'ın bütün batın isimleri bütün esmaları faaliyettedir. latif ve bütün isimleri faaliyette. Şimdi; "İsm-i Zâhir'in mazharı olan âlem-i şehâdetteki teklîfât-ı ilâhiyye üzerine." yani burada insanlara teklif edilen ilahi görevler.

"Teklîfât-ı ilâhiyye üzerine ism-i Bâtın'ın mazharı olan berzahta." Bakın şimdi batın isminin zuhur yeri olan berzahta **"mütekevvin olan a'mâl ve ahlâkının suver-i, suretleri yani."** Şimdi bu alemde biz namaz kıldık, ibadet etdik, oruç tuttuk bunlardan birer suret meydana gelmekte. Berzahta, berzahi bir suret meydana gelmekte. Kötülük

yaptık, hırsızlık, işte cinayetler yaptık bir sürü zararlar verdi. Onların her birisi birer surete bürünmekte. Şimdi biz onları görmüyoruz burda. Neden?

Çünkü onlar bâtın âlemine ait. Latif suretler göstermekte, dönüşmekte. Eğer bu suretleri biz burada görmüş olsak, burada yaşayamayız zaten. Neden yaşayamayız? Amellerden yapılan ameli salihadan yapılan güzel suretlerin bir tanesini biz görsek, elimiz ayağımız iş tutmaz. O suretleri çoğaltmak için amel-i salihaya devam eder. Çok olarak ibadet ehli olur, başka hiç bir şey. Ne karnı acıkır, ne susar, ne herhangi birşey. Bunların hiçbirini gözü görmez. Yani oradaki suretlerini çoğaltmak için. Ama bunun yanında kötü olan bir sureti görmüş olsa o zaman kötülük nedir? Hiç işlemez.

İşte bunlar batına çekildiği için ve sadece bildirilenlere imani yönden, iman hakikati yönünden bu fiillerin yapılması veya yapılmaması gerektiğinden. Onun için Cenâb-ı Hak burda bu fiilleri bize göstermez. Gösterirse bizim aleyhimize de olur zaten, o zaman peşin paralı iş olur.

"Berzahta mütekevvin olan a'mâl ve ahlâkının suver-i hasene." Yani güzel suretler.

"Veya kabîha." Yani kötü ve çirkin suretler olarak. Kabre girdiği zaman bunlar karşına çıkar diyor bak, daha hesap kitaba iş kalmadan.

"İnsan berzahta kendi karini olarak bulur." Yani kendi yapmış olduğu güzel suretleri ve kötü suretleri berzahta kendi karini olarak bulur. Ne demek? Kendi yakını olarak bulur ve onların içine girer. Kendi amelleri onlar. Yani onlar kişinin kendisi bakın amel olarak dışarıya çıkıyor kendisi kişinin ve kendisine o şekilde gösteriliyor.

"Berzahta kendi karini olarak bulur. İn'idâm-ı suretten sonra cemî'-i mevcudat berzaha intikâl edip, mezâhir-i cemâliyyeden olanlar mahall-i cemâlde ve mezâhir-i celâliyyeden olanlar da mahall-i celâlde

zahir olurlar.”

Tekrar edelim; Berzahta kendi karini olarak bulur. **“İn'idâm-ı suretten sonra.”** Yani suretin ademe geçmesinden sonra. idâm edilmesinden sonra. Hani idâm deniyorduya idâm. Ne demekmiş idâm? Asıyorlardı ya, asılıp sallanana idam diyoruz. O hiç ilgisi yok.

İdam; Adem yokluğa döndü demek, yoka gitti demek. Asıldığı zaman ölmesiyle yoka gitti demek. Yoksa idam asılma manasına değildir.

“Bu suretten sona bulmasıyla cemî'-i mevcudat berzaha intikâl edip.” Bütün varlık, bütün insanlar berzaha intikal edecektir zaman gelecek işte o kıyamet gününden sonra.

“mezâhir-i cemâliyyeden olanlar.” Yani cemal mazharı olanlar.

“Mahall-i cemâlde ve mezâhir-i celâliyyeden olanlar da mahall-i celâlde zahir olurlar.” Bak kimler celali işler yapmışlarsa, celal tarafında olurlar. Cemali işler yapmış olanlarla mazharı cemaliyede olurlar.

“Fakat yalnız emânet-i ilâhiyyeyi hamle isti'dâdından nâşî, kendisine teklif vâki* olan insan için suâl vardır. Diğerleri mükellef olmadığından, onlara suâl yoktur. Ve suâl ve cevâb herkese kendi hakîkatinin keşfinden ibarettir. Ayrıca şimdi tekrar edelim.

“Cemalde ve celalde ehilleri zahir olurlar. Fakat yalnız emânet-i ilâhiyyeyi hamle isti'dâdından nâşî, kendisine teklif vâki* olan insan.” Yani ilahi emaneti taşımaya, müsait olan. Yani taşıma istitadında olan. Bundan dolayı kendisine teklif vaki olan insan. Yani emaneti ilahyeyi taşımaya müsait olan ve bundan dolayı da teklifatı ilahiye, yani ilahi teklifler kendisine yapılmış olan ve bunları taşıma istidadından dolayı kendisine teklif vaki olan insan için suâl vardır. Tabii neticesi de zaten budur.

“Diğerleri”, yani hayvanlar gibi, şeyiyet gibi **“mükellef olmadığından, onlara suâl yoktur.”** Yani hayvanlarda berzaha geçecekler ama onlara sual yoktur. **“Ve suâl ve cevâb herkese kendi hakîkatinin keşfinden ibarettir.”** Yani genelde sual soru ve cevap denen şey kendi hakikatinin kişiye açılmasından ibarettir. Kıyamette de zaten mahşerde de; **“ikra kitabek”** kitaplar verilecek, bugün için sana bu yeter diyor. Yani mahkemeye bile gerek kalmayacak ama adaletli olması için tekrar kıyamet günü mahkeme edilecektir.

Allah Teâlâ buyurur ki: (Kaf, 50/21) **“Her can kendisiyle beraber bir sürücü ve şâhit bulunduğu halde gelir.”** Yani mahşer gününe her insan kendisiyle beraber bir sürücü ve şâhit. Sürücü, götürücü kaçmak yok. Sürücü arkadan sürücü, önden çekici neyse görevli. Birde şâhit bakın, bunu yaptı yapmadı gibilerden. **“ve şahit bulunduğu halde gelir. Ona andolsun ki sen bundan gafildin. İşte senden gaflet perdesini kaldırdık. Bugün artık görüşün keskindir.”**(Kaf 50/21-22) Yani keskin den kasıt buğulu buharlı görme değil. Açık ve net olarak görmek, gözüne gözlük gerektirmeden. Şu eşyayı biz burada nasıl bak keskin gözle görüyoruz. Hani bazıları daha uzağıda görürlerya. İşte hani kuşların keskindir gözü diyede tabir ederler ya. İşte bu keskin gözden. Gözün açılması manasında ve bu şekilde de hiç ne itiraz edebilme imkanı var kişinin. Ne de oraya gitmeme ihtimali ve imkanı yoktur.

(Kaf 50/21,22) Ya'nî: **“Her bir nefis, kendisi ile beraber saik ve şâhid”** (yani saik: yürütücü, götürücü, çekici) **olduğu halde gelir ve ona denir ki: Sen bundan gaflette idin, biz senden perdeyi kaldırdık. Bu gün perdeyi kaldırdık. Bu günde senin basarın keskindir.”** Yani bu hali artık açık olarak görürsün. Dünyada göremediğin bu hali görürsün.

Keşf-i gıtâ (yani perde, Keşf-i perde, perde keşfi) **bir tecellî ile vâki' olur. Bu tecellî içinden herkesin suâli ve cevâbı vâki' olmuş olur. Zîrâ** (Âl-i İmrân, 3/199)

“innallahe seriul hisâp” buyrulur. Yani **“Allah hesabı seri olandır”** buyrulur.

Nitekim bu âlemde mevsim-i bahar bir tecellîden ibarettir. Ve bu tecellî-i umumi "Neyiniz var?" suâlinden ibarettir. demiş ne kadar güzel birşey. Şurayı bitirelim de oradan birşey başı ayrı gidiyor.

“Keşf-i gıtâ. Yani perde bir tecellî ile vâki' olur. Bu tecellî içinden herkesin suâli ve cevâbı vâki' olmuş olur.” Yani kıyamete gidildiği zaman bir perde meydana gelir. Bu perdenin içerisinden herkesin suali ve cevabı vaki olmuş olur. Yani **“innallahe seriul hisab, Allah hesapları seri olarak görendir.”**

Yani orada mahkemeyi kübrada zaten öyle olacak deniliyor ya; Bir kimsenin hesabı görülüyorken. o zannedecek ki sadece kendinin hesabı görülüyor. Halbuki o anda bütün insanların aynı anda hesabı görülüyordur. İşte âyette onu diyor: Allah hesabı seridir, hesabı görmesi seridir buyurulur.

Nitekim şimdi misal veriyor. Dünya âleminden misal veriyor. **“Bu âlemde mevsim-i bahar. Yani bahar mevsimi bir tecellîden ibarettir. Tabi yani cemrelerin düşmesiyle.”** Bak işte burdada ondan bahsediyor. Cem olarak bir tecelli oluyor. İbarettir ve bu tecellî-i âmme. Yani umumi tecelli, tecelli ettiği yerlere “Neyiniz var?” diye soruyor. Yani neyiniz varsa çıkarın manasında. Bu umumi tecelli işte o kirazlara, elmalara, ayvalara, çiçeklere, buğdaylara, başaklara... tek tek tek tek tek tek. Hadi sen çık, hadi sen çık, hadi sen çık.. Hadi başla, sen hayata başla. Demek ne kadar uzun sürer ama Cenâb-ı Hakk'ın kudreti bir tecelli ettiği zaman. Bütün bu tecelliler hepsine ulaşmış oluyor. İşte “cemre” dedikleri bu. Tecelli onlara ulaşmış oluyor ve soruyor: **Neyiniz varsa çıkarın bakalım,** diye. O içindeki, yani kendisinde var olan o varlıkların, meyvelerin, sebzelerin neyse. Dışardan programı gelmiyor onlara. İçinde kendi özündeki programlarını ortaya çıkarıyorlar. Yani ortaya

çıkarma emrini alıyorlar. Vakti belirtilmiş oluyor onlara. Çiftçiler bu işi daha iyi bilirler tabi ya.

Ve bu tecellî-i umumi: Neniz var? sualinden ibarettir. İşte bu tecellî-i umumi netîcesinde gül ve diken (bak özünde neyi varsa onu çıkartacak) ve tatlı ve acı meyve ağaçlan cevaplarını verip. Yani buna karşı cevaplarını verip:

“Bizim isti'dâdımız budur, bunları getirdik” derler ve çıkarırlar ortaya.

Ve sahibide elma ağacının karşısına gidipte: Sen niye bana ayva getirmedin? Portakal getirmedin? diye sormaz. Neden? Çünkü programı öyle olduğundan ve Âdet-i ilâhiyye. Elma ağacından hep elma çıktığından, armut beklenmez. Ama nasıl beklenilir?

Aşılanırsa beklenir. Onun aşı olması da zaten onun istidında olmasındandır ve o emirdir. Elma yap emridir aşılamak.

Hem emri kendisi versin. Hem de sonradan ona kafa tutsun. Niye bana armut çıkarmadın, ayva çıkarmadın diye. Tabi bu da mantıksız birşey olur. Onlar derler ki bizim isti'dâdımız budur, bunları getirdik.

Binâenaleyh herkesin saik ve şahidi. Yani sürücüsü, götürücüsü, çekicisi veya şahidi kâffe-i mevâtında kendisi ile beraber olan isti'dâd-ı zâtîsidir. Şahidi ve saik'i. Yani götürücüsü isti'dâdı zâtîsidir. Bu berzahın ahvâline müteallik ba'zı ma'lûmât "mertebe-i misâl" bahsinde i'tâ edilmiş olduğundan burada tekrarı zâiddir. Yani tekrarı fazladandır, gereği yoktur diyor. evet burda bırakalım çünkü süremiz doldu. Başka bir Kıyamet faslına geçiyor.

Rabb-ımıza şükrederiz bu kitabımızda böylece neticelenmiş oldu.

Okuma fırsatını bulanların azami derece de faydalanmalarını niyaz ederim Cenâb-ı Hakk hepimizin feyzlerini arttırsın inşeallah.

Allah Hakk söyler Hakk-ı söyler çalışmak bizden muvaffakiyet Haktandır.

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:

12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtiha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:

----
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

<u>KAYNAKÇA</u>

1. KÛR'ÂN VE HADÎS :
2. VEHB : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:

26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:

65. Reşehatt'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. Îman bahsi:
73. Celâl cemâl Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A'yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi'nin çıkmaz sokakları:
82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
83- 2013 Umre dosyası.
84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
94- Mescid-i Dırarr-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre dosyası.
98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
101- Bosna Hersek dosyası.
102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)

103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
104-Hacc Umre ve hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker risalesi.
111-Lübb-ül lübb-Özün özü ve şerhi.
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.
114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
120-Fu-Hi-02-Şit Fassı.
121-Fu-Hi-03-Nuh-fassı.
122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim-fassı
123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba şerhinin tamamı.
124-İbretlik bir değmez dosyası daha Satih ince.
125-2018 Umre dosyası
126-14-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
127-15-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
128-İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-
132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-
133-1-İzmir İrfan sohbetleri.
134-2-Sohbet arası sohbetler.
135-3-Sohbet arası sohbetler.
136-4-Sohbet arası sohbetler.
137-5-Sohbet arası sohbetler.
138-6-Sohbet arası sohbetler.
139-7-Sohbet arası sohbetler.

140-8-Sohbet arası sohbetler.
141-9-Sohbet arası sohbetler.
142-10-Sohbet arası sohbetler.
143-11-Sohbet arası sohbetler.
144-12-Sohbet arası sohbetler.
145-13-Sohbet arası sohbetler.
146-14-Sohbet arası sohbetler.
147-15-Sohbet arası sohbetler.
148-16-Sohbet arası sohbetler.
149-17-Sohbet arası sohbetler.
150-18-Sohbet arası sohbetler.
151-19-Sohbet arası sohbetler.
152-20-Sohbet arası sohbetler.
153-21-Sohbet arası sohbetler.
154-22-Sohbet arası sohbetler.
155-23-Sohbet arası sohbetler.
156-24-Sohbet arası sohbetler.
157-25-Sohbet arası sohbetler.
158-26-Sohbet arası sohbetler.
159-27-Sohbet arası sohbetler.
160-28-Sohbet arası sohbetler.
161-29-Sohbet arası sohbetler.
162-30-Sohbet arası sohbetler.

Altı peygamber serisi:

1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.

6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
17-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
18-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-

Bir hikâye birçok yorum serisi.

1-25 -Köle ve incir dosyası:
2-27 -Genç ve elmas dosyası:
3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-İlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.

İbretlik dosyalar serisi.

1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara.

6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-

Umre dosyaları serisi

1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)
3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.
8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.
9-125-2018 Umre dosyası

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

Kitaplar devam ediyor şu an Yekün=
(162+100=262)

Ta ezelden vahdet şarabın içen,
Suratlerden beğendiğini seçen,
Varlığın cümlesinden her an geçen,
Kayıtsız yaşayanlardan sor bizi.
NECDET ARDIÇ - TERZİ BABA - MUHTELİF SOHBETLER (155-23)
GÖNÜLDEN ESİNTİLER
NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA
MUHTELİF SOHBET
ARASI SOHBETLER
(KİTAP - 155-23)
İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (155-23)